

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

676. 133

EVCLIDIS

*fol. fuit
1706. sex primi Cossat:
ELEMENTORUM GEO
METRICORVM LIBRI CUM
PARTE UNDECIMI g. 5°*

*Ex majoribus Clavijs commentarijs
in commodiorem formam contractis
Per P. CHRISTOPHORUM BERGERUM è SOCIETATE JESU
Accessit, item ferme ex Clavis*

B R E V I S T R I G O N O M E T R I A
tria planorum, cum Tabulis Sin-
num, Tangentium, & Secan-
tium, ad partes Radij 100000
sex prima scrupula gra-
duum

*Per P. JACOBVM HONORI-
TVM DURANDVM EPIS-
SOCIETATIS
G R Ä C I N S
apud Heredes ERNESTI VI-
MANSTADII.*

ANNO M. DC. XXXVI.

Ad Lectorem.

Hic liber est parvus, spectat à mole,
sed usum.
B. St. Si spectes, Lector, maximus
hic liber est.

Instructio pro Bibliopego

Pagella figurarum eo loco sunt inserenda,
ubi primo incipit esse illarum usus, prout
ex cuiusq; superscriptione cognoscitur:
ad dextram autem singularum, adharet fo-
lium vacans, ut illud libello ita insatur,
ut quando debet esse usus figurarum, illa ex-
tra libellum protendantur, & ad sinistram
rotapareant, sintq; semper oculis exposita
quacunq; libelli pagina legatur.

IMPRIMATUR

Alphonsus Seidetti So-
cietatis J. E s u, Vniversi-
tatis Cancellarius.

R E U E R E N D I S S I -
M I S , E T I L L U S T R I S S I M I S

P R I N C I P I B U S
E P I S C O P I S ,

A M P L I S S I M I S , E T
R E V E R E N D I S S I M I S

P R A E L A T I S ,
Excellentissimis

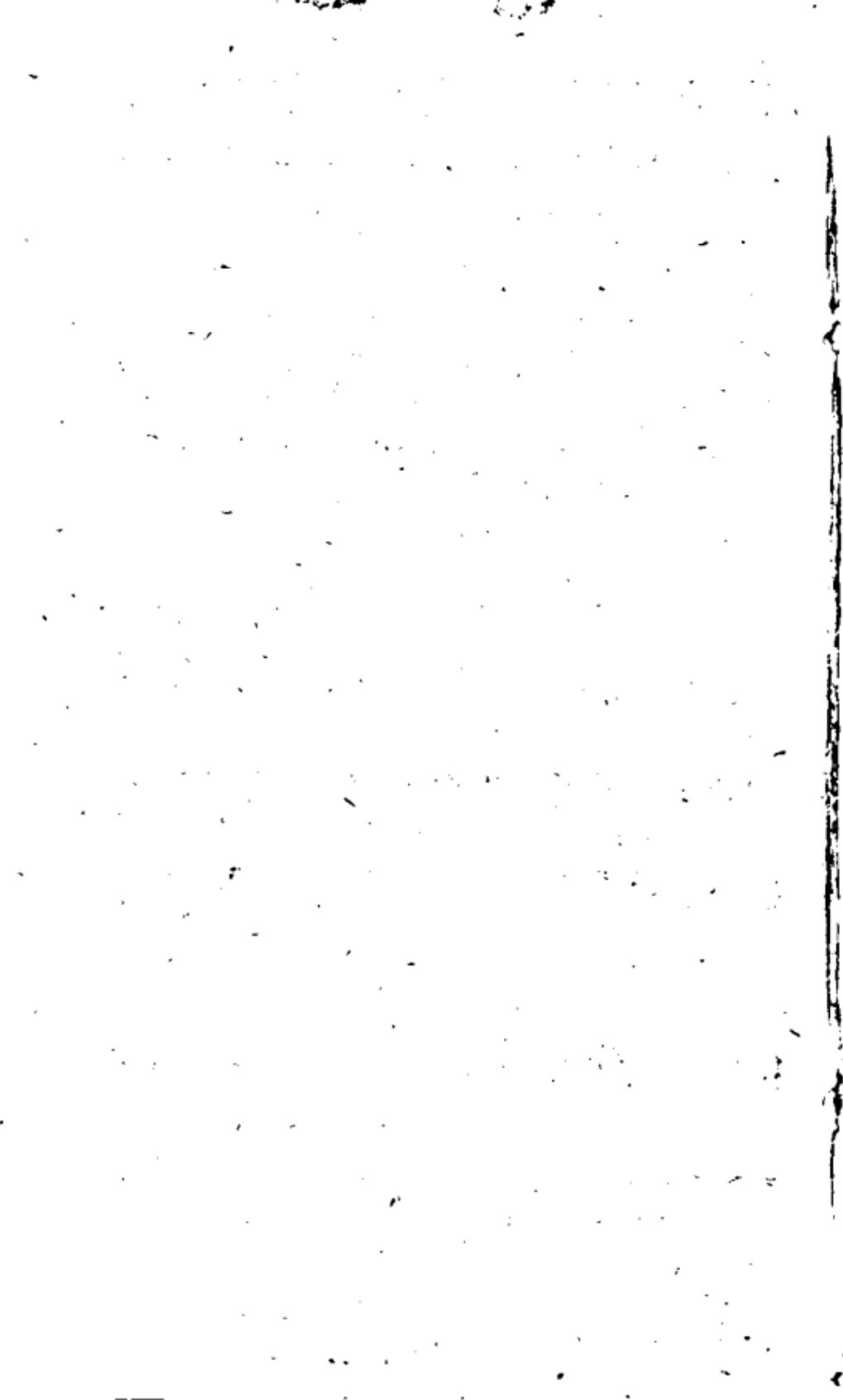
I l l u s t r i s s i m i s , & G e n e r o s i s s i m i s ,
I l l u s t r i b u s , G e n e r o f i s , a c
s t r e n u i s ,

P R I N C I P I B U S ,
C O M I T I B U S , B A -
R O N I B U S , A T Q ; E Q U I -
T I B U S ,

M a g n i f i c i s , & n o b i l i b u s V i r i s , C i -
v i t a t i b u s , a t q ; O p p i d i s ,

I N C L Y T I S T Y R I A E
D U C A T U S

D o m i n i s m e i s g r a t i o s i s s i m i s & O b -
s e r v a n d i s s i m i s .

VERA MODUS
sublimiora adficia,
ita scientie sine soli-
dis fundamentis assurgere non pos-
sunt. Postquam in hac Gracensi
Universitate Philosophiam docui;
quinquennio jam integro, cum a-
lijs occupationibus Mathematici-
cam sum professus: quo tempo-
re, non sine dolore animadverti,
Mathematicae facultati de solidis
fundamentis parum esse prospe-
ctum; defuit scilicet copia libro-
rum, quibus continentur Geome-
trica clementa, sine quibus tamen
vanum omnino est, in Mathe-
matica solidos sperare progres-
sus. Prospexere sibi jam multa
Universitates de hujusmodi ele-
mentis & fundamentis; quare
mearum quoq[ue] partium esse putavi.

efficere, ut huic etiam Vniversitati provideretur: quod dum animo volvo, commodum accidit, ut ad manus meas deveniret Euclides in compendium contractus, quem P. CHRISTOPHORVS GRIENBERGERVS Mathematicus emeritus, ut simili Romana indigentie provideret, nuper ediderat; Opusculum quidem mole parvum, utilitate maximum, ex in quo vere ex ungue Leonem agnoscas, in quo brevitas, quam maxime sestatus est, claritati, quantum quidem in rebus abstrusioribus retineri potest, non obfuit; nec sinceritati Geometricarum demonstrationum (in quo alia multa compendia deficiunt) quidquam detraxit. Hoc ergo compendium, adeo numeris omnibus absolutum, ut etiam hac Vniversitate

sitas illo gauderet, hic imprimendum judicavi. Adjeci Brevem Instructionem de resolutione triangulorum saltem rectilineorum, quia ea notitia necessaria est ad Astronomiam, Geometriam practicam, Gnomonicam, Architectonicam maxime militarem &c. Cum vero ad resolutionem triangulorum, necessarium sit usum nosse tabularum sinuum, tangentium & secantium, breves etiam hujusmodi tabulas adjeci, ut quacunque pro fundamento sufficiunt simul haberentur: que qui Magistro dirigente, & explicante, probe perdidicerit, satis erit instrutus, ut sine ulteriori duce, Autatores alios per se legat, & intelligat, & magnos faciat in mathematicis progressus. Cum porro hoc Opusculum solum ideo emitatur

tatur in lucem ut publico hu-
jus Patriae bono deserviat : non
potuit apud alios sibi querere au-
xilium & patrocinium, quam a-
pud eos quos Patria PATRIAE PA-
TRES agnoscit, & veneratur, &
quorum publico testimonio omnia
co-collimant studia & labores, ut
Patria bene sit. Non asper-
nabuntur spero aut muneris te-
nuitatem, aut denegabunt Opu-
sculo patrocinium, quibus omne
id, & gratum est, & magnum
habetur, quod confert ad publicam
utilitatem.

INCLYTI STYRIA& DUCATUS

Servus in Christo

Jacobus Honoratus Durandus.

EVCLIDIS ELEMENTUM PRIMUM.

DEFINITIONES.

*Quibus vocabula Artis, & Terminorum
in Elementis usurpati ex-
plicantur.*

E F I N I T I O I . Punctum est, cuius pars nulla est.
2. Linea, unius tantum dimensionis secundum longitudinem capax.

3. Linea termini sunt puncta.
4. Linea recta est, quae ex quo finit inter-
jacet puncta.

Secundum Archimedem est minimus ex-
tum que terminos habent eodem, hoc
est, brevissima extensio inter duo pun-
cta.

5. Superficies est duarum dimensionum
secundum longitudinem & latitudinem
capax.
6. Superficiei autem extrema sunt linee.

7. Plana superficies est quæ ex æquo suas interjacet lineas.
- Secundum Heronem cui omni ex parte congruit linea recta.*
8. Planus angulus est duarum linearum in plano concurrentium, & non in directum jacentium (*sic ut una versus concursum*
& secundum naturam suam protracta
non continuetur cum altera) alterius ad alteram inclinatio.
9. Rectilineus angulus est, quem constituunt lineæ rectæ.
10. Angulus rectilineus rectus est quando linea alteri lineæ insistens, ad utramque partem æquales angulos facit. Et tales lineæ dicuntur sibi mutuo perpendiculares.
11. Obtusus angulus est qui recto major est.
12. Acutus qui minor recto.
13. Terminus est, id quod alicujus extre-
mum est.
14. Figura est, quæ sub uno vel pluribus terminis continetur.
15. Circulus est figura plana, unica linea comprehensa quæ peripheria appellatur, ~~nam~~ omnes rectæ, ex quodam puncto ~~adducunt~~ æquale ~~lineæ~~.
16. Hoc punctum cétrum circuli vocatur.
17. Diameter est, quæ producta per cen-
trum

trum dividit circulum bifariam.

- 18. Unde semicirculus, est figura contenta diametro; & semiperipheria.
- 19. Rectilineæ figuræ sunt, quæ rectis latus continentur.
- 20. Trilateræ. quæ sub tribus.
- 21. Quadrilateræ, quæ sub quatuor.
- 22. Reliquæ vocantur multilateræ.
- 23. Äquilaterum triangulum est, quod tria habet latera æqualia.
- 24. Isosceles quod duo.
- 25. Scalenum quod omnia tria habet inæqualia.
- 26. Rectangulum triangulum est, quod habet angulum rectum.
- 27. Amblygonium quod habet obtusum.
- 28. Oxygonium quod omnes acutos.
- 29. Quadratum est quod æquilaterum, & rectangulum est.
- 30. Altera parte longior figura est rectangula non æquilatera.
Potest uno nomine vocari Oblonga, vel Oblongum.
- 31. Rhombus æquilatera est, non rectangula.
- 32. Rhomboides habet latera, & angulos oppositos æquales, & neque æquilatera est. neque rectangula.
- 33. Reliquæ figuræ quadrilateræ vocantur Trapezia.

34. Parallelæ rectæ lineæ sunt, quæ cum in eodem sint piano quantumcumq; protractæ non possunt concurrere.
35. Parallelogrammum est figura quadrilatera habens latera opposita parallela.
36. In parallelogrammo propositionis 43. duo parallelogramma A H G E, GFDL dicuntur circa diametrum A D existere, & reliqua duo H C F G, GEBI, vocantur complementa.

PETITIONES seu POSTVLATA.

Sunt propositiones practice, & supponuntur ut per se nota.

1. A Puncto ad punctum liceat lineam rectam ducere, id quod sit per conceptionem brevissimæ extensionis.
2. Et lineam rectam quantumlibet producere.
3. Item quovis centro, & intervallo eidem centro applicato, circulum describere.

AXIOMATA seu PRONVN-
C I A T A.

Sunt Propositiones speculativa, que non indigent demonstratione.

1. Q Uæ eidem æqualia, inter se sunt æqualia.
2. Si

2. Si æqualibus adiijciantur æqualia, sunt æqualia.
3. Si ab æqualibus abiijciantur æqualia, remanent æqualia.
4. Inæqualia cum æqualibus, faciunt inæqualia.
5. Äequalia ablata ex inæqualibus, relinquent inæqualia.
6. Dupla vel dimidia ejusdem, sunt æqualia.
7. Quæ sihi mutuo congruunt sunt æqualia. *Debet aut talis congruentia constare intellectui, & quæ sunt æqualia, sibi mutuo congruunt.*
8. Totum sua parte majus est.
10. 11. Duæ rectæ concurrentes, & se mutuo secantes, non habent aliquam partem communem.
12. Omnes recti anguli sunt æquales.
13. Et Euclidis 11. ponitur ad propositionem 28. fine quæ non potest sufficieatè concipi.
14. Duæ lineaæ rectæ possunt quidem constitutere angulum, sed non claudere spatiū, aut constituerè figuram.
15. 16. 17. 18. Non sunt usui in Elementis.
19. Omne totum est æquale suis partibus simul sumptis.
20. Si totum totius est duplum, & ablatum ablati, etiam reliquum est duplum reli-

Elementorum

- qui. Sed hoc axioma non est necessarium, potest enim ejus loco citari 19. quinti eiusdem demonstrationes non dependent ab alijs libris precedentibus.

DE PROPOSITIONIBUS in genere.

Propositiones, vel sunt Theorematia, vel Problemata. illa versantur circa quantitatem abstractam speculativè: ista practicè, quia habent pro fine aliquod opus intellectualē, circa eandem quantitatem abstractam. Et ita sumptæ propositiones sunt propriè mathematicæ, & pure Geometricæ. Ad Theorematia revocantur Pronunciata; ad Problemata Postulata, de quibus superius.

De Problematis breviter advertendum. aliud esse tractare problemata per se, & gratia sui; aliud ea tractare solum quantum usum habent in elementis, quando enim tractantur per se tunc Geometra non debet esse contentus monstrasse unam viam quamcunq; qualemcunq; sed nisi velit plures constructiones praescribere, ex omnibus eam scilicet debet, quæ planior & compendiosior est ad solutionem problematis: ubi vero Problemata solum tractantur, quantum ea necessaria sunt in elementis, sufficit si ita demonstrentur, ut omnia quæ ad demon-

demonstrationem Theorematum assumuntur, certa esse constet, hoc est sint vel ex principijs, vel ex alijs propositionibus premonstratis deducta.

Problemata quæ sunt per instrumenta non sunt pure Geometrica; possunt tamen aliquo modo dici mathematica saltem illa, quæ utuntur sola Regula & Circino. Hæc enim duo instrumenta fundantur immediate in postulatis, hoc est in linea recta, & circulari.

Eodem possunt reduci etiam illa instrumenta quæ sunt per Regulam & Circinum. Reliqua vero referantur ad Mechanicam. ex quibus aliqua sunt quidē vera, sed nondum Geometricè demonstrata, alia falsa, vel saltem dubia, quæ tamen subinde admittuntur, quia videntur satisfacere sensū.

Deniq; tam Problemata, quām Theorematum proponuntur aliquādo nomine Lemmatum, quæ præmittuntur vel subijciuntur propositionibus principalibus, quando sunt necessaria, neq; possunt commode circari.

. PROPOSITIO I. PROBLEMA I.
Super data linea A B, triangulum \triangle equilaterum describere.

C Entro A, intervallo A B, describatur per 3. postul. circulus C B D; & centro B eodem intervallo B A, alter CAD, se-

cant priorem v. g. in C; & ex C, ad A, B docantur CA, CB, per postul. 1. Dico triangulum ABC esse æquilaterum. Est enim AC, æqualis AB, & BC, æqualis eidem per def. circuli; ergo æquales inter se, per 1. pron. atque adeo triangulum ABC, est æquilaterum per def. 23.

PROPOS. 2. PROBL. 2.

*Ad datum prælatum A, dare BC posere lin-
eam æqualem.*

PROPOS. 3. PROBL. 3.

*Ex maiori AH, minori BC aqualem ab-
scindere.*

P Er Primum describatur supra AC, triangulum æquilaterum ACD, & centro C, intervallo CB, per postul. 3. circulus B E secans protractam DC, in E. & rursus centro D, intervallo DE alius E G secans protractam DA in G, & tertius GI, de scriptus ex A, intervallo AG, absindat ex AH, rectam AI. Dico AI, æqualem esse datæ BC. Redit enim AI, est æqualis AG per def. circuli, AG æqualis CE, quia DE, DG sunt æquales per eandem def. circuli, & ablatæ DA, DC sunt æquales, per def. trianguli æquilateri: ergo per 3. pron. AG, est æqualis CE. Est autem eidem CE, per def. 15. æqualis BC, ergo tam AI, quam AG, sunt æquales ipsi BC.

PRO-

PROPOS. 4. THEOREMA 1.

Angulus A, sit aequalis angulo D, & latus AB, aequaliter DE, & AC, ipsi DF: Dico & basim BC, aequalem esse basi EF; & triangulum G, aequaliter triangulo H, & angulam B, angulo E, quibus opponuntur aequalia latera AC, DF; & angulum C, angulo F, quibus opponuntur reliqua duo latera aequalia AB, DE.

*F*acta enim superpositione lateris AB, super latere DE; AB, congruit DE, per ax. 8. & angulus A, angulo D; & consequenter latus AC, lateri DF, propterea quod omnia ista sunt aequalia ex hypothesis. Ergo & basis BC congruit basi EF; triangulum G triangulo H; angulus B, angulo E, & C ipsi F, & ideo omnia ista sunt inter se aequalia per 8. prou.

PROPOS. 5. THEOREMA 2.

Latus AB, sit aequaliter AC, si in quo producta ad D, E arcunque: Dico tam angulos ABC, ACB, quam DCB, ECB, esse aequales.

*P*er tertiam fiat AE aequalis AD; ne-
stanturque per postul. i. CD, BE. Erunt-
que per 3. prou. etiam BD, CE aequales; &
in triangulis ABE, ACD erunt circa com-
munem angulum A, latera lateribus aequa-
lia; AB ipsi AC, & AE, ipsi AD. Ergo per
4. basis BE, est aequalis CD; angulus ABE,

angulo ACD, & AEB, angulo ADC. Rur-sus in triangulis BCE, CBD. circa æquales angulos E & D. Latus BE est æquale lateri CD, & CE ipsi BD, Ergo per eandem 4. an-gulus BCE, est æqualis CBD; & hi sunt duo anguli infra basim BC: & angulus CBE, æqualis BCD, & hi sublati ex æqua-libus ACD, ABE relinquunt supra ean-dem basim æquales ACB, ABC.

Coroll. Hinc patet triangulum æquilaterum esse æquiangulum.

PROPOS. 6. THEOR. 3.

*Angulus ABC, sit æqualis ACB: Dico
latera AC, AB, esse æqualia.*

S

enim essent inæqualia, posset semper sex majori v.g. AB abscindi BD æqualis minori AC; atq: ita fieret triangulum BCD, æquale triangulo ABC, per 4. quia circa æquales angulos DBC, ACB, sunt la-tera lateribus æqualia.

Coroll. Ergo triangulum æquiangulum, erit quoque æquilaterum.

PROPOS. 7. THEOR. 4.

AD sit æqualis AC, & BD, æqualis sibi con-sermina BC; & AC, BC, conveniant ad C. Dico reliquas AD, BD ad partes C, non convenire ad aliud punctum.

Aliter.

*Triangulus ACB, ADB sit communis
basis AB; & AD, æqualis AC, & BD, ipse
BC.*

B.C. Dico *ABD*, translatum in alteram partem, coincidere profus cum triangulo *ABC*.

Eulides præmittit hanc propositionem octavæ, quam Proclus ita demonstrat, ut potius octava præluceat septimæ.

PROPOS. 8. THEOR. 5.

Latus AB, sic equale DB, & AC, ipsi DC, nec non basis BC, basi BC, Dico angulum, A æqualem esse angulo D.

Intelligantur conjuncta ad communem basim *BC* ita ut latera æqualia sint etiam contermina, sed ad partes diversas, ne stateturque *AD*, quæ vel transit per *C*, ut in primo casu; vel cadit inter *B*, *C* ut in secundo; vel extra ut in tertio. In primis propter æqualitatem laterum *BD*, *BA*, anguli *A*, *D* sunt æquales per 5. In 2. & 3. propter æqualitatē laterum *AB*, *BD*, sunt æquales anguli *BAD*, *BDA*; & propter æqualitatem laterū *CD*, *CA*, sunt quoq; æquales anguli *CD* *A*, *CAD*. Ergo in secundo casu totus angulus *BAC* erit æqualis toti *BDC*; & in tertio reliquis angulis *BAC* reliquo *BDC*.

Coroll. Et quia circa angulos æquales *BDC*, *BAC* sunt latera lateribus æqualia; erunt per 4. triangula æqualia; & reliqui anguli reliquis angulis, sub quibus æqualia latera subtenduntur.

AD 7. PROPOSIT.

In septima ponuntur eadem quæ in octa-

v. Ergo in triangulis ABD, ABC erunt anguli DAB, DBA, & quales angulis CAB, CBA. Et ideo in superpositione sibi mutuo congruent, & latus AD, coincidet cum AC, & BD, cum BC, atque adeo punctum D, cum punto C.

PROPOS. 9. PROBL. 4.

Datum angulum rectilinenum BAC, bifariam secare.

Abscindantur per 3. & quales AD, AE, & supra DE fiat per 1. triangulum & quilaterum DEF. Dico AF satisfacere proposito. Angulus enim FAD, est & qualis angulo FAE, per 8. quia duo latera FA, AD, sunt & equalia duobus FA, AE, & basis FD, basi FE.

PROPOS. 10. PROBL. 5.

Datum rectam AB bifariam secare.

Describatur per 1. triangulum & quilaterum ABC, & recta CD secat per 9. triangulum C, bifarium. Dico eandem CD, secare quoque bifarium AB. Est enim AD & qualis DB, per 4. quia circa & quales angulos ad C, sunt latera lateribus & equalia.

PROPOS. 11. PROBL. 6.

Ex punto C, recta AB, erigere perpendicularē.

Acipientur per 3. & quales CD, CE, & ADEF, sit per 1. & quilaterum. Dico EC, esse perpendicularē, hoc est angulos ad C.

ad C, esse æquales, ideoque per definit. 10. rectos. Sunt enim duo latera C F, C D, æqualia duobus C F, C E, & basis F D, æqualis F E, ergo per 8. F C D, æqualis angulo F C E.

PROPOS. 12. PROBL. 7.

Ex punto C, in datam A B, perpendicularem demittere.

CEntro C, describatur per 3. post. circulus secans AB utcunque in D E, & DE fecetur per 10. bifariam in F. Dico CF, esse perpendicularem. quia FC, FD, sunt item æqualia lateribus FC, FE, & basis CD æqualis CE per def. circuli. ergo.

PROPOS. 13. THEOR. 6.

*Recta recta insistens, vel facit duos rectos,
vel duobus rectis æquales.*

QUANDO E B insistens, est perpendicularis; certum est angulos EBC, EBD, esse rectos. At A B magis inclinata in unam partem quam in aliam, constituit saltem duos angulos ABC, ABD, æquales duabus EBC, EBD: quia tam isti, quam illi sunt æquales tribus EBC, EBA, ABD.

PROPOS. 14. THEOR. 7.

CD, CE sunt linea continua, quando alia AC, facit angulos ac CD, AC E, æquales duobus rectis.

SI enim CF, pars protracta DC, cade-

ret supra, vel infra C E; essent nihilominus per 13. anguli A C D, A C F, æquales duobus rectis, & æquales duobus A C D, A C E quod est absurdum.

PROPOS. 15. THEOR. 8.

A B, C D, secant se mutuo adversiceem E,
Dico angulum A E C, æqualem esse D E
B, & A E D, ipsi B E C.

Nam & A E, cum CD, & C E cum A B facit per 13. angulos duobus rectis æquales. & ideo A E D, A E C, æquales sunt duobus C E A, C E B; demptoque communii A E C, remanet A E D, æqualis C E B. Similis est ratiocinatio de angulis A E C, B E D.

Coroll. 1. Hinc patet omnes quatuor angulos ad punctum E esse æquales quatuor rectis.

Coroll. 2. Immo quotcunque fuerint anguli ad E, omnes simul erunt quatuor rectis æquales.

PROPOS. 16. THEOR. 9.

Dico angulum externum C A D, triangulis
A B C, maiorem esse utrolibet interno, &
opposito, tam A C B, quam A B C.

Secto latere A C, bifariam in E, & ex protracta B E, sumptâ E F, æquali ipsi B E, & juncta F A: erunt per 15. æquales anguli B E C, F E A, & duo latera EB, EC, æqualia duobus EF, EA; & ideo per 4. angulus

gulus E A F, æqualis E C B. est autem externus C A D, major quam E A F. ergo idem externus est quoque major B C E.

Protracto autem latere C A ad G, fit externus B A G, æqualis priori C A D per 15. & sexto bifariam latere A B in H; factaque H I, æquali H C, demonstratur ut prius, angulum B A G, majorem esse A B C, ergo & C A D, erit major eodem,

*Ex Proclo. **

*Si A B, A C, sunt aequales, quevis alia A D,
non erit eisdem aequalis.*

S I enim AD esset æqualis, esset per 5. angulus C, æqualis B, & eidem B, esset æqualis ADB. ideoque æqualis ACD, quod est absurdum, quia A D B est externus, ideoque major interno & opposito C.

PROPOS. 17. THEOR. 10.

Duo quilibet anguli triangulis, sunt minores duobus rectis.

P Poductis B C, B A, in D. E, efficitur per 16. externus A C D major B, & ideo A C D, A C B maiores duobus A B C, A C B. Sunt autem illi æquales duobus rectis per 13. ergo isti sunt minores duobus rectis. Eadem est ratio de duobus angulis B A C, B C A. Pro duobus autem C A B, C B A assumendus est externus C A E.

Ex Proclo. *

Ex eodem punto A, in CD, una tangentum cadit perpendicularis AC, Si enim præter AC, esset alia AB: essent duo anguli ACB, ABC, æquales duobus rectis, quod est absurdum.

Coroll. 1. Propter eandem causam, in triangulo non potest esse nisi unus tam rectus, quam obtusus.

Coroll. 2. Existente angulo ABC, acuto, perpendicularis AC, cadit ex parte anguli acuti. si enim caderet ex parte obtusi, qualis est AD; ABD, ADB, essent duobus rectis majores.

Coroll. 3. Duo anguli ad basim isoscelij; & omnes tres trianguli æquilateri, sunt acuti.

PROPOS. 18. THEOR. 11.

Majus latum AC, subtendit maiorem angulum ABC, & AB, minus minorē ACB.

Si enim AD, fiat æqualis AB, erunt per 5. anguli ad basim BD, æquales, est autem per 16. ADB, major C: ergo & ABD, & multo magis ABC, erit major C.

Coroll. Hinc patet in Scaleno tres angulos esse inæquales.

PROPOS. 19. THEOR. 12.

Majori angulo ABD opponitur maior latum AC, & minori C, minus latum AB.

Si enim latus AB in superiori figura foret æqualis AC, essent predicti anguli æquales, & si AB, esset majus; esset per præced. cōtra hypoth. angulus C, major angulo ABC.

COROLL. Omnim̄ rectarum AC, AC, AC, perpendicularis A B, est omnium brevissim̄; quia AB opponitur acutis, & AC, opponuntur recto.

PROPOS. 20. THEOR. 13.

Duo qualibet latera trianguli, sunt reliquo majora.

Lateribus CA, AB, sit æqualis CAD, hoc est AD, æqualis AB. Ergo ad basim BD, sunt per 5. anguli æquales. Estque ABD, minor DBC: ergo & ADB, seu CD B, est minor eodem, & per 19. BC. minor CD, hoc est minor duabus CA, AB, & ita de reliquis.

PROPOS. 21. THEOR. 14.

Duæ rectæ BD, CD, intra triangulum AB C, sunt minores lateribus consermisnis AB, AC, & angulus BDC, maior A.

Productā enim BD, in E; erunt per 20. BA, AE, majora reliquo latere BE, adjectaque EC, duæ rectæ AB, AEC, majores duabus BE, EC. Sunt autem & CE, ED, majores CD, & additā DB, duæ CE, ED, sunt majores duabus CD, DB. ergo AB, AC, sunt multo majores duabus BD, DC. Porro angulus BDC, major est DEC.

per 16. & hic major angulo E A B : ergo B DC, est multo major EAB, seu B A C.

PROPOS. 22. PROBL. 8.

*Ex tribus rectis A, B, C, quarum unaqueq;
sit minor aggregato reliquarum; trian-
gulum construere.*

]
N recta DG, sumantur DE, EF, FG, &
quales tribus datis A, B, C, & centris E,
F, intervallis ED, FG, describantur duo
circuli se mutuo secantes in H. eruntque
per def. 15. EH. FH & quales ipsis ED, F
G, hoc est ipsis, A, C, & sique EF, & qualis
ipsi B. ergo.

PROPOS. 23. PROBL. 9.

*Ad punctum C, recta A B, constituenda sit
angulus G C H, aequalis dato D E F.*

D ucatur utecumque DF, & fiat per 22.
triangulum GCH habens latus CG,
& quale lateri ED; CH & quale EF, & G
H, & quale DF: si enim necesse est angu-
lum GCH per 8. & qualem esse, angulo
DEF.

PROPOS. 24. THEOR. 15.

*Latus A B, sit aequalis lateri D E. & A C,
ipsi DF; basis autem BC, major sit basis
EF: Dico angulum A, esse maiorem an-
gulo EDF.*

A ngulo A, fiat & qualis EDG, & DG, &
& qualis AC, necaturque EG, quæ in
primo casu continuatur cum EF, in 2. ca-
dit

dit supra, & in 3. infra. In omnibus vero casibus recta E G, est per 4. xqualis basi B C. & in primo quidem casu manifestum est E G, ideoque & B C, maiorem esse E F. In secundo vero in triangulo isoscelio DFG, anguli ad basim FG, sunt per 5. xquales, estque DGF, major sua parte EG F. ergo & D F G, multoque magis totus EFG, major est eodem E G F. ideoque per 19. EG, hoc est B C, major base E F. Denique in tertio in quo xquales D F, D G, sunt protractæ ad H, I, anguli infra basim FG sunt per 5. xquales; estque IGF, major sua parte EG F. ergo & HFG, & multo magis EFG, major est eodem E G F. & idcirco EG, seu B C, major quam EF ut prius.

PROPOS. 25. THEOR. 16.

Viceversa angulus A, major est angulo D, quando basis BC major est base EF, & reliqua latera reliquis equalia, ut in precedenti.

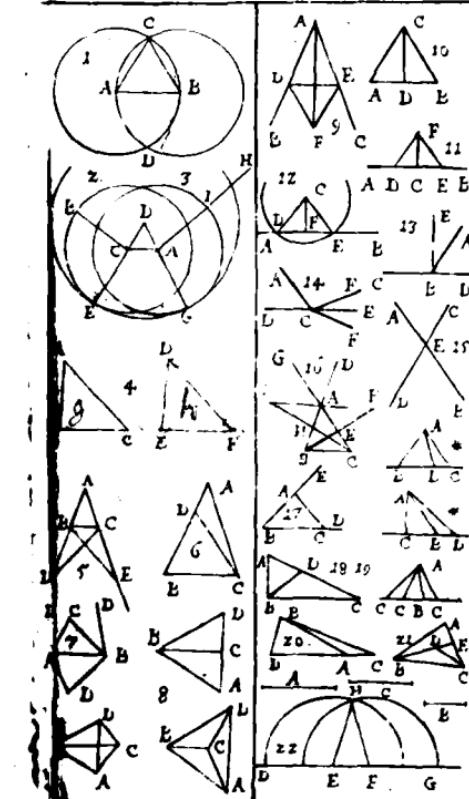
Sicut enim per 4. basis BC, xqualis EF, si angulus A, possit esse xqualis angulo D, & B C. per 24. minor esset quam E F, si A esset minor D.

PROPOS. 26. THEOR. 17.

Anguli B, C, sunt xquales angulis E, F, & latus BC, ipsi EF, nimirum adjacens adjacentes; vel certe A B ipsi D E, que xqualibuo

A pagina 7° ad 8^{am}

1.

qualibus angulis opponuntur: Dico & reliqua reliqua esse aequalia.

Si primo $B C$ æqualis $E F$, & $D F$ si fieri potest sit major $A C$. Sumptâ igitur $F G$, æquali ipsi $A C$; erunt circa æquales angulos C , F , latera $A C$, $C B$, æqualia lateribus $G F$, $F E$; ideoque per 4. angulus $A B C$, seu $D E F$, æqualis augulo $G E F$, quod est absurdum.

Secundo sit $A B$ æqualis $D E$, & si fieri potest $E F$, sit major $B C$. Sumptâ igitur $E G$, æquali ipsi $B C$, erit ut prius angulus $B C A$, hoc est $E F D$, æqualis $E G D$, internus externo contra 16.

Sunt igitur omnia latera omnibus æqualia, ideoque per 8. etiam reliqua æqua-

PROPOS. 27. THEOR. 18.

Rectæ $E F$ fecerunt duas $A B$, $C D$, faciatque angulum $A G H$ aequalem alterno $D H G$;
Dico $A B$, $C D$, esse parallelas.

Si in intus concurvant in I. Cum igitur trianguli $G H I$, latus $I G$, sit protractum; erit per 16. angulus externus $A G F$, major interno & opposito $I H G$ quod est absurdum. Idem sequitur si concurrerent ad K.

PROPOS. 28. THEOR. 19.

*Eadem $A B$, $C D$, erunt quoque parallelae,
 si constet externum $A G E$ aequalem esse*

internus C H G : vel duos internos A G H,
C H G, aequales duobus rectis.

Ex utroque enim sequitur alternum *B* E G H, aequalem esse alterno C H G. Externo enim A G E aequalis est per 15. B G H, ad verticem G. & duo A G H, C H G sunt per 13. aequales duobus H G A, H G B, estque H G A, communis. ergo reliquus H G B, aequalis est reliquo C H G, alterno. ergo per 27. A B, C D, sunt parallelae.

Ex hac posteriorē parte constat sufficienter veritas 13. pronunciati.

A X I O M A 13.

Si in duas rectas incidat recta O I, faciatque duos angulos O, I, minores duabus rectis : duę rectę A B. C D, concurrent ad partes angulorum O, I.

PROPOS. 29. THEOR. 20.

Duas parallelas A B, C D fecerit E F, in G, H.

Dico alternum alterno; exterrnum interno; & duos angulos internos esse duobus rectis aequales, convertendo duas precedentes.

Nam primo si alternus A G H esset maior alterno D H G, addito communi B G H essent duo D H G, B G H, minores duobus A G H, B G H, hoc est minores duobus rectis, & ideo per 13. axioma A B, C D, concurrent ad partes B, D, quod est

est contra hypothesis. Ergo alterni sunt æquales, hoc est, BGH , ipsi CHG . Est autem per 15. BGH , æqualis AGE , ergo etiam externus AGE , erit æqualis interno CHG , & quia BGH , cum AGE , æquipolleat per 13. duobus rectis, eruntque duo interni AGE , CHG æquales duobus rectis.

PROPOS. 30. THEOR. 21.

AB, CD, sint parallela eidem IK: Dic etiam ipsas esse parallelas inter se.

Dicitur enim EF erit per 29. BGL , æqualis alterno ILG & CHL , æqualis KLH : sed ILG , KLH , sunt per 15. æquales. ergo & alterni BGL , CHL sunt æquales, & per 27. AB , CD parallelæ.

PROPOS. 31. PROBL. 10.

Per A, ducere parallelam data BC.

Dicitur AD utcunque, & facto per 23. angulo DAE , æquali alterno ADC , erit per 27. EAF , ipsi BC , parallela.

PROPOS. 32. THEOR. 22.

Externus angulus ACD , est æqualis duobus internis, & oppositis A , B : Et omnes tres anguli cuiuscunq[ue] trianguli sunt æquales duobus rectis.

Dicitur per 30. CE paralella AB ; eritq[ue] per 29. ECA , æqualis alterno A , & externus ECD , æqualis interno B , & totus externus ACD , æqualis duobus internis A ,

B. Ad-

B. Adjectoq; communi ACB , erunt omnes tres interni A, B, C , æquales duobus ACD , ACB hi autem sunt per 13. æquales duobus rectis. ergo & illi.

Coroll. 1. Ergo omnes tres anguli unius trianguli sunt æquales tribus cuiuscunque alterius trianguli simul sumptis: & quando duo sunt æquales duobus, erit & reliquo reliquo æqualis.

Coroll. 2. In triangulo isosceli rectangulo; anguli ad basim sunt semirecti.

Coroll. 3. Angulus trianguli æquilateri est una tertia duorum rectorum, vel duæ tertiae unius recti.

*Ex Scholio. **

OMnis figura rectilinea distribuitur in tot triangula, quod ipsa continet latera demptis duobus; ita ut anguli triangulorum constituant angulos figuræ.

Cumque auguli cuiuscunque trianguli sint æquales duobus rectis, erunt omnes anguli figuræ rectilineæ, æquales bis tot rectis, quot ipsa habet latera, demptis duabus.

Quot autem habet latera, tot habet angulos internos & externos. Ergo interni simul cum externis sunt æquales bis tot rectis quot sunt latera; quia quilibet exterbus cum suo interno æquivaleat duobus rectis.

*Etis per 13. Interni autem soli, sunt equa-
les bis tot rectis quo sunt latera demptis
duobus, quibus respondent quatuor recti;
demptis igitur omnibus internis, remane-
bunt externi quatuor rectis equeales, & i-
deo omnium figurarum anguli externi si-
mul sumpti, sunt equeales simul sumptis.*

PROPOS. 33. THEOR. 23.

*Sint $A B, C D$, equeales & parallela. Di-
co etiam $A C, B D$, esse equeales, &
parallelas.*

Dicitur enim $B C$, erunt per 29. alterni
 $A B, D C$, duabus $B C, C D$ eequalia. ergo
per 4. etiam basi $B D$, eequalis basi $A C$, &
angulus $A C B$, eequalis alterno $C B D$, indeco-
que per 27. $B D$, parallela $A C$.

PROPOS. 34. THEOR. 24.

*In parallelogrammo latera & anguli oppo-
siti sunt equeales; & diameter fecit ip-
sum bifurcum.*

Cum enim per def. 35. latera $A B, D C$,
necc non $A D, B C$ sint parallela; erit
per 29. angulus $B A C$ eequalis $D C A$; & A
 $C B$, ipsi $C A D$. etaque latus $A C$, ipsis ad-
iacens commune, ergo per 26. $A B$, erit
equare $C D$, & $A D$, ipsi $B C$, & angulus B ,
angulo D , & triangulum $A B C$, triangulo
 $A D C$. Deniq; reliqui anguli A & C , sunt
equeales quia constat ex eequalibus.

Ex Scholio. †

Omnis quadrilaterum habens latera opposita, vel angulos oppositos aquales, est parallelogrammum.

Int primo A B, C D, & A D, B C, æquales. Ducta igitur A C, erunt duo latera A B, B C, æqualia duobus C D, D A, & A C, basis erit communis. Unde per 8. non solum angulus B, angulo D, sed & angulus B A C, angulo D C A, & A C B, æqualis erit C A D, nimisq; alterni alternis, atq; adeo per 27. A B, erit parallela C D, & A D, ipsi B C.

Secundo. Angulus A, sit æqualis C, & B, ipsi D; eruntque duo A, B, æquales duobus C, D, & duo A, D, æquales duobus C B. Sunt autem omnes quatuor æquales quatuor rectis per Scholium 32. ergo tam A, B, quam A, D, erunt duobus rectis æquales, & ideo per 28. A B, C D, & A D, B C, erunt parallelae.

Ex priore parte hujus demonstrationis constat Quadratum, Rhombum, & Rhomboidem esse parallelogramma.

Ex posteriore constat idem de Quadrato, figura altera parte longiore, & Rhomboide.

Item.*

In omni parallelogrammo diametri se mutantur.

et secant bifariam: & in Quadrato & Rhombo secant angulos bifariam; in figura altera parte longiore siue oblonga; & Rhomboide non bifariam: eademque in quadrato, & oblonga sunt aequales, in Rhombo & Rhomboide inaequales.

Dico primo AC, BD, secari bifariam in E. Anguli enim EAD,EDA, sunt aequales angulis ECB, EBC, per 29. & latera adjacentia AD, BC, sunt aequalia per 34. ergo per 26. EA, est aequalis EC, & EB, aequalis ED.

Dico secundo in quadrato, & Rhombo angulos A, C secari bifariam à diametro AC. latera enim CA, AD, aequalia sunt lateribus AC, AB, & basis CD, basi CB. ergo per 8. angulus CAD. angulo CAB.

Dico tertio in oblongo, & Rhomboide angulos A, C, secari à diametro AC non bifariam. Est enim angulus BAC, minor angulo BCA, per 18. & per 29. BCA, est aequalis alterno CAD. ergo BAC, minor est CAD.

Dico quarto in quadrato, & oblongo diametros AC, BD, esse aequales per 4. quia circa aequales angulos nempe rectos latera DA, DC, sunt aequalia lateribus BC, CD.

Dico 5. in Rhombo & Rhomboide diameter AC, que subtendit minorem angulum

gulum D, minorem esse diametro BD, quæ subtendit majorem C. Sunt autem D & C, inæquales, quia simul sunt æquales duobus rectis per 29. & per def. nenter est rectus. Cum enim latera DA, DC, sint æqualia lateribus CB, CD, & angulus D minor angulo C, ex hypothesi; erit basis AC, minor base BD, per 24.

PROPOS. 35. THEOR. 25.

Parallelogramma ACD E, FCD B, super eadem basi CD, & inter easdem parallelas AB, CD, sunt æqualia.

IN primo casu coincidit punctum F cum puncto E; in secundo existit inter puncta A, E; in tertio inter puncta E, B. In omnibus autem tribus casibus angulus CAE æqualis est per 29. DEB, & per 34. AC æqualis DE, & AE, FB æquales eidem CD, ideoque æquales inter se. & in secundo casu auferendo inter medianam FE relinquentur æquales AF, EB. & in tertio fit idem addendo communem FF. Atque ita circa æquales angulos CAF, DEB, erunt dicto latera CA, AF, æqualia duobus lateribus DE, EB, & idcirco per 4. triangulum CAF, erit æquale triangulo DEB. & in primo casu addito triangulo CED. in secundo Trapezio CFE D. & in tertio abjecto primo triangulo GEF & posita adjecto

triangulo CDG, sit parallelogrammum AC
DE, æquale parallelogrammo FCDB.

PROPOS. 36. THEOR. 26.

*Similiter parallelogramma A C D E, F G H
B, super equalibus basibus C D, G H. & G
inter easdem parallelas A B, C H, sunt
æqualia.*

Cum enim CD, sit æqualis GH, & ei-
dem GH, æqualis per 24. FB, erunt
CD, FB, æquales inter se, & parallelæ.
ergo per 33. & CF, DB, sunt parallelæ, &
C D B F, parallelogrammum, cui per pra-
cedentem sunt æqualia A C D E, F G H B;
quia illa sunt super eadem basi CD. hæc
super basi FB. ergo & A C D E æquale est
parallelogrammo F G H B.

PROPOS. 37. THEOR. 27.

*Triangula A C D, F C D, super eadem basi
CD, & inter easdem parallellas AB, CD,
sunt æqualia.*

Réte enim DE, DB, parallelae ipsis A
C, FC constituunt per 35. duo paral-
lelogramma A C D E, F C D B æqualia, e-
ademque per 34. dupla triangulorum A C
D, F C D. ergo etiam triangula A C D, F
C D, sunt æqualia.

PROPOS. 38. THEOR. 28.

*Idem constat de triangulis A C D, F G H su-
per equalibus basibus CD, GH.*

Via sunt semisses æqualium parallelogramorum A C D E, F G H B.

Ex Scholio.†

Recta igitur F H, secans basim G I, bifariam in H I; secat etiam bifariam triangulum F G I.

PROPOS. 39. THEOR. 29.
Triangula A B C, B C D, sunt super communib; B C, æqualia. Dico A D, esse parallelam B C.

In minus, sit A E parallela, & secet C D, in E; critque per 37. triangulum B C E æ quale eidem A B C: & ideo B C E, B C D, æ qualia; quod est absurdum.

PROPOS. 40. THEOR. 30.

Idem dico quando triangula A B C, D E F sunt æqualia, & super equalibus basibus B C, E F.

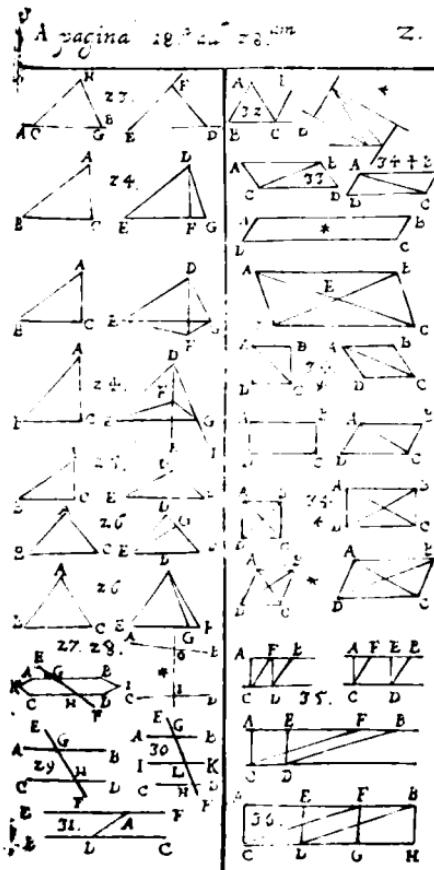
Si enim alia A G, essent parallela; triangula A B C, G E F, essent æqualia per 38, nec non G E F, D E F.

PROPOS. 41. THEOR. 31.

Parallelogramnum A B C D, & triangulum E B C, sunt inter parallelas A E, B C: Dico parallelogramnum duplū esse trianguli.

Via parallelogramnum ABCD est per 34. duplum trianguli AB C; & hoc est æ quale triangulo EBC per 37. Ergo,

B 3 PRO-

PROPOS. 42. PROBL. 11.

Triangulo ABC, constitutere parallelogrammum equale, cum angulo D.

Basis $B C$, secetur bisariam in E : per 10. Beritque per 38. triangulum $A B C$, duplum trianguli $A E C$: & facto angulo $C E F$, æquali D , ductaque $A F G$, parallela $B C$, & $C G$, parallela $E F$; factum erit parallelogrammum $E G$, duplum ejusdem trianguli $A E C$, per 41. & idcirco æquale triangulo $A B C$.

PROPOS. 43. THEOR. 32.

*Complementa $G B, G C$, de quibus defin. 36.
sunt æqualia.*

Triangulum enim ACD æquale est triangulo $AD B$, per 34. AGH , ipsi AG E ; & $GD F$, ipsi GDI : Et ablatis AGH , $GD F$ ex ACD , remanet complementum GC , & ablatis AGE , GDI ex ADB , remanet complementum GB . ergo.

PROPOS. 44. PROBL. 12.

Addatam A. dato triangulo E; æquale parallelogrammum applicare, cum dato angulo C.

Per 42. fiat parallelogrammum GE , æquale triangulo B , cum angulo F , æquali C ; & ex DE protracta, sumatur $E I$, æqualis A , & IF , secet $D G$, in K , perficiaturque reliqua parallelogramma: ex quibus complementum FL , est per 43. æquale comple-

complemento G E, hoc est triangulo B, & habet latus F H, æquale ipsi E I, hoc est, ipsi A; & angulum M F H æqualem angulo E, per 15. hoc est angulo C.

PROPOS. 45. PROBL. 13.

Dato rectilineo, A, B, C: aquale parallelogrammum constiuerre, cum angulo D.

Distribuatur rectilineum in sua triangula A, B, C, ipsique A, fiat per 42. æquale parallelogrammum F H cum angulo E, æquali D: & aliud G I æquale ipsi B applicetur ad G H, cum angulo G, æquali eidem D: denique ad K I applicetur K M æquale ipsi C, & I K L; sit rursus æqualis angulo D: eruut F H, G I, K M simul æqualia rectilineo A, B, C. Quod autem F M, sit parallelogrammum probatur hoc modo. Angulus F est æqualis H G K, & duo H G K, H G F, sunt æquales duobus H G F, G F E, & hi duo sunt æquales duobus rectis per 29. ergo & illi, & ideo per 14. G F, G K, sunt una linea: & eadem est ratio de K G, K L. immo eadem quoque de tribus E H, H I, I M: quia angulis F, G, K, sunt per 34. æquales, oppositi H, I, M. Cumque G H, sit æqualis & parallela E F, & K I, æqualis, & parallela G H, & L M, æqualis, & parallela ipsi K I: erunt etiam E F, L M, æquales & paralleles, & per 33. F L, E M, erunt similiter æquales & paralleles.

PROPOS. 46. PROBL. 14.

Super datam A B, quadratum describere.

Erigantur dux perpendiculares A D, B C, æquales ipsi A B: eritque per 33. etiam DC æqualis & parallela ipsi AB, & angulis rectis A, B, erunt per 34. æquales oppositi C, D. Hoc est figura AC, erit æquilatera, & rectangula.

PROPOS. 47. THEOR. 33.

In triangulo A B C, habente rectum ad A:

Quadratum lateris B C, æquale est quadratis duorum laterum A B, A C.

Describantur per 46. quadrata B D, B G, C I: eritque per 14. tam B A I, quam C A G una linea recta, quia anguli ad A, sunt recti. Et quia A B F, C B E sunt æquales; addito communi A B C, fit totus F B C, æqualis toti A B E; & ductis rectis F C, A E, & A L K, parallela ipsi B E; erunt circa æquales angulos F B C, A B E duo latera F B, B C, æqualia duobus A B, B E. Quare triangulum F B C, æquale erit triangulo A B E, per 4. Trianguli autem F B C. duplum est quadratum B G, per 41. quia sunt super eadem basi B F, & inter easdem parallelas B F, C G: & trianguli A B E duplum est parallelogrammum B L K E; quia sunt super eadem basi B E, & inter parallelas B E, A K. Ergo parallelogrammum B L K E æquale est quadrato B G. Eodemq; modo demon-

stratur

stratur alterum parallelogrammum $L\,CD$
 & \mathcal{K} æquale esse quadrato CI . Totum igitur
 quadratum BD , erit æquale duobus qua-
 dratis BG, CI .

*Ex Scholio. **

Inventio hujus Theorematis tribuitur Pythagoræ; qui cum advertisset in quibusdam numeris, quales sunt 3. 4. 5. duorum 3. & 4. quadratos 9. & 16. facere 25. quadratum tertij; voluit idem experiri in lineis, & invenit ex tribus lineis ab hujusmodi numeris numeratis constitui semper triangulum rectangulum.

Inventio autem hujusmodi numerorum ita se habet. Pro minimo sumatur quicunque numerus impar; v. g. 5. & ex ejus quadrato 25. abiiciatur 1. Reliqui enim numeri 24. medietas 12. erit secundus, & tertius erit 13. unitate major. Vel sic, pro minimo sumatur par v. g. 6. & ex quadrato 9: hoc est ex quadrato numeri 3. qui est medietas numeri 6. abiiciatur 1, eidemque addatur 1, eritque secundus numerus 8. & tertius 10.

PROPOS. 48. THEOR. 34.

Vice versa angulus A, est rectus, quando quadrata AB, AC sunt aequalia quadrato BC.

Erigatur ex puncto A super BA , perpendicularis AD , & æqualis AC ; eritque per 47. quadratum BD , æquale quadratis AB , AC : atq; adeo quadrato BC ; & ideo BD , erit æqualis BC . Et quia præterea duo latera AB , AD , sunt æqualia duobus AB , AC ; erit angulus BAD æqualis BAC , sed ille est rectus; ergo & iste.

EVCLIDIS ELEMENTUM SECUNDUM.

DEFINITIONES.

Parallelograminum rectangulum dicitur contineri sub duabus lineis rectis, quæ comprehendunt angulum rectum.

*Ex Scholio. **

Ratio est, quia in duabus illis lineis, & angulo recto, assignantur omnia illa, quibus datis datur ipsum rectangulum; nemirum longitudo, & latitudo, & angulus rectus,

rectus, qui est solus ex omnibus angulis invariabilis.

Alia ratio est, quia ex ductu hujusmodi linearum unius in alteram, formatur optimè conceptus ipsius rectanguli. Nam si due rectæ AB , AC contineant angulum rectum, & AC intelligatur moveri per rectam AB . ex A usque ad B , ita ut semper ipsi AB , existat perpendicularis; describet punctum C tertium latus CD , & si eadem recta AC intelligatur aliquid post se relinquere, id erit superficies plana, inter AB , AC , CD , DB , comprehensa.

Habet etiam hæc comprehensio rectanguli sub duabus rectis, nec non hic ductus unius lineæ in alteram, magnam affinitatem cum multiplicatione, vel ductu unius numeri in aliud. Sicut enim ex multiplicatione v.g. 3. in 4. producitur numerus 12. cuius unitates possunt disponi in forma rectanguli, diciturque idem numerus 12. contineri sub duobus numeris 3. & 4. eo quod fiat ex ductu 3. in 4. ita quoq; si AC , trium partium, ducatur in AB , 4. partium; producuntur 12. quadratula unius partis, quæ constituunt totum rectangulum contentum sub ijsdem duabus rectis AC , AB .

Secunda definitio. In parallelogramma CB dividiso in alia quatuor; duo comple-

menta GC , GB , una cum HE ; constitutine Gnomonem $FHEI$, & cum parallelogrammo FI , constituunt Gnomonem HFE .

PROPOS. I. THEOR. I.

Rectangulum concentrum sub A, ē BC. quadrilaterum est BCFG: aquale est ijs, quæ continentur sub eadem A, seu BG, ē singulis partibus recta BC.

ACtis enim per D, E ipsi BG parallelis ADH, EI; distribuitur rectangulum BF in rectangula BH, DI, EF, quæ continentur sub BG, DH, EI, hoc est sub A, & sub partibus BD, DE, EC. Est autem per 19. pronunc. omne totum æquale suis partibus; ergo.

Applicatio ad numeros.

Sit BC, 10. segmenta BD, DE, EC. Sint 5. 1, 4. & recta A vel BG, sit 6. Erritque rectangulum BF, seu numerus productus ex BG, 6. in BC, 10. numerus 60: & BG, 6. in BD, 5. erit 30: & DH 6. in DE, 1. erit 6: & EI, 6. in EC, 4. erit 24. Et hæc omnia tria rectangula numerica collecta in unam summam, faciunt eundem numerum 60. quem facit A, 6. in BC 10. Et hoc modo applicari possunt numeris ferre omnes propositiones sequentes.

PROPOS. 2. THEOR. 2.

BC, scilicet si utrumque in D: Dico quadratum

\therefore in BC aequalē esse rectangulis contentis
sub BC, BD, & sub BC, DC.

Hæc non differt à præcedenti si BG,
intelligatur æqualis ipsi BC. Rectan-
gulum enim BE, hoc est quadratum ipsius
BC, erit æquale rectangulo BF, contento
sub BG, BD, hoc est BC, BD; & rectan-
gulo DE, contento sub DF, DC, hoc est
sub BC, DC.

PROPOS. 3. THEOR. 3.

BC, sit scilicet utrumque in D: Dico rectan-
gulum contentum sub BC, & sub uno
segmentorum &c. g. sub BD, aequalē esse
quadrato BD, & rectangulo sub segmen-
tis BD, DC.

Hæc quoque continetur in prima, estq;
H manifesta si BG, ponatur æqualis BD.
Sic enim BF, est quadratum ipsius BD; &
DE, rectangulum sub DF, seu BD, &
DC.

PROPOS. 4. THEOR. 4.

AB, scilicet utrumque in C: Dico quadra-
tum totius AB, aequalē esse duobus qua-
dratis AC, CB, & duobus rectangulis sub
segmentis AC, CB.

Quadratum totius AB, sit AD, dia-
meter BE, CGF, parallela AE; & HGI pa-
llela ipsius AB. Dico primo HF, CI, esse
quadrata segmentorum, AC, CB. Nam la-
teræ AB, AE, circa rectum A, sunt æqualia
ergo per 2.

Coroll. 32. anguli A E B, A B E sunt semige-
æti: sed istis sunt æquales C G B, H G E, per
29. ergo omnes quatuor sunt æquales, &
per 6. primi H G, H E: & C B, C G, æquia-
les inter se, atque adeo H F, quadratum re-
tex HG, quæ per 34. est æqualis A C, & C I,
quadratum segmenti C B. Dico secundo
rectangula A G, G D contineri sub ijsdem
segmentis A C, C B. illud enim contine-
tur sub A C, C G, & C G, est æqualis C B;
& G D, continetur sub G F, G I, & G F, est
æqualis G H, hoc est, A C, & G I, segmen-
to C B. Quibus ita demonstratis manifesta
est propositio.

Coroll. Hinc patet parallelogramma H
F C I circa diametrum quadrati, esse qua-
drata.

PROPOS. 5. THEOR. 5.

A B scilicet sit bifariam in *C*, & non bifa-
riam in *D*: Dico quadratum *C B*, aqua-
le esse rectangulo *A D B*, una cum qua-
drato *C D*.

Facto quadrato *C F*, & ductis reliquis
parallelis; erit per coroll. quartam K G qua-
dratum sectionis intermedie *C D*, & *D I*
quadratum segmenti *D B*; & rectangulum
A H, erit illud quod continetur sub inæ-
qualibus segmentis *A D*, *D B*, eo quod *D*
H, sit æqualis *D B*. Dico hoc rectangulum
A H, una cum quadrato *K G* æquale esse
quadra-

quadrato C F. Complementum enim H C, est per 43. pr. æquale complemento H F; adjectoque D I; rectangulum G B, æquale rectangulo B K. Sed B K, est æquale K A per. 35. pr. ergo K A. G B, sunt æqualia, & una cum C H, erit A H æquale Gnomoni G L K; & rursus addito quadrato K G; erit A H, una cum quadrato G K, æquale toti quadrato C F, quod componitur ex Gnomone, & quadrato K G.

PROPOS. 6. THEOR. 6.

Recta A P, secta bifariam in C, adiecta sit B D: Dico rectangulum A D B, una cum quadrato C B, æquale esse quadrato ipsius C D.

Constructio similis est præcedenti. Dico rectangulum A I, quod continetur sub A D, D I, hoc est sub A D, D B, una cum quadrato K G quod est quadratum rectæ C B, æquale esse quadrato C F. Nam C L, C H sunt æqualia per 35. pr. & C H, H F æqualia per 43. ergo C L, æquale est H F; adjectoque communis C I, totum A I, æquale Gnomoni G I B K. Sed hic, una cum quadrato K G, æquivalet quadrato C F: ergo & A I, K G, æquivalent eidem.

PROPOS. 7. THEOR. 7.

A B, secta sit uterunque in C: Dico quadrarum totius A B, nimisrum A D, una cum

cum quadrato segmenti &c. $A C$, hoc est una cum quadrato $H F$, aquale esse rectangulo $B A C$, bis, hoc est duobus rectangulis $A F$, $H D$, una cum quadrato $C I$, reliqui segmenti $C B$.

Duo enim rectangula $A F$, $H D$ sunt æqualia Gnomoni $C H F I$, & quadrato $H F$: addito ergo quadrato $C I$, erunt duo rectangula $A F$, $H D$, & quadratum $C I$, æqualia Gnomoni, & duobus quadratis $H F$, $C I$. Gnomon autem & quadratum $C I$, faciunt quadratum $A D$. Ergo quadrata $A D$, $H F$, sunt æqualia duobus rectangulis $A F$, $H D$, & quadrato $C I$.

PROPOS. 8. THEOR. 8.

Recta A B, scita utcumque in C adiiciatur B D, aequalis &c. segmento B C. Dico quadratum totius A D, aquale esse quatuor rectangulis A B C, seu A B D, & quadrato reliqui segmenti A C.

Constructio est similis superioribus, & **A E** est quadratum totius $A D$: **O I**, quadratum segmenti $A C$; **N Q**, **B M**, sunt quadrata æqualia $B C$, $B D$, quæ sunt etiam quadrata $C H$, $H P$. Unde constat unum ex quatuor rectangulis esse $A H$, quia continetur sub $A B$, $B H$ quæ est æqualis $B C$. Secundum est **L Q**: quia continetur sub **L H**, **H Q**, quæ sunt iterum æquales ipsis $A B$, $B C$: Tertium est **H E**, conten-

tuum

tum sub HG , HM , quæ etiam sunt æquales eisdem AB , BC . Quartum denique constituunt KG , $B M$, quia KG , est æquale QE per 36. pr. & quadratum $B M$, est æquale quadrato HP . Cum igitur hæc quatuor rectangula constituant Gnomonem qui cum quadrato OI , facit totum quadratum $A E$; manifestum est totum quadratum $A E$, æquale esse quatuor rectangulis ABC , & quadrato segmenti AC .

PROPOS. 9. THEOR. 9.

Recta AB secta sit bifariam in C, & non bifariam in D: Dico quadrata in aequalitate segmentorum AC, DC, dupla esse quadratorum ex AE, CD.

Perpendicularis CE sit æqualis CA , vel CB : eruntque ACE , ECB . Isoscelia rectangula, & quatuor anguli ad bases AE , EB erunt per 2. coroll. 32. semirecti, & totus AEB , rectus. Rursus perpendicularis DF , secet EB , in F , & FG , sit parallela CD : eruntque etiam FD , FG , rectangula; & quia anguli DBF , GEF , sunt semirecti, erunt & reliqui DFB , GFE semirecti, & per 6. pr. DE , æqualis DB , & EG æqualis GF , vel CD . Unde per 47. pr. quadratum rectæ AE , æquale est quadratis CA , CE , & duplum quadrati AC . Et quadratum $E F$ duplum quadrati GF , vel CD , & duo quadrata AE , EF , hoc est

quadratum $A F$, vel loco istius, duo quadrata AD, DF . vel duo AD, DB , dupla quadratorum AC, CD .

PROPOS. 10. THEOR. 10.

$A B$ secta bifariam in C , adiungatur quadratum $B D$. Dico duo quadrata AD, DB dupla esse duorum AC, CD .

Constructio est eadem cum precedente, & angulus $A E G$, rectus, & $ACE, EG F, BG D$ triangula rectangula Isoscelia, & ideo quadrata $A E, EG$, dupla quadratorum AC, EF , hoc est, quadratorum AC, CD . duobus autem quadratis $A E, EG$, est per 47. pr. æquale quadratum AG ; & quadrato AG ; sunt æqualia AD, DG , hoc est AD, DB . Ergo etiam duo quadrata AD, DB sunt dupla quadratorum AC, CD .

PROPOS. 11. PROBL. 1.

Rectam AB ita secare in C . ut rectangulum $AB C$, sit aquale quadrato segmenti AC .

Quadratum ipsius AB , sit AD ; & latus AE , bifariam sectum in F , & recta FG , æqualis ipsi FB , & AC æqualis AG ; perficiaturque quadratum AH ; & HC , sit protracta in I : eritque $E H$, rectangulum contentum sub EG, GH hoc est, sub EG, GA . Hoc autem rectangulum una cum quadrato AF , æqualia sunt per 6. quadrato FG , hoc

hoc est, quadrato FB : & per 47.pr. quadratis AB , AF , ergo rectangulum EH , cum quadrato AF , æquale est quadratis AB , AF , hoc est, quadrato AD , & quadrato restante AF , dempto igitur quadrato communis AF remanebit quadratum AH , hoc est, quadratum segmenti AC , æquale rectangulo CD , hoc est, rectangulo contento sub tota AB , & reliquo segmento CB .

PROPOS. 12. THEOR. 11.

In triangulo ABC, sit angulus B, obtusus;
itæ ut perpendicularis AD per sckal. 17.
primi cadat extra triangulum: Dico quadratum lateris AC; excedere quadrata lacerum AB, BC, gemino rectangulo CB D.

Quadratum enim CD, est per 4. æquale quadratis BC, BD. & gemino rectangulo CBD. addito ergo quadrato AD; erunt duo CD, DA, hec est, per 47.pr. quadratum AC, æquale geminato rectangulo CBD, & tribus quadratis CB, BD, DA, Quadratis autem BD, DA, æquale est quadratum AB. ergo quadratum AC, æquale est duobus quadratis AB, BC, una cum geminato rectangulo CBD.

PROPOS. 13. THEOR. 12.

In triangulo ABC, sit angulus C, acutus;
eritq; saltus alter reliquorum acutus. g.
B; & ideo perpendicularis AD, caderet intra

intra triangulum. Dico quadratum lateris A B, minus esse quadratis A C, B C, geminato rectangulo B C D.

Quadrata enim B C, C D, sunt per 7. z. qualia gemino rectangulo B C D, & insuper quadrato B D. Ergo addito quadrato A D. Eunt tria quadrata B C, C D, A D, vel duo B C, A C, æqualia rectangulo, gemino B C D, & duobus quadratis B D, D A, quibus est æquale quadratum A B. Ergo solum quadratum A B, minus est duobus quadratis B C, A C prædicto gemino rectangulo B C D.

PROPOS. 14. PROBL. 2.

Dato rectilineo A, æquale quadratum exhibere.

Per 42. vel 45. primi fiat rectilineo A æquale rectangulum B D, ipsique C B sumatur æqualis C F; & centro G, circa totam D F, describatur semicirculus, eumq; secet B C in H. Dico quadratum CH, æquale esse rectangulo D B, hoc est, rectilineo A. Rectangulum enim D C F, hoc est D B, una cum quadrato G C, æquale est, per 5. quadrato G F, hoc est, quadrato G H. Sed huic sunt per 47. pr. æqualia quadrata C H, C G. Ergo hæc duo quadrata, sunt æqualia dicto rectangulo D B, & quadrato G C; dæproq; communi quadrato G C, remanebit quadratum C H æquale rectangulo D G, hoc est, rectilineo A.

EU-

EVCLIDIS
ELEMENTUM
TERTIUM.

DEFINITIONS.

- Quales circuli sunt quorum diametri sunt
 1. **A**metri, vel semidiametri sunt
 exquales.

2. Linea recta tangit circulum, quem
 tangendo non secat.

3. Circulus circulum tangit, quem tan-
 gendo non secat.

4. **A B, C D** dicuntur æqualiter distare à
 centro **G**, cum perpendiculares **G H, G I,**
 sunt æquales. Cum vero v. g. perpendi-
 cularis **G K**, major est quam **G H**; dici-
 tur **E F**, magis distare à centro, quam
A B.

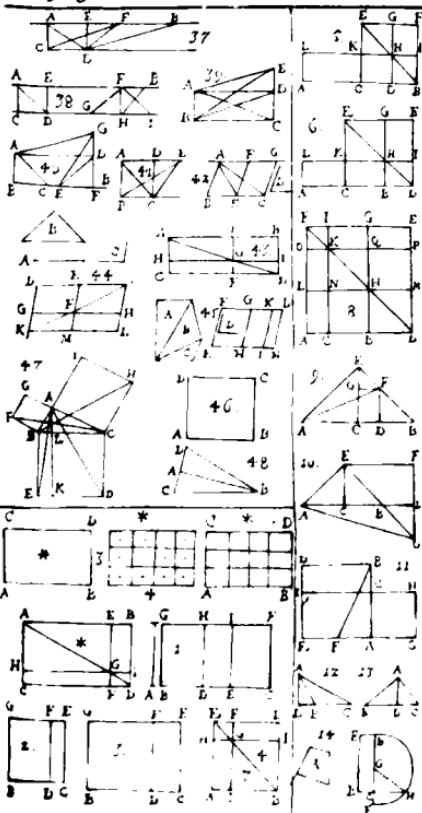
5. Segmentum circuli, est figura quæ sub
 recta linea, & peripheria circuli com-
 prehenditur.

6. Segmenti autem angulus est, qui sit à
 recta, & peripheria; qualis est angulus
 quem facit peripheria **A D B**, cum recta
A B, ad punctum **A**, vel **B.**

34

A pagina 28^a sul 45.

3.

7. Angulus in segmento v. g. in segmento **A C B A**, est angulus rectilineus **A C B**, cum angulus **C** est ad peripheriam, & latera **C A**, **C B**. pertingunt ad terminos basis **A B**.
8. Tamen angulus rectilineus **A C B** ad peripheriam, quam **A D B** ad centrum, dicitur insistere peripherie **A B**, quam intercipiunt linea recte continentibus angularis **C**, **D**.
9. Figura autem mixta **A B D**, & contenta peripheria **A B**, & duabus rectis **A D**, **B D** coeuntibus in centro **D**, appellatur Sector.
10. Similia circuli segmenta sunt, in quibus anguli juxta defin. 7. sunt æquales. & satis est si vel unus **A B C**, sit æqualis uni **D E F**, quia per 2. hujus etiam reliqui sunt æquales, quia omnes in eodem segmento sunt æquales.

PROPOSITIO 1. PROBLEMA 1.

Dari circuli centrum reperire.

Recta **B D**, secans aliam **A C** bifariam, & ad angulos rectos in **E**, secetur bifariam in **F**. Dico **F**, esse centrum. Si enim **F** non est centrum, sit aliud **G**, extra ipsam **B D**. recta enim **B D**, semel tantum secatur bifariam in puncto **F**. Nequantur **G A** **G C**

G C, G E, eruntque duo latera **G E, EA,** æqualia duobus **G E, EC,** & per 15. def. pr. basis **G A,** basi **G C.** ergo per 8. pr. **G E C, G EA,** sunt æquales, & recti, & rectus **G EC,** æqualis recto **D EC;** quod est absurdum.

Coroll. Ergo in quavis recta, quæ aliam secat bifariam, & ad angulos rectos, est centrum circuli; atq; adeo in communi earumdem concursu.

PROPOS. 2. THEOR. 1.

Recta AB, nectens duo puncta peripherie A, B, cadit intra circulum.

Ex centro **C,** ad **A B** ducantur semidiametri **CA, CB;** & ad quodvis aliud punctum **D,** recta **CD.** Erunt igitur per 5. pr. **CAB, CBA** æquales. Est autem per 16. pr. **CD A** major **CBA,** ergo etiā major quam **CAD;** ideoq; per 19. pr. **CD** minor semidiametro **CA.**

Coroll. Ergo linea tangens, tangit circumferentiam in unico punto.

PROPOS. 3. THEOR. 2.

Diameter CAE secans aliam BD, non per centrum ductam bifariam, secat ad angulos rectos: Et vice versa. secans ad angulos rectos, secat bifariam.

In prima enim hypothesi duo latera **AF,** **FB** sunt æqualia duobus **AE, FD,** & ba-

*S*is AB , basi AD . ergo per 8. pr. angulus AFB æqualis est angulo AFD .

In secunda, præter angulos rectos ad F , erunt per 5. pr. æquales ABD , ADB , & latus AF , istis oppositum commune. ergo per 26. pr. latus FB erit æquale lateri FD .

*C*oroll. Eodem modo in omni triangulo isosceli ABD ; recta AF secans bifariam basim $B D$, secat ipsam ad angulos rectos; & secans ad angulos rectos, secat bifariam.

PROPOS. 4. THEOR. 3.

*E*xtra centrum, nulla linea secans secant bifariam.

*S*i enim AB , CD sectæ essent bifariam in E ; recta FE , ducta ex centro F , esset per 3. perpendicularis ad utramque, & anguli FEA , FEC , essent æquales, quod est absurdum.

PROPOS. 5. THEOR. 4.

*C*irculis se muros secantes non habent idem centrum.

*S*i fieri potest commune centrum sit C . Ergo CB , erit semidiameter communis, eique erunt æquales aliæ CA , CE ; ideoq; æquales inter se, quod est absurdum.

PROPOS. 6. THEOR. 5.

*E*tiam se muro tangens, non est idem centrum.

*P*ropter eandem causam, quia D B , esset commun-

communis, & D A, D C, æquales essent e-
idem D B, & æquales inter se.

PROPOS. 7. THEOR. 6.

*Si ex punto excentrico I, educantur A F, I
B, per centrum F, & alia I C, I D, I E,
necunque: erit IFA omnium maxima;
IB, minima; IC major ID, & cetera.
q. g. IE una tantum poterit esse equa-
lis ex altera parte maxima, vel mini-
ma.*

P Rimo, FI, FC sunt per 20. pr. mayores
IC, sed FI, FC; sunt æquales FI, FA,
ergo IA, major est IC, &c.

Secundo IF, FC, sunt æquales IF, FD;
& angulus IF C, major IF D. ergo per 24.
pr. IC major quam ID, &c.

Tertio IF, IE, sunt mayores FE, hoc est,
FB, dempta igitur communis IF, remanet
IE major IB.

Quarto si angulo B FE, fiat æqualis BF
G: erunt circa ipsos latera IF, FE; æqua-
lia lateribus IF, FG. ergo per 4. pr. & ba-
sis IE, basi IG, & nulla alia; reliquæ eniç
omnes sunt mayores vel minores ex præ-
missis.

PROPOS. 8. THEOR. 7.

*Ex punto A extra circulum posito, descen-
tur quocunque rectæ AB, FE per centrum
F, A D, A GH necque, ram ad con-
tra partem peripheriam quam ad confluxum:*

Dico A E esse maximam eductarum ad concavam; A B, minimam eductarum ad convexam; A I, majorem esse A H;
 Et A G majorem A D: ipsique g. g. A D; unam tantum aliam posse esse aequalem.

Primo, A F, F I, sunt per 20. pr. majores A I. Ergo & A F E, quæ est æqualis ipsis A F, F I, &c.

Secundo. A D, D F sunt majores A F. ergo demptis æqualibus F D, F B; remanebit A D, major quam A B &c.

Tertio A F, F I sunt æquales A F, F H; sed angulus A F I, est major quam A F H, ergo per 24. pr. A I, major quam A H &c.

Quarto. duæ A D, D F, sunt per 21. pr. minores duabus A G, G F; & G F, D F, sunt æquales. ergo A D, minor quam A G, &c.

Quinto. angulus AFC, sit æqualis AFD. ergo per 4. pr. A D, erit æqualis A C, quia circa æquales angulos latera A F, F D, sunt æqualia lateribus A F, F C.

PROPOS. 9. THEOR. 8.

Tres rectæ A B, A C, A D, sint æquales:
Dico A esse centrum.

Restæ CB, CD, secentur bifariam in E, F, & ducantur AE, AF; eruntque duo latera AE, EB, æqualia duobus AE, EC, & basis AB, æqualis AC. ergo per 8. pr. anguli

anguli A E B, A E C, sunt æquales, & recti;
& per coroll. prima hujus, in E A, erit cen-
trum circuli; sed propter eandem causam
debet esse in F A. ergo centrum est A.

PROPOS. 10. THEOR.

Circulus circulum secat duntaxas in duobus punctis,

Si enim fieri potest sint tria puncta B, A,
C; & centrum unius sit D. Cum ergo
tria puncta B, A, C, sint communia; erunt
etiam ad alterius circuli peripheriam tres.
rectæ D B, D A, D C, æquales; ideoq; D
centrum erit utriusque, quod est contra s.
hujus.

PROPOS. 11. THEOR. 10.

*Recta conjugens centra duorum circulorum
se mutuo tangentium interiorem transit
per contactum.*

Punctum contactus sit A, centrum inte-
rioris circuli G, exterioris F; & recta
F G, si fieri potest non transeat per A, sed
interiorem fecet in B, exteriorem in E. Er-
runtque G A, G B, æquales, adjectaque F
G, erint A G, G F æquales F B; sed A G,
G F sunt majores A F, per 20. pr. ergo eti-
am F B, major est quam A F, hoc est, ma-
jor quam F E. quod est absurdum. idem se-
queretur ex altera parte, si F , posset etur
esse centrum interioris, & G exterioris.

etiam si puncta C, D, vel B, E, ponerentur coincidere in unum.

PROPOS. 12. THEOR. 11.

Recta conjugens centra duorum circulorum se mutuo tangentium exterius; transit per contactum.

Si enim F G, conjugens centra F, G, non transit per contactum B, sed secet circulos in C, E. erunt duo latera FB, GB, vel æqualia, vel minora tertio F C E G, quod est contra 20. primi.

PROPOS. 13. THEOR. 12.

Contactus circulorum, est unicum punctum.

Si duo essent puncta contactus v. g. A, B; recta C D, conjugens centra C, D, per 11. hujus transiret per utrumque, essetque A C D B, communis diameter, eademque secta bifariam in duobus punctis C, D, quod est absurdum.

Si autem duo circuli se mutuo tangerent in duobus punctis B, F, exterius, una, eademque D E, transiret per utrumque, per 12. vel certe F D, F E, essent æquales ipsi D E, vel B D, BE æquales ipsi D F E, quæ omnia sunt absurdia.

PROPOS. 14. THEOR. 13.

ad æquales A B, C D, cadunt æquales perpendiculares E F, E G: Et A B, C D, sunt æquales;

æquales; quando perpendiculares E F, E G sunt æquales.

P Erpendiculares enim E F, E G, secant A B, C D, bifariam *per* 3. & ideo A F, D G, semissiles æqualium, sunt æquales. & quia æqualibus quadratis semidiametrorum E A, E D, æqualia sunt *per* 47. pr. quadrata A F, F E, & quadrata D G, G E: necesse est hæc duo, illis duobus esse æqualia, & demptis æequalibus A F, D G, remanere æqualia quadrata E F, E G, & rectas E F, E G æquales.

Vice versa si ex duobus quadratis E F, F A, quæ sunt æqualia duobus E G, G D, quia sunt æqualia quadratis E A, E D; tollantur æqualia E F, E G, remanent æqualia quadrata F A, G D, ipsæque A F, D G æquales. Est autem *per* 3. A F medietas totius A B, & D G medietas totius D C. ergo A B, D C sunt æquales.

PROPOS. 15. THEOR. 14.

Applicatarum in circulo maxima est diameter, &c.g. A G F; & H I centro propinquior, major est remotoiore C D.

D Ucantur perpendicularares G K, G L, quarum illa erit *per def. 4.* hujus minor ista, & ideo ex G L poterit abscindi G M, æqualis G K; & B E, æquidistans ipsis C D, erit *per* 14. æqualis I H. Nectantur præterea G B, G C, G D, G E; eruntque per

20. pr. duo latera GB , GE , majora, reliquo BE , sed GB, GE sunt æquales diametro AF . ergo.

Quod autem HI , sit major CD ; patet per 24. pr. quia latera GB , GE , sunt æqualia GC , GD , & angulus BGE , major CGD .

PROPOS. 16. THEOR. 15.

Recta FAE diametro AD perpendicula-
ris in A, tota cadit extra circulum: Et
angulus contingentia EA B, non potest
dividi per lineam rectam: Angulus etiam
semicirculi CAB major est. Et reliqua
contingentia minor omni angulo rectili-
neo acuto.

Primo. Ad quodlibet punctum G , recte EF , ducatur ex centro D , recta DG . Quoniam igitur rectus A , major est acuto DGA ; erit per 19. pr. DG , major semidiametro DA ; & G , extra circulum &c.

Secundo. Dico rectam AH , eductam ex A , utcunque infra AE , secare circulum. Angulo enim EAH , fieri potest æqualis ADI , ad centrum D , per 23. pr. & DI , concurrit necessario cum AH , v. g. in I , quia duo IAD , IDA , sunt minores duobus rectis, quia sunt æquales recto DAE , & ideo necesse est $DI A$, esse rectum & per 19. pr. DI , minorem esse semidiametro DA , atque adeo punctum I , nec non totam AI , esse

esse intra circulum; & rectam AH nequam
quam cadere inter rectam AE . & periphe-
riam AB .

Tertio. Dico angulum semicirculi CAB ,
majorem esse acuto CAH . quia præter a-
cutum, continet angulum, segmenti quod
abscindit eadem AH .

Quarto. Dico angulum contingentiaz
contentum recta AE , & peripheria AB ,
minorem esse quolibet acuto EAH . Hic
enim continet angulum contingentiaz, &
simul angulum segmenti abscissi à recta
 AH .

Coroll. Hinc patet rectam EF , si cum di-
ametro CA , ad punctum A , constituat re-
ctos CAE , CAF ; tangere circulum in
puncto A .

PROPOS. 17. PROBL. 2.

*Ex A, ducere rectam. qua tangat circulum
 BC .*

CEntro D intervallo DA , describatur
alius circulus, vel arcus AE , eumque
fecet perpendicularis BE , in E ; & DE , se-
cet circulum in C : dico AC , tangere cir-
culum in C . Est enim per 4. pr. angulus D
 CA , æqualis recto DBE , quia circa an-
gulum D duo latera DC , DA , sunt æqua-
lia duobus DB , DE .

PROPOS. 18. THEOR. 16.

Si A B tangat circulum in C: Dico semidiametrum E C, esse perpendicularem ad A B.

Nam si alia E D, esset perpendicularis; esset E D C, rectus, & E C D, acutus, & per 19. pr. E D minor semidiametro E C; punctumque D, intra circulum, quod est contra hypothesim.

PROPOS. 19. THEOR. 17.

Recta C E constituit cum tangente A B, angulum rectum A C E. Dico C E transversum per centrum.

Si enim E, non est centrum sit F. Ergo per antecedentem rectus FCA, æqualis erit recto ECA. quod est absurdum.

PROPOS. 20. THEOR. 18.

Angulus BDC, ad centrum D; duplus est BAC, anguli ad peripheriam; cum fuerit eadem peripheria basis angularium.

In primo casu anguli EDC, EDB, sunt dupli angularium DAC, DAB: quia triangula DAC, DAB, sunt Isoscelia; & EDC, EDB, sunt per 32. pr. æquales duabus internis, & oppositis.

In 2. propter eandem causam BDC, duplus est anguli BAC.

In 3. totus EDC, duplus est totius EA C; & ablatus EDB, ablati EAB; ergo reliquis BDC, duplus reliqui BAC.

PROPOS. 21. THEOR. 19.

Qui in eodem segmento sunt anguli, quales sunt A D B, A C B, A E B, sunt inter se aequales.

Ratio est, quia unus & idem angulus A F B, ad centrum, est duplus angulorum, A D B, A C B, A E B.

Unde sapienter Euclides definit ultima definitione similitudinem segmentorum, per æqualitatem hujusmodi angulorum.

*Ex Scholio. **

Recta A B, subtendat ad easdem partes duos angulos æquales A D B, A E B: Dico puncta A, B, E, D esse ad peripheriam ejusdem circuli. Si enim peripheria A B E, non transit per D, secet rectam B D, ultra vel citra punctum D, in F ducta igitur A F, erunt per demonstrata anguli A F B, A E B, in eodem segmento A B F A, æquales. & consequenter etiam A F B, A D B æquales. quod est absurdum, miss enim est altero major per 16. pr. quia unius est externus, & alter internus & oppositus.

PROPOS. 22. THEOR. 20.

Quadrilateri A B C D inscripti circulo, anguli oppositi sunt aequales duobus rellis.

Anguli enim A C B, A D B, sunt æquales per 21. & similiter A B D, A C D,

& idcirco $\angle ABD$, $\angle ADB$ simul æquales toti $\angle BCD$: adjectoque $\angle BAD$; duo $\angle BCD$, $\angle BAD$, sunt æquales tribus angulis trianguli ABD ; quos constat esse duobus rectis æquales per 32. pr. &c. Simili enim modo ostenditur idem de duobus angulis $\angle ABC$, $\angle ADC$.

Ex Scholio.†

*In quadrilatero $ABCD$, duo anguli A, C , vel duo B, D , sint æquales duobus rectis,
Dico quatuor puncta A, B, C, D esse ad
peripheriam circuls.*

Si enim circulus ABD , non transit per C , transeat ultra vel citra, & in eo sumatur aliquod punctum E , quod non sit in rectis BC, DC . Erunt igitur per 22. etiam duo anguli A, E , æquales duobus rectis, & æquales duobus A, C ; & dempto communii A , remanebunt æquales $E & C$, quod est contra 21. pr. ductâ enim BD , erit angulus BED , vel intra vel extra triangulum BCD , ideoque vel major, vel minor angulo C .

P R O P O S . 23. T H E O R . 21.
Segmenta similia, & super eadem basi constituta sunt equalia.

Si enim in superpositione non sibi penitus congruunt; aliqua recta ACD , secat unius peripheriam in C , alterius in D ; sicut-

fictque angulus externus $A C B$, major interno $C D B$, quod est contra hypothesin, anguli enim similium segmentorum debent esse æquales.

PROPOS. 24. THEOR 22.

Idem verum est quando bases sunt æquales.

PROPOS. 25. PROBL. 3.

Dati segmenti $A B C$, centrum reperi.

Dux rectæ $A B$, $A C$, que non sint parallelae secantur bisariam in D , E ; & ex D , E erigantur perpendicularares $D F$, $E F$, in quibus necessario existit centrum circuli per coroll. prima hujus, nimirum in communi concursu F .

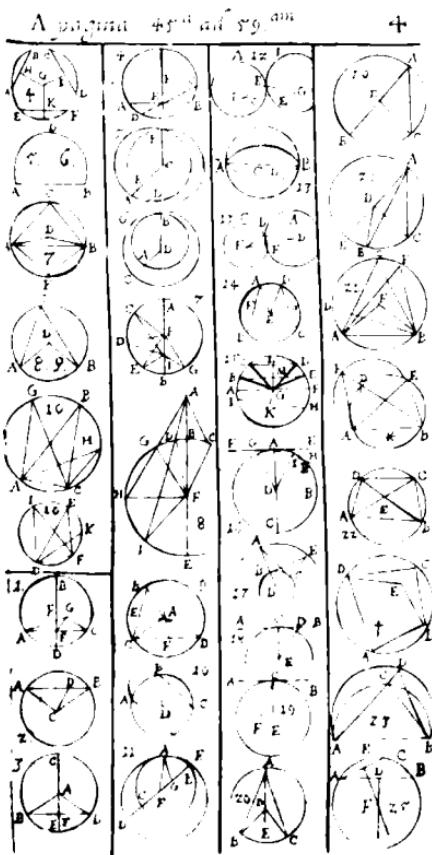
Eodem modo describitur circulus per quilibet alia tria puncta A , B , C , vel etiam circa triangulum: dummodo puncta non existant in una linea recta.

Quod autem predictæ perpendicularares $E F$, $D F$, concurrunt probatur in sequenti lemma.

Lemma.

Perpendicularares secantes latera trianguli bisariam, concurrunt ad unum punctum.

In primo triangulo $A B C$, angulus A est rectus; in secundo obtusus; & in tertio sunt omnes acuti. in omnibus autem, secundum est latus $A D$, bisariam in D , & $D G$ paral-

parallelia lateris $\angle C$, occurrit basi BC , in G ; & GE est parallela $\angle B$; & ex his pro-creatur parallelogrammum $ADGE$, in quo latera opposita DG , AE , & AD, GE , & DB , sunt æqualia per 34. pr. & per 29. angulus EGC , æqualis interno B , & GE C , GDB , æquales inter se, quia sunt æqua-les eidem A . Et quia angulis EGC , GEC adjacet latus GE , & BD , ipsi GE æquales, adjacet duobus GBD , GDB ; erit per 26, pr. GC , æqualis GB , & GD , æqualis EC ; atque adeo EC , æqualis ipsi AE . Atq; hæc sunt communia.

Jam vero in prima figura perpendiculari-
res DF , EF , coincidunt cum parallelis D
 G , GE , eo quod etiam anguli GDB , GE
 C sint æquales recto A . Unde constat etiam
perpendiculares DF , EF concurrere, &
concursum F esse punctum G , in quo basis
 BC , secta est bifariam: ita ut in hoc ca-
su non sit opus ducere tertiam perpendi-
cularem quæ deberet erigi ex punto G , su-
per BC .

In secundo vero casu perpendiculares D
 F , EF , concurrunt infra BC . Cum enim
angulus GDB , æqualis sit obtuso A ; & BD
 F sit rectus, recta DF , cadit necessario in-
ter DG , & DB , & similiter EF cadit inter
 EC , EG . unde concursus non potest non
esse infra BC : concursum autem probat re-
cta

& a $D E$, quæ ex duobus rectis ad D, E demit duos $A D E, A E D$. & ideo reliqui $F D E, F E D$, sunt duobus rectis minores; ex quo sequitur concursus per 13: Axioma.

In tertio casu perpendiculares $D F, E F$, cadunt inter $D A, D G$, & inter $A E, E G$, quia anguli $B D F, C E F$ sunt majores angulis $G D B, G E C$, qui sunt æquales acuto A , & ideo concursus F est intra triangulum $A B C$.

Denique in utroque casu tertia perpendicularis coincidit cum recta FG . Nam primo $F B$, est æqualis $F A$, per 4. pr. quia citra rectos $F D A, F D B$ sunt duo latera $F D$ $D A$, æqualia duobus $F D, D B$. secundo $F C$. æqualis est eidem $F A$, eandem ob causam, assumendo triangula $F E A, F E C$. ergo etiam $F C$, est æqualis $F B$. sunt autem etiam duo latera $FG, G B$, æqualia duabus $F G, G C$. ergo per 8. pr. anguli FBG, FGC erunt æquales & recti. atque adeo omnes tres perpendiculares concurrent ad commune punctum F . quod erat demonstrandum.

Pro figuris regularibus plurium laterum ponitur aliud Lemma huic simile ad octavam propositionem quarti.

Cæterum in propositione 25. non est necesse ut rectæ AC, AB , habeant punctum A commune, dummodo non sint parallela.

parallelæ. Et licet hic concursus perpendicularium demonstratus sit duntaxat in triangulis; idem tamen sequitur si duæ lineæ ducantur utcunq[ue] dummodo non sint parallelæ quales sunt A H, C I. Nam produc[t]æ constituunt cum A C, triangulum A C B, & perpendicularares D G, F G concurrunt in G. ergo etiam perpendicularares K M, L M, quæ secant A H, C I, bifariam concurrunt alicubi in M, cum sint parallelæ ipsis D G, F G, &c.

PROPOS. 26. THEOR. 23.

In eodem, vel in aequalibus circulis anguli aequales insunt aequalibus peripherijs, siue sint constituti ad centrum, siue ad peripheriam.

Sint primo æquales anguli ad centra G H. Cum igitur circa eosdem sint quatuor semidiametri æquales, erit per 4. pr. basis A C, æqualis basi D F. & quia ijdem anguli G, H, sunt per 20. dupli A B C, D E F: ideoque super æqualibus basibus segmenta A B C, D E F, similia, erunt per 24. eadem segmenta æqualia, & peripheria A B C, D E F, nec non reliqua A C, D F æquales.

Deinde si anguli B, E ponantur æquales; necesse est etiam G, H esse æquales. ergo &c.

PROPOS. 27. THEOR. 24.

Quando arcus D F, A C synt aequales, sunt quoque ram anguli ad centra G, H, quam anguli B, E. ad peripheriam aequales.

Si enim angulus AGC, esset major DHF, ipsique D HF, fieret æqualis AGI, arcus A I, esset æqualis DF, per 26. hoc est, ipsi AC, quod est absurdum. Similis est ratio de angulis B, E.

PROPOS. 28. THEOR. 25.

In eodem, vel equalibus circulis, aequales rectæ subrendunt aequales peripherias.

ERUNT enim per 8. pr. angusti G, H, æquales, quia circa ipsos sunt quatuor semidiametri æquales; & insuper basis AC, ponitur æqualis basi DF. ergo per 26. arcus AC, est æqualis DF, & reliquo ABC, reliquo DEF.

PROPOS. 29. THEOR. 26.

Peripherias aequales subrendunt recta aequales.

QUIA per 27. erit etiam angulus G, æqualis H, si peripheria AC, sit æqualis DF. & per 4. pr. basis AC, æqualis basi DF, propter quatuor semidiametros æquales.

PROPOS. 30. PROBL. 4.

Daram peripheriam ABC, bifariam secare.

HOc præstat recta BDE, quæ subtenetam AC, secat bifariam, & ad angulos rectos

rectos in D. quia circa rectos sunt latera BD, DA, æqualia lateribus BD, DC. Et idcirco per 4. pr. basis AB, æqualis BC; & per 28. arcus BA, æqualis BC.

PROPOS. 31. THEOR. 27.

Angulus in semicirculo rectus est; in maiore segmento minor; in minore, major recto. Angulus quoq; segmenti majoris major est recto, & minoris minor.

Dico primo angulum ABC in semicir-
culo ABC, esse rectum. Angulus enim
ADB, duplus est DBC, & CDB, duplus
DBA, eo quod triangula ABD, DBC,
sint Isoscelia. sed illi dupli sunt æquales
duobus rectis, ergo DBA, DBC, consti-
tuent rectum ABC.

Dico 2. in majori segmento CAB, an-
gulos esse acutos. In eodem enim segmen-
to est quoque angulus BAC, qui est acu-
tus, quia ABC, est rectus. huic autem BAC,
sunt omnes reliqui in eodem segmento
æquales per 21. Ergo.

Dico 3. angulum BEC, iu minori seg-
mento BEC. esse obtusum. In quadrila-
tero enim ABC, oppositi E, A, sunt æ-
quales duobus rectis per 22. & A est acutus.
ergo E obtusus.

Denique reliquæ duæ partes sunt mani-
festæ; quia angulus segmenti majoris nem-
pe angulus mixtus CBA, componitur ex
recto

recto A B C, & angulo segmenti quod abscindit recta A B. Et protracta A B, in F, fit angulus rectus C B F, major angulo segmenti minoris nempe mixto C B E.

*Ex Scholio. **

Vice Versa, dico angulum rectum, v. g. A C B, esse ad semicirculum, hoc est, si recta A B, dacta uscunque fecerit bifariam in D, & centro D, circa A B describarur semicircular, ipsum transire per C.

*S*icut enim punctum C esset in alio segmento, angulus A C B, non esset rectus; sed obtusus, vel acutus, ut demonstratum est.

PROPOS. 32. THEOR. 28.

Recta A B, tangat circulum in C, & C D, fecerit eundem in C, D: Dico angulo A C D, aequales esse angulos in alterno segmento D E C; & angulo D C B, angulos in alterno segmento C F D.

*S*icut C D, non transit per centrum H, transseat C H E: eruntque per 18. E C A, E C B, recti, & ipsis erunt aequales C G E, C D E, in alternis segmentis, hoc est, in semicirculis quos abscindit diameter C E.

Deinde quoniam C D E, rectus est: erunt D E C, D C E, uni recto, nempe toti E C A aequales, per 32. pr. dein quoque communi D C E reliquus D E C, in alterno segmento, a-

to, æqualis erit reliquo ACD, ad punctum contactus C.

Denique in quadrilatero E D F C, anguli oppositi D F C, C E D, sunt per 22. æquales duobus rectis, hoc est, duobus D C A, D C B. Sed D C A, æqualis est D E C ergo reliquis D F C, in alterno segmento, est æqualis reliquo D C B, ad contactum C.

PROPOS. 33. PROBL. 5.

Super data recta A B, describere segmentum circuli, capiens angulum dato æqualem.

Primo, quando angulus datus est rectus, certum est segmentum esse semicirculum.

Secundo, quando angulus datus est acutus v. g. C, tunc constituatur ipsi æqualis B A D, & ex A, super A D erigatur perpendicularis A E, & in punto B fiat angulus A B F, æqualis B A E: eruntque F A, F B æquales, & F, centrum circuli A G B K; & angulus A G B, in segmento A B G A, erit æqualis angulo B A D, ad punctum contactus A. Nam propter rectum D A E, recta D A, tangit circulum per 16. Est autem B A D, æqualis C. ergo etiam A G B, est æqualis C.

Tertio, quando angulus datus v. g. H. est obtusus, accipiatur ejus loco acutus C. Descripto

scripto enim segmento AGB ; habebitur reliquum AKB , & angulus K , erit æqualis H , quia per 22. G , & H , æqirivalent duobus rectis, hoc est, duobus C , H . C autem est æqualis G , ergo K , æqualis H .

PROPOS. 34. PROBL. 6.

A dato circulo abscindere segmentum, quod capiat angulum aequalem dato g.g. D.

Dicitur tangens EAF , & angulus EAC , siat æqualis D , angulus enim ABC , in alterno segmento $CB A$, erit per 32. æqualis angulo EAC , hoc est, angulo D .

PROPOS. 35. THEOR. 29.

Si in circulo dua rectae mutuo secant: rectangula sub segmentis erunt aequalia.

Primò quando intersectio sit in centro, omnia segmenta sunt semidiametri, & rectangula sub segmentis sunt quadrata æqualia.

Secundo, quando CD , transit per centrum F , & secat AB , bifariam, atque adeo ad angulos rectos in E , per 3. Tunc recta CD , erit sexta bifariam in F , & non bifariam in E ; & per 5. secundi, rectangulum CED , una cum quadrato EF , erit æquale quadrato FD , hoc est quadrato FB , & per Pythagoricam, quadratis BE , EF : ablattoque communi EF , remanebit quadratum BE æquale rectangulo CED . Quadratum

tum autem $B E$, est idem cum rectangulo $A E$. ergo rectangulum sub segmentis $A E$, $E B$, est æquale rectangulo contento sub segmentis $C E$, $E D$.

Tertio. Quando CD , transiens per centrum F non secat bifariam AB , in E , secabitur bifariam in alio punto G , & FG , erit ad AB , perpendicularis; & per 5. secundi rectangulum $A E B$, una cum quadrato $E G$, erit æquale quadrato GB ; adjectoque quadrato GF , erit idem rectangulum $A E B$, cum quadratis $E G$, GF , hoc est, cum quadrato EF , æquale quadratis GB , GE , hoc est, quadrato FB . Huic autem quadrato FB , seu FD , ostendimus æquale esse rectangulum CED , una cum eodem quadrato EF , ablato igitur quadrato EF ; remanebunt rectangula CED , AEB , æqualia.

Quarto, & ultimo, neutra transeat per centrum: dico nihilominus rectangula AEB , CED , esse æqualia, quia utrumque debet esse æquale rectangulo GEH , per causas antecedentes, ducendo GEH , per centrum F .

PROPOS. 36. THEOR. 30.

Si ex punto D, recta DB, tangat circulum;

Et alia DC A, secerit: Rectangulum AD C, erit æquale quadrato DB.

Transeat primo recta DCA , per centrum F . Quoniam igitur AC , secta est bifaria,

bifariam in F , ipsique addita CD : ergo per 6. sec. rectangulum ADC , cum quadrato FC , æquale est quadrato FD , hoc est, per 47. pr. quadratis DB, BF . Sunt autem F, C, FB , æqualia. ergo & reliqua, nimisrum rectangulum ADC , & quadratum DB . sunt æqualia,

Secundò, recta DCA , non transeat per centrum F , sed recta FE , sit ad ipsam perpendicularis, atque adeo per 3. fecet ejus segmentum CD , bifariam in E . Quare iterum per 5. sec. rectangulum ADC , cum quadrato EC , erit æquale quadrato ED : adjectoque quadrato EF ; erit idem rectangulum ADC , cum duobus quadratis EC, EF , hoc est, cum quadrato FC , æquale quadratis ED, EF , hoc est, quadrato FD . Quadrato autem FD , sunt æqualia quadrata $DB, BF, & BF$, est æquale FC . ergo etiam reliqua erunt æqualia: nempe rectangulum ADC , & quadratum DB .

Coroll. 1. Hinc manifestum est, si à puncto D , ducantur plurimæ rectæ circulum secantes; rectangula sub totis, & sub segmentis inter punctum, & convexam peripheriam interceptis, esse æqualia: quia omnia sunt eidem quadrato tangentis æqualia.

Coroll. 2. Constat etiam duas tangentes ex eodem punto ductas, esse æquales.

Coroll. 3. Ex eodem punto solum duci duas tangentes.

Coroll. 4. Si duæ rectæ æquales circulo incident, & una tangat, etiam aliam tangere.

PROPOS. 37. THEOR. 31.

Quod si constet rectangulum A D C, aquale esse quadrato D B: recta D B, incidentis circulo erit tangens.

Ducatur tangens $D F$, & necatur $E F$; quæ ad $D F$, erit per 12. perpendicularis, & quia eidem rectangulo $A D C$, æqualia sunt quadrata $D F, D B$, erunt etiam ipsa æqualia, & rectæ $D F, D B$, æquales. Cumque duo latera $E F, FD$, sint æqualia duobus $E B, BD$, & ED , sit basis communis: erit per 8. pr. angulus EBD , æqualis recto r. & ideo per 16. hujus DB , tanget circulum, quod erat demonstrandum.

EVCLIDIS ELEMENTUM QUARTUM.

DEFINITIONES.

1. **F**igura rectilinea v. g. D E F dicitur inscribi figuræ A B C: cum anguli D, E, F, attingunt latera figuræ A B C.
2. A B C, dicitur circumscribi figuræ D E F: cum latera figuræ A B C, attingunt angulos figuræ D E F.
3. Ut rectilineum D E F, dicatur inscriptum circulo, debent anguli D, E, F, esse ad peripheriam G H I.
4. Ut autem rectilineum A B C, dicatur circulo circumscripsum; debent latera rectilinei, tangere circulum.
5. Item circulus erit figuræ A B C, inscriptus; cum figuræ latera contigerint circulum.
6. Denique circulus erit figuræ D E F, circumscripitus; cum peripheria transferit per angulos D, E, F.
7. Recta linea dicitur coaptari circulo;

cum

cum ejus termini fuerint ad circuli peripheriam.

PROPOS. 1. PROBL. 1.

In dato circulo, data recta D, (quando id fieri poterit juxta 15. tertij) coaptare eam.

Ex diametro BC abscindatur BE, æqualis D, per 3. pr. & centro B, intervallo BE, describatur arcus secans datum circum in A. Recta enim BA, erit æqualis BE, per defin. circuli, & æqualis ipsi D, per primum pronunc.

PROPOS. 2. PROBL. 2.

In dato circulo inscribere triangulum, dato triangulo DEF aequiangulum.

AD punctum contactus A, cum tangentie GH, fiat angulus GAB. æqualis F; & HAC, æqualis E. Dico triangulum ABC, ipsi DEF, esse aequiangulum. Angulus enim C, est per 32. tertij, æqualis GA B, seu F; & angulus B, æqualis HAC, hoc est E. ergo per 32. pr. etiam reliquus reliquo.

Nota. Si hoc modo inscribatur æquilaterum, circulum dividit in tres partes æquales.

PROPOS. 3. PROBL. 3.

Circulo circumscribere triangulum, cuius anguli DEF aequiangulum.

Externis G, H, sicut in centro I, æquales

Ies AIB, BIC: eritque reliquus AIC, æqualis reliquo K, quia per 15. pr. omnes anguli ad I, & per 32. ejusdem omnes externi G, H, K, sunt æquales quatuor rectis. Demum ducantur per A, B, C, tres tangentes quæ concurrent ad tria puncta L, M, N. Cum enimIAL. IBL, sint recti; erunt B AL, ABL, minores duobus rectis; & ideo per 13. *Axioma.* AL, BL, concurrent versus L: & ita de reliquis. Dico angulum L, æqualem esse E. Omnes enim anguli quadrilateri AIBL, sunt per 32. pr. æquales quatuor rectis, cum igitur duo ad A; B, sint recti: reliqui L, & L, erunt æquales duobus rectis, hoc est duobus GE. sed AIB, & G, sunt æquales, ergo etiam L & E, &c. eadem enim est ratio de reliquis.

Nota. In triangulo æquilatero, & simili-
ter in omnibus alijs figuris regularibus,
omnes externos esse inter se æquales. Atq;
ita etiam anguli ad centrum I, erunt æqua-
les, & per ipsos secabitur circulus in partes
æquales,

PROPOS. 4. PROBL. 4.

*Intra triangulum ABC, circulum de-
scribere.*

Duo anguli B, C secentur bifariam, &
BD, CD, concurrant ad D: Dico tres
perpendiculares DE, DF, DG, esse æqua-
les &c. Anguli enim DEB, DBE, sunt æ-

quales DFB, DBF; & DB rectis E, F
oppositum, est commune. ergo per 26. pr.
perpendicularis DE, æqualis est DF. Est
autem eidem etiam æqualis DG: eo quod
C, sectus fit bifariam, & F, G, sint recti, &
CD, communis. ergo omnes tres sunt æ-
quales, & circulus descriptus per E, F, G;
tanget latera per 16. tertij.

PROPOS. 5. PROBL. 5.

Triangulo ABC, circulum circumscribere.

Hoc problema re ipsa non differt à
prop. 25. tertij, ubi docuimus per tria
puncta data, qualia hic sunt A, B, C. descri-
bere circulum. perpendiculares enim DF,
EF, quæ secant quælibet duo latera AB,
AC, bifariam; necessario concurrunt in
quæsito centro F.

PROPOS. 6. PROBL. 6.

Dato circulo quadratum inscribere.

Duæ diametri AC, BD, sint invicem
perpendiculares in centro E: Dico
quadrilaterum ABCD, esse quadratum.
Quatuor enim angulis rectis ad centrum
respondent per 26. ter. quatuor arcus æ-
quales; & quatuor arcus æquales subten-
dunt quatuor lineæ æquales AB, BC, CD,
DA per 29. ter. Denique quatuor anguli
ad A, B, C, D, per 31. ter. sunt æquales;
quia sunt in quatuor semicirculis.

PROPOS. 10. PROBL. 10.

Estque Lemina ad sequentem.

Triangulum Isosceles constituere, cuius inter angulum aequalium angulorum sit duplex reliqui.

Per II. sec. secedetur quævis A B, ita rectangulum A B C, æquale sit quadrato A C; & centro A, intervallo AB describatur circulus, vel arcus, eique applicetur per I. B D, æqualis A C, & per 5. describatur circulus circa triangulum A D C, quem recta B D, tanget in D, per 37. ter. quia rectangulum A B C, æquale est quadrato B D, eo quod B D æqualis sit A C, & per 32. ter. angulo B D C, ad contactum D, æqualis erit in alterno segmento angulus C A D; adjectoque communī C D A, erunt duo C A D, C D A, æquales toti A D B; & quia duobus C A D, C D A, æqualis est per 32. pr. externus D C B; huic erit æqualis A D B, seu A B D. & in triangulo D C B, erunt per 6. pr. D B, D C, æquales. estque D B, æqualis C A; ergo C A, æqualis C D, & per 5. pr. anguli C A D, C D A, æquales; & D C B, nec non A D B, vel A B D, duplus ipsius B A D. ergo &c.

PROPOSITIO II. PROBL. II.

Circulo Pentagonum Regulare inscribere.

Per secundam hujus inscribatur circulo

triangulum E F G, æquianulum triangulo A B D, pr opositionis antecedentis, & G H, F I, secant angulos E F G, E G F, bifariam. Hac enim ratione erunt omnes quinq; anguli F E G, I F E, I F G, H G E, H G F, æquales; quia E F G, E G F, sunt dupli F E G: & ideo per 26. ter. quinque arcus F G, E I, I G, E H, H F, sunt æquales; & quinque rectæ ipsos subtendentes æquales per 29. ter. & omnes quinque anguli æquales per 27. ter. quia sicut H E I, insistit tribus arcubus æqualibus H F G I. ita quoque reliqui insistunt totidem æqualibus.

PROPOS. 15. PROBL. 15.

Circulo Hexagonum regulare inscribere.

SEmidiometro A G, applicentur æquales A B, A C, eruntque A G C, A B G, triangula æquilatera; & tam angulus A G C, quam A G B, erit per 32, pr. una tertia duorum rectorum. Productâ autem CG, in E, fiunt omnes tres A G C, A G B, B G E æquales duobus rectis. ergo B G E, erit reliqua pars tertia, & omnes tres erunt æquales: & totidem alij erunt eisdem æquales ad verticem G. Et ideo insistent sex arcubus æqualibus, & arcus subtendent sex rectæ æquales; & omnes sex anguli erunt æquales; quia sicut E D F, insistit quatuor arcubus æqualibus E B A C F, ita reliqui-

PROPOS. 16. PROBL. 16.

*Circulo inscribere Quintidegagonum
regulare.*

Inscratur triangulum æquilaterum A B C, per 2. & per 11. pentagonum A D E F G. Qualium igitur partium 15. est tota circumferentia, talium 5. erit AB; & talium trium A G, & A G F, 6. atque adeo talium partium erit una, arcus B F, hoc est una decima quinta.

PROPOS. & PROBL. 7. & 12.

*Circulo Quadratum, & Pentagonum regula-
lare circumscribere.*

Ut praxis sit omnibus figuris ipsique etiam triangulo communis, Angulus quadrati, vel pentagoni internus sit A. externus B; quibus in figuris regularibus constat reliquos esse æquales; & externo B, fiunt ad centrum D, æquales quatuor pro quadrato, & quinque pro pentagono, id quod potest fieri, quia omnes anguli externi cujuscunque figuræ æquivalent quatuor rectis per 32. pr. & hoc ipso divisus exigit circulus in quatuor, vel quinque partes æquales, & lineæ subtendentes arcus æquales, constituent quadratum E F G H, vel pentagonum E F G H I, regulare, & circulo inscriptum, ut pars ex demonstratis 6. & undecima. Inventis autem punctis E F G &c. circumscribitur circulo qua-

dratum, vel pentagonum per tangentes, si-
cūt in tertia circumscrip̄tum est triangu-
lum, & sicut ibi ita etiam hic demonstra-
tur omnes angulos K L M &c. esse æquales
internis A, quia v.g. in quadrilatero E D F
K, propter duos rectos E, F, reliqui duo D
& K sunt æquales duobus rectis, hoc est du-
obus A, B, & quia D, factus est æqualis B,
sequitur K, æqualem esse A. Latera vero K
L, L M, &c. esse æqualia probatur hoc mo-
do. Tangentes K E, K F, & similiter L F, L
G, &c. sunt æquales per 2. coroll. 36. tertij.
ergo omnia triangula E K F, F L G, &c. sunt
isoscelia, & ad æquales bases E F, F G, &c.
sunt anguli angulis æquales; eo quod etiā
K, L, &c. sint æquales. & ideo per 26. pr.
erunt etiam omnia latera E K, K F, F L, &c.
æqualia, nec non duo K F, F L, duobus LG,
G M, &c. æqualia.

PROPOS. & PROBL. 8. & 13.

*In Quadrato, & Pentagono. circulum
inscribere.*

TRiangulo inscriptus est circulus prop.
T 4. dividendo duos angulos bifariam, id
quod etiam habet locum in omnibus figu-
rit regularibus. Rectæ enim B F, C F, divi-
dentes bifariam angulos v. g. B, C, con-
currunt necessario intra figuram alicubi in
F, per lemma quod sequitur; & perpendiculares
F G, F H, F I, &c. ductæ ex punto
F, in

F, in singula latera sunt æquales: idque demonstratur eodem modo, quo in quarta quod attinet tres perpendiculares F G, F H, F I. pro reliquis vero præmonstrandum est, etiam reliquas F D, F E, F A, secare reliquos angulos D, E, A bifariam.

Dico igitur angulum F D C æqualem esse F B C. Nam circa æquales F C B, F C D, duo C F, C B, sunt æqualia duobus lateribus C F, C D. ergo per 4. pr. angulus C D F, æqualis est C B F. hic autem est medietas totius B, ipsique B æqualis est totus D: ergo etiam FD, secat bifariam angulum D. & ita de reliquis, eodem enim modo, & ordine proceditur ad reliquos, & tandem per 26. pr. demonstratur reliquias perpendiculares F K, F L, &c. æqualcs esse tribus F G, F H, F I. quia v. g. in triangulis F D L, F D K, præter rectos ad I, K; anguli ad D, sunt æquales, & latus F D, rectis oppositum est commune. quare circulus descriptus centro F intervallo F G, transit per reliqua puncta H, I, K, L, & in ijsdem tangit latera figuræ datæ.

Lemma.

In figura regulari, & primo in figura laterum numero parium v. g. in octogono: Diaco primo rectam A E, ductam ad angulos oppositos A, F, hincumq; angulum secare bifariam.

Ex eodem enim punto A, ducantur reliquæ rectæ ad reliquos angulos, ita ut siant ad utramque partem rectæ AE, tria triangula. Erunt primo duo triangula AGH, ACB, penitus æqualia per 4. pr. quia circa æquales angulos H, B, latera lateribus sunt æqualia; hoc est basis AG, erit æqualis AC, & angulus HAG, angulo BAC; & HGA, angulo BCA: & isti duo dempti ex totis GB, qui etiam sunt æquales, relinquent alios duos AGF, ACD, æquales: Et circa istos erunt iterum duo latera duobus æqualia, ideoque per 4. pr. & basis AF, æqualis basi AD, & angulus FAG, æqualis DAC, & GFA æqualis CDA. Deniq; eodem modo demonstratur angulum AEF, æqualem esse angulo AED, & EAF, ipsi EAD. Patet igitur rectam AE, secare angulum E bifariam; imo & angulum BAH; quia ad utramq; partem rectæ EA, sunt tres anguli tribus æquales.

Dico 2. rectam EI transire per A, si bifariam fecerit angulum E. Debet enim coincidere cum recta AE, quam ostendimus eundem angulum E secare bifariam,

Dico 3. si due recte EI, DI, bifariam secant duos angulos E, D, ipsas concurrere intra figuram. Anguli enim figuratum regularium sunt minorcs duabus rectis. ergo & semisscs IED, IDE; & ideo per 13.

Axioma EI, DI, concurrent: & quia transeunt per angulos oppositos, concurrunt intra figuram.

Dico 4. etiam duas perpendicularares LI, KI, qua bifariam secant latera EF, ED, concurrere in I. Nectantur enim LI, KI. Cum igitur in triangulo IED, anguli sint æquales; erunt IE, ID, æquales. sunt autem etiam IK, KE æqualia duobus lateribus IK, KD. ergo per 8. pr. anguli ad K, sunt recti. Rursus duo latera IE, EL, sunt æqualia duobus IE, EK, & anguli contenti æquales; ergo per 4. pr. angulus L, est æqualis recto K. Quoniam igitur perpendicularares prædictæ necessario coincidunt cum ipsis LI, KI concurrunt etiam ipsæ in I.

In figura autem laterum imparium V. g. in Héptagono: Dico primo rectam AK, qua secat angulum A, bifariam, secare etiam bifariam latus oppositum ED.

Ducantur AF, AC, AE, AD: & sexta DE, bifariam in K, nectatur AK. demonstrabitur, ut prius, AE, AD esse æquales. Sunt autem & AK, KE æqualia lateribus AK, KD, ergo per 8. pr. anguli ad K, sunt recti, & KA E. KAD: æquales. sunt autem juxta demonstrationem precedensem, etiam reliqui duo EA F, FA G, æquales duobus DAC, CAB. ergo & totus

tus K A G, toti K A B, & ideo recta secant angulum A bifariam, coincidit cum A K, secatq; similiter latus E D bifariam, & ad angulos rectos in punto K,

Dico 2. Vice versa perpendicularem K I, secare bifariam angulum A. Coincidit enim necessario cum illa quam ostendimus secare bifariam angulum A.

Dico 3. duas A I, B I, secantes bifariam angulos A, B, concurrere intrafiguram s. g. in I. ratio est, quia debent secare latera oposita bifariam.

Dico 4. Ad idem punctum I coire perpendicularares L I, K I, si bifariam secant latera E F, E D. Utraque enim coincidit necessario cum illis quæ secant bifariam angulos A, B.

PROPOS. & PROBL. 9. & 14.
Quadrato, & Pentagono regulari circulum circumscribere.

Scentur duo latera A B, B C bifariam in G, H, sintq; G F, H F, perpendicularares, hoc est, idem fiat hic quod in propositione 5. factum est, in descriptione circuli circa triangulum: concurrent dictæ perpendicularares intrafiguram ad F, per lemma pramissum. & tres lineæ FA, FB, FC, ostendentur esse æquales sicut in 5.. Nam circa æquales angulos ad G, sunt latera laceribus æqualia, & similiter circa rectos ad

H. Ergo per 4. pr. FA , FC , sunt æquales eidem FB , atque adeò omnes tres æquales inter se; & triangula ABF , BCE , iso-scelia habentia æquales angulos ad bases A , B , C . Dico easdem FA , FB , FC , imo & reliquas FD , FE , secare bifariam angulos A , B , C , D , E . Sunt enim FB , BC æqualia lateribus FB , BA , & basis FC , æqualis FA . ergo per 8. pr. angulus FBG , æqualis est FBA . hoc est uterque erit semissis totius B . Sunt autem ijsdem æquales FAB , FCB . ergo etiam isti sunt semisses angulorum A , C . & quia rursus circa æquales FCB , FCD , latera FC , CB , æqualia sunt lateribus FC , CD : erit per 4. pr. etiam FD , æqualis FB , & angulus FDG , æqualis FBC , hoc est, etiam FDG , erit semissis totius D . codemque modo demonstrabitur FE , esse æqualem FC ; & angulum FED , esse semissem totius E , &c. Cum igitur omnes rectæ FA , FB , FC , FD , FE , &c. sint æquales, si centro F , intervallo A describatur circulus, transbit per reliqua puncta B , C , D , E , &c.

Scholium.

EX his patet inscriptionem quidem figurarum intra circulum esse plerisq; figuris regularibus peculiarem, reliquas vero

incriptiones & circumscriptiones esse universales.

Peculiares sunt omnes illæ quas tradit Euclides nimirum inscriptio triâguli, quadrati, pentagoni, hexagoni & quintidecagoni intra circulum, hoc est divisio circuli in 3. 4. 5; 6. & 15. partes æquales: possunt tamen aliquæ esse universales. Nam ex prædicta divisione possunt fieri infinitæ aliae, praxi omnibus communi. nimirum per continuam bisectionem arcuum bifariam. Beneficio enim quadrati inscribitur octogonum: figura 16. laterum, 32. laterum, 64. 128. &c. & similiter beneficio Pentagoni figura 10. laterum 20. 40. 80. &c &c ita de reliquis.

Inscriptio vero Heptagoni, Nonagoni, 11. laterum 13. &c. adhuc desideratur; quia nondum est repertum problema, & constructio trianguli isoscelij cuius uterlibet angulorum æqualium sit triplus quadruplus &c. reliqui anguli, quorum beneficio inscriberentur circulo heptagonum nonagonum &c. eo modo quo descriptum est pentagonum. Et beneficio heptagoni & nonagoni inscriberetur figura 63. laterum, sicut inscriptum fuit ab Euclide quintidecagonum.

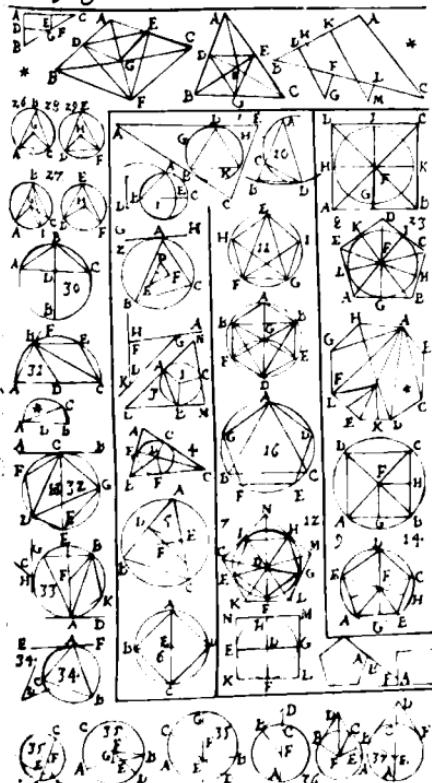
EVCLIDIS ELEMENTUM QUINTUM.

DEFINITIO NES.

1. **P**ars, scilicet aliquota est, quæ me-
titum suum totum præcie.
2. **I**psum vero totum vocatur multiplex
suz partis aliquotæ. V. g. 3. est pars al-
iquota numeri 12, & 12. multiplex nu-
meri 3.
3. **R**atio est duarum magnitudinum, ejus-
dem generis, mutua quædam secundum
quantitatem habitudo.
4. **R**ationū autē similitudo, est Proprio-
t̄ vel potius proportionalitas. Exempli
gratia relatio 2. ad 1. vel 4. ad 2. Voc-
atur ratio, & quia eadem est relatio 2 ad
1. & 4. ad 2. idcirco inter 2. & 1. & in-
ter 4. & 2 dicitur esse proporcio.
5. Ejusdem generis magnitudines sunt il-
lx, quæ multiplicata se mutuo possunt
superare. tales non sunt linea, & supera-
ficies; superficies, & corpus. angulus con-
tingens.

A pagina sg ader ann

5

singentia, & angulus rectilinem. Quid autē sentiendum sit de angulis segmentorum consule Clavium. Neque verum est quod aliqui dicunt recti ad curvum non esse proportionem. Sunt enim quadrata nonnulla lunula, & ab Archimede quadrata est Parabola, figura mixta ex curvo & recto.

1. Ut eadem sit ratio A ad B, & C, ad D, debent æquemultiplices antecedentia A B G tecendentia A, C, v.g. E, F, 3 6 quæcunque illæ sint, duplæ, F C D H triplæ, quadruplæ, &c. respectu quarumcunque æquemultiplicium consequentium B, & D, hoc est respectu G, H; quæ etiam possunt esse duplæ, triplæ, &c. habere hanc conditionem, ut E, F una sint æquales ipsis G, H, vel una excedant, vel una deficiant, hoc est quando E est æqualis ipsi G, etiam F sit æqualis H, quando E, est major, quam G, etiam F sit major quam H, & quando E, est minor quam G, etiam F sit minor quam H,
2. Eandem proportionem habentes magnitudines vocantur proportionales.
3. Quod si in exemplo defin. 6. deprehenderetur aliquam multiplicem E, maiorem quidem esse multiplici G, at æquimultiplicem F, non esse majorem H,

tunc A ad B, dicetur habere majorem rationem quam C ad D.

9. Termini proportionales ut minimum sunt tres, potest enim consequens terminus prioris rationis, esse antecedens sequentis, ut contingit in proportione continua. In discreta vero requiruntur ut minimum quatuor termini.

10. Non habet usum in hoc libro, & respondet quintae definitioni libri sexti.

11. Homologæ magnitudines sunt antecedentes, antecedentibus, & consequentes consequentibus.

Sequuntur sex modi argumentandi in Proportionibus, qui inferius suis locis demonstrantur.

12. *Primus modus.* Alterna seu permutata ratio, est sumptio antecedentis ad antecedentem, & consequentis ad consequentem. *Vt quando ex eo quod ut A ad B; ita est C ad D,* inferitur, ergo *A 9 -- B 3* permutando, *ut A ad C.* *C 6 -- D 2* antecedens ad antecedentem, ita est *B ad D* consequens ad consequentem. Demonstratur propositione 16.

14. *Secundus modus.* Inversa seu conversa ratio, est sumptio consequentis instar ant-

antecedentis, ad antecedentem, velut
ad consequentem. *Vt quando ex eo quod*
ut A ad B ita est C ad D.
 $A \frac{9}{6} -- B \frac{3}{2}$ *inferatur, ergo converten-*
 $C \frac{6}{4} -- D \frac{2}{1}$ *do, vel invertendo ut B,*
ut A ita est D ad C. De-
monstratur in coroll. prop. 4.

14. *Tertius modus.* Compositio rationis,
est sumptio antecedentis cum conse-
quente instar unius, ad ipsam consequé-
tem. *Vt quando ex eo*
 $A \frac{9}{6} -- B \frac{3}{2}$ *quod ut A ad B, ita est C*
 $C \frac{6}{4} -- D \frac{2}{1}$ *ad D; inferatur. Ergo*

 $AB \frac{12}{6} - B \frac{3}{2}$ *componendo ut AB si-*
 $CD \frac{8}{4} -- D \frac{2}{1}$ *mul, ad eandem B, ita C*
CD simul, ad eandem D.

Demonstratur prop. 18.

15. *Quartus modus.* Divisio rationis, est
sumptio excessus, quo antecedens supe-
rat consequentem, ad ipsam consequen-
tem. *Vt quando ex eo*
 $AB \frac{9}{6} B \frac{3}{2}$ *quod ut AB simul ad*
 $CD \frac{6}{4} D \frac{2}{1}$ *partem B; ita sunt CD*

 $A \frac{6}{4} B \frac{3}{2}$ *simul ad partē D; infer-*
 $C \frac{4}{2} D \frac{2}{1}$ *tur. Ergo dividendo ut*
pars A, ad eandem par-
tem B, ita reliqua pars C, ad eandem D.

Demonstratur prop. 17.

16. *Quintus modus.* Conversio rationis,
est sumptio antecedentis ad excessum,
quo

quo antecedens superat consequentem.

Vt quando ex eo quod ut AB, simul ad partem B, ita sunt CD,

AB 9 B 3 ad parrem D; inferrur.

CD 6 D 2 Ergo per conversionem

AB 9 A 6 rationis ut AB simul,

CD 6 C 4 ad reliquam partem A;
ita CD simul, ad reli-

quam partem C. Demonstratur prop. 19.

Quinq[ue], hi modi argumentandi in Propor-
tionibus, exhibentur hoc schemate.

Quia est ut 9. ad 3. ita 6. ad 2.

Erit permutandone 9. -- 6. 3. -- 2.

Convertendo 3. -- 9. 2. -- 6.

Componendo 12. -- 3. 8. -- 2.

Dividendo 6. -- 3. 4. -- 2.

Per convers. rationis 9. -- 6. 6. -- 4.

17. Sextus modus. Ratio ex æqualitate sive ex quo est, si sint plures magnitudines quam duæ, & aliæ his multitudine pares quæ binę sumuntur & in eadem ratione; & infertur ut in primis magnitudinibus se habet prima ad ultimā, ita in secundis magnitudinibus se habet prima ad ultimā. *Est autē Ratio ex æqualitate duplex.*

18. Ordinata est; cum fuerit quemadmo-
dum antecedens ad consequentem, ita
antecedens ad consequentem: fuerit etiam ut consequens ad aliud quidpiam,
ita consequens ad aliud quidpiam.

Quando & g. ut A ad B, ita fuerit D ad E; & g. ut B ad C,

18. 12. 2. 9. 6. 1. ita E ad F; & g.
A. B. C. D. E. F. bine infertur. Er-

A	C	D	F	go ex aequalitate ordinata ut A ad C, ita D ad F. de- monstratur prop. 22.
18. 2.		9.	1.	

19. Perturbata est cum v.g. ternæ & ternæ magnitudines sumptę fuerint, fueritq; ut in prioribus prima ad secundā, ita in posterioribus secunda ad tertiam; ut autem in prioribus secunda ad tertiam, ita in posterioribus prima ad secundam, ut se

A. B. C.	D. E. F.	& g. F, & g. ut B ad 18. 9. 3. 12. 4. 2. C, ita D ad E; erit ex aequalitate per- turbata ut A ad C ita D ad F. Demon- stratur propos. 23. Porro tam perturbata ratio, quam ordinata, semper infert e- andem rationem extremorum, etiam se- plures magnitudines ponantur quam tres, ut ex prop. 22. & 23. perspicuum fiet.
----------	----------	--

PROPOS. I. THEOR. I.

Sint quotunque magnitudines & g. A, B,
et idem magnitudinum C, D, aquemul-
tiplices: Dico A, B, simul tam esse multi-
plices ipsarum C, D simul; quam est A, sp-
sime C.

Si

Si enim in A sunt v. g. tres magnitudines E, F, G, æquales ipsi C; erunt etiā in B, totidem magnitudines H, I, K, æquales ipsi D: & E, H simul æquales erunt ipsi C, D, semel; & F, I, secundo; & G, H, tertio. atque adeo quoties A, continet C, toutes E, F, G, H, I, K, hoc est, A & B simul, continebunt C, D simul.

PROPOS. 2. THEOR. 2.

Sint A & C, aquemultiplices ipsarum B & D; & alia E, F sint earundem B, D, aquemultiplices; Dico A, E simul, & C, F simul, esse earundem B, & D, aquemultiplices.

Si enim æqualibus multitudinibus A, C, addantur æquales multitudines E, F; sunt A, E, simul, & C, F simul, æquales multitudines earundem B, D.

PROPOS. 3. THEOR. 3.

A, B sint aquemultiplices magnitudinem C, D; & E, F aquemultiplices aquimultiplicum A, B: Dico E, F earundem C, D, esse aquemultiplices.

Si enim in E, sunt v.g. tres partes G, H, I, æquales ipsi A, erunt totidem K, L, M in F, æquales ipsi B. Cumque G, K, sint æquales ipsi A, B, erunt G, K ipsarum C, D, æquemultiplices. sunt autem & H, L, eandem ob causam, earundem æquemultiplices. ergo per præcedentem G, H simul, & K, L

K, L simul, sunt earundem C, D æquemultiplices; & quia etiam I, M, sunt earundem æquemultiplices; erunt per eandem omnes G, H, I, & omnes K, L, M, hoc est, E & F, æquemultiplices ipsarum C, D.

T R O P O S. 4. T H E O R. 4.

Pt A ad B, ita sit C, ad D, & E, F sint æquemultiplices antecedentium A, C; & G, H necunque æquemultiplices consequentium B, D: Dico esse ut E ad G, ita F ad H.

Ipsarum enim E, F, sumantur quæcunque æquemultiplices I, K, & aliæ quæcunq; æquemultiplices L, M, ipsarum G, H. Ergo per præced. I, K, erunt æquemultiplices ipsarum A, C; & L, M, æquimultiplices ipsarū B, D, atq; adeo per defin. 6. I, K, erunt vel una æquales ipsis L, M, vel una excedent, vel una deficient. Sunt autem I, K æquemultiplices ipsarum E, F, & L, M, æquemultiplices ipsarum G, H. Ergo per eandem 6. defin. erit quoque ut E ad G, ita F ad H.

D e m o n s t r a t i o rati o n i s C o n v e r s a. †

Coroll. Ex eadem definitione probatur eadem facilitate ratio Conversa. Nam si ut A ad B, ita fuerit C ad D; & ipsarum A, C, sumantur æquemultiplices E, F, & aliæ G, H, æquemultiplices quæcunque ipsarum B, D, erunt per defin. 6. E, F vel una æquales

quales ipsis G, H, vel una excedent, vel una deficient; imo & vice versa G & H, vel una erunt æquales, vel una excedent, vel una deficient ab E, F. Unde sequitur per eandem defin. ut B ad A, ita esse D ad C.

PROPOS. 5. THEOR. 5.

Quam est multiplex magnitudo A B, magnitudinis C D, tam sit ablata A, multiplex ablata C: Dico etiam reliquam B, tam esse multiplicem reliqua D, quam est tota torius, vel ablata ablata.

Quam est multiplex tota totius, vel ablata A, ablata C, tam sit B, multiplex alicujus magnitudinis E. Ergo per i. A, B, simul, tam erunt multiplices ipsarum C, E simul, quam est A ipsius C, vel quam est A B simul, ipsarum C D. Atque ita A B, simul, sunt æquemultiplices tam ipsarum C E, quam ipsarum C, D. & ideo C, E, sunt æquales C, D; & ablata communis C, remanebit D, æqualis E; sed B, ita est multiplex ipsius E ut ablata A, ablata C. ergo etiam B, ita erit multiplex ipsius D, ut A ipsius C, vel A B, ipsarum C D.

PROPOS. 6. THEOR. 6.

A B, C D, sunt aequemultiplices magnitudinem E & F; & A, C ablata, sunt eamdem E, F, aequemultiplices; Dico reliquas B, D, vel esse aequales ipsis E, F; vel eamdem aequemultiplices,

His enim positis erunt in A B, C D, partes ipsis E, F, magnitudine & numero æquales: & similiter tot erunt in A, quot in C, ablato ergo numero partium A, C, remanebit æqualis numerus partium in B, D, æqualem eisdem E, F.

PROPOS. 7. THEOR. 7.

Eæquales A, B, ad eandem C, habent eandem rationem: Et C eandem ad æquales A, B.

Nam æquemultiplices antecedentium A, B, v. g. D, E, sunt æquales ipsi F, multipliciti ipsius C, vel una deficiunt, vel una excedunt. Ergo per defin. 6. ut A ad C, ita est B ad C. Et vice versa multiplex F, vel una erit æqualis æquemultiplicibus D, E, vel una excedet, vel una deficiet; eritque per tandem defin. 6. ut C ad A, ita C ad B.

PROPOS. 8. THEOR. 8.

Sint duæ magnitudines A B major & A minor (potest enim minor concipi ut pars majoris) & tertia sit quacunque C. De eo majorem A B, ad C, habere majorem rationem, quam minor A, ad eandem C.

Sumantur ipsarum B, & A, æquemultiplices D, E, hac legi, ut D, major sit quam C, & E, non minor. Quoniam igitur D, E sunt æquemultiplices duarum B,

A; erunt per primam D. E, simul, ita multiplices totius A B, ut est E, multiplex minoris A. Capiatur quoque F G multiplex ipsius C. proxime major E. dempta igitur G, quæ intelligitur æqualis C, reliqua F, non erit major quam E. est autem & D major quam C, hoc est quam G, ergo tota D E major est tota F G. Quare cum D E, & E, sint æquemultiplices ipsarum A B majoris, & A minoris, & F G, ipsius C, quæ est instar duarum consequentium, sitq; E D multiplex primæ AB, major quidem multiplice secundæ C, hoc est major quam F G, sed multiplex tertiæ A, hoc est E, non major F G, multiplex quartæ C: Erit per 8. defin. major ratio A B, ad C, quam A ad eandem C.

Et vice versa C ad A B, habebit minorē quam ad A, quia vicissim, est quidem F G major quam E; sed non est major quam D E.

PROPOS. 9. THEOR. 9.

Sive A, & B, eandem habent rationem ad C: sive C eandem ad A & B; semper A & B, erunt aquales.

Si enim A, major foret quam B, non haberent rationem eandem ad C, per precedentem, quod est contra hypothesis. Neque C haberet eandem ad A, & ad B.

PROPOS. 10. THEOR. 10.

*S*i A ad C maiorem rationem habeat, quam
 B , ad eandem C . Erit A , major quam B ,
Et vice versa si C ad A haberet maiorem
quam ad B ; erit B , major quam A .

Si enim A esset æqualis B , non haberet
proportionem maiorem ad C , & si esset
minor haberet minorem per antecedentes.
Et è contrario C , ad A , & B haberet ean-
dem, si A & B , essent æquales, & si A , esset
major quam B ; haberet C ad A , minorem,
quod est absurdum.

PROPOS. 11. THEOR. 11.

*S*i A ad B , & C ad D , eadem sit ratio, que E
ad F : erunt etiam ipsa eadem inter se.

Sint G , I , H æquemultiplices A , E , C ,
& K , M , L æquemultiplices ipsarum B ,
 F , D . Quoniam igitur ut E ad F , ita est tam
 A ad B , quam C ad D . ergo per def 6. quan-
do I , est æqualis, major, vel minor quam
 M , erunt quoque G & H æquales ipsis K &
 L , vel una deficient, vel una excedent; &
ideo per eandem 6. defin. A , B : C , D . sunt
proportionales, hoc est, ut A ad B , ita est C
ad D .

PROPOS. 12. THEOR. 12.

*S*i fuerit ut A ad B , sis C ad D , & ita E ad
 F , & G . erunt omnes antecedentes ad om-
nes consequentes, ne una ad unam E . g.
ut A ad B ,

Sumantur G, H, I, æquemultiplices antecedentium, & K, L, M, ut cunque æquemultiplices consequentium: ita ut per 1. tam sint multiplicipes, G, H, I, ipsarū A, C, E simul, quā cī G ipsius A: & K, L, M, ipsarū B, D, F, ita multiplicipes, ut K ipsius B. Deinde quoniam rationes A ad B, C ad D, E ad F, sunt eadem, ergo quando G, est æqualis, major, vel minor quam K, erit etiam H, & I æqualis, major, vel minor, quam L & M: Atque adeo quando G major est, minor, vel æqualis ipso K; erunt omnes G, H, I, majores, minores, vel æquales omnibus K, L, M. Sunt autem G, & G, H, I, æquemultiplices A, & A, C, E; & K, & K, L, M, æquemultiplices B; & B, D, F. ergo per defin. 6. ut A, ad B, ita sunt omnes, A, C, E, ad omnes B, D, F.

PROPOS. 13. THEOR. 13.

*Si A ad B eandem rationem habuerit quam
C ad D; ac C ad D, majorem quam E ad F:
etiam A ad B, habebit majorem, quam
E ad F.*

Sumptris enim æquemultiplicibus, ut in præcedenti; erit per def. 6. G, semper major quam K, quando H, major est quam L: at per 8. defin. quando H, major est quam L, non semper I est major quam M. Ergo etiam I, potest esse non major quam M, quando G major est quam K, & ideo per eandem defin.

Defin. 8. major erit ratio A ad B, quam E ad F.

PROPOS. 14. THEOR. 14.

Pr. A ad B, ita sit C ad D: Dico A. > B, vel una esse aequales ipsis C, D; vel una excedere, vel una deficere.

Existente enim A, v.g. majore ipsâ C; ratio A ad B major est, quam C ad B, per 8. Sed ut A ad B, ita est C ad D: Ergo major est ratio C ad D, quam C ad B; ideoq; per 10. major erit B, quam D. simillima est ratiocinatio in reliquis.

PROPOS. 15.. THEOR. 15.

Partes A, B, cum aequemultiplicibus C, D;
sunt in eadem ratione.

Sint enim exempli gratia in C, tres partes aequales ipsi A, nimirum E, F, G. Erunt ergo totidem in D, nempe H, I, K, aequales ipsi B, utque A ad B, ita erit E ad H; F ad I, & G ad K; & per 12. ut E ad H, hoc est ut A ad B, ita erunt omnes E, F, G, ad omnes H, I, K, hoc est, ita erit C, ad D.

PROPOS. 16. THEOR. 16.

Ratio Alterna.

Pr. A, ad B, ita sit C ad D: Dico permutando ut A ad C, ita esse B ad D: & hoc quando omnes quatuor magnitudines sunt ejusdem generis.

Sint E, F, aequemultiplices ipsarum A, B; & G, H, utcunque aequemultiplices ipsarum C, D. Ergo ut A ad B, ita erit, per *an-*
secede

secund. E ad F; & ut C ad D, ita G ad H; & per 11. ut E ad F, ita G ad H; & per 14. E & F, erunt vel una æquales ipsis G, H, vel una excedent, vel una deficient, perq; def. 6. ut A ad C, ita erit B ad D, sunt enim E, F, æquemultiplices antecedentium; & G, H, æquemultiplices consequentium.

PROPOS. 17. THEOR. 17.

Divisio Rationis.

Si A B, ad B, ita sit C D, ad D: Dico divisidendo esse ut A, ad B, ita C ad D.

Sumantur E, F; G, H; omnes æquemultiplices ipsatum A, B, C, D. eritque per 1. aggregatum E F, tam multiplex totius A B; quam est E ipsis A, & G H, tam multiplex totius C D, quam G, ipsis C: Sed E & G, sunt æquemultiplices ipsarum A, C; ergo etiam E F, & G H, sunt æquemultiplices totarum A B, CD. Sint quoque aliæ I, K. earundem B, D, æquemultiplices. ergo per secundam, etiam F, I, & H, K, erunt earundem B, D, æquemultiplices cum igitur EF, GH, sint æquemultiplices antecedentium A B, CD; & FI, HK consequentiū B D. ergo per def. 6. E F, & GH, vel una erunt æquales, vel una deficient, vel una excedent multiplices FI, HK: quando autem E F, & GH, sunt majores quam FI, HK; tunc demptis communibus F, H, remanent E, G, majores quam I & K, & quando

sunt minores, vel æquales, remanent maiores, vel æquales; suntque E, G, æquemultiplices ipsarū A, C; & I, K, ipsarū B, D; ergo per cædēnō def. 6. erit ut A ad B, ita C ad D.

PROPOS. 18. THEOR. 18.

Compositio rationis.

Pr A B, ad B C, ita sit D E, ad E F, *Dico* componendo, ut A C, ad B C, ita esse D F, ad E F.

Si minus, sit ut A C, ad B C, ita D F, ad F G, minorem E F. Ergo dividendo ut A B, ad B C, ita erit D G, ad G F, Sed ita ponebatur etiam D E, ad E F, ergo ut D E, ad E F, ita erit D G, ad G F. Sed prima D E, minor est quam D G. ergo tunc per 14. etiam E F, minor est quam G F, quod est absurdum. Quod si ut A C, ad B C, ita es- set D F, ad F G, majorem ipsā E F, seque- retur E F, esse majorem G F, quæ poneba- tur major.

PROPOS. 19. THEOR. 19.

Pr sorta A B, ad totam C D, ita sit ablata A, ad ablata C: *Dico* ita quoq; esse reli- quam B, ad reliquam D.

Erit enim per 16. permutando ut A B, E ad A; ita C D, ad C; & dividendo ut B, ad A; ita D ad C; & iterum permutando ut B ad D; ita A ad C, vel A B ad CD.

Compositio rationis. *

Coroll. Ut A B ad B; ita sit CD ad D: ergo

go dividendo ut A ad B; ita erit C ad D; &
convertendo ut B ad A; ita D ad C; & compo-
nendo ut B A ad A; ita D C ad C. Et hoc
est argumentari per conversionem rasio-
nis.

PROPOS. 20. THEOR. 20.

Pr A ad B; ita sit D ad E; Et ut B ad C, ita
E ad F. Dico primas A, D, vel esse una a-
quales extremis C, F; vel maiores, vel
minores.

Quando enim A, C, sunt aequales, tunc
A & C habent eandem proportionem
ad B: Sed ut A ad B, ita est D ad E; & ut C
ad B, ita est convertendo F ad E: ergo etiam
ut D ad E, ita est F ad E; & ideo per 9.D,
& F, sunt aequales. similis est ratio in reli-
quis casibus.

PROPOS. 21. THEOR. 21.

Pr A ad B, ita sit E ad F; Et ut B ad C, ita D
ad E: Dico iterum A & D, vel una esse
aequales extremis C, F; vel una maiores,
vel una minores.

Quando A major est quam C, tunc A, ad
B, habet majoren proportionem quam
C ad B; sed ut A, ad B, ita est E ad F; & ut
C ad B, ita est convertendo E ad D: ergo E
ad F, habet majorem rationem quam E ad
D; & ideo per 10.D, major est quam I. & ita
de reliquis casibus.

PROPOS. 22. THEOR. 22.

Aequalitas ordinata.

*Sit rursus, ut in 20. ut A ad B, ita D ad E,
et ut B ad C, ita E ad F, ita ut proportio
sit ordinata etiam in pluribus terminis.*

*Dico ex aequalitate ordinata, ut A ad C,
ita esse D ad F.*

Ipsarum A, D, sint æquemultiplices G,
H; ipsarum B, E æquemultiplices I, K; &
L, M, æquemultiplices ipsarum G F. Ergo
*per 4. ut G ad I, ita est H ad K; & ut I ad L,
ita K ad M; & per 20. primæ G, H, erunt u-
na æquales, vel nřajores, vel minores ex-
tremis L, M: & ideo per 6. defin. ut A ad C;
ita erit D ad F.*

*Quod si præterea, ut C ad N, ita fuerit
F ad O; sequeretur primo per demonstratio-
nem premissam ut A ad C, ita esse D ad F; &
quia ut A ad C, ita est D ad F; & ut C ad N,
ita F ad O. ergo per eandem erit iterum, ut
A ad N, ita D ad O, &c.*

PROPOS. 23. THEOR. 23.

Aequalitas perturbata.

*Ut A ad B, ita sit E ad F; et ut B ad C, ita
sit perturbata D ad E: Dico ex aequalita-
te perturbata, ut A ad C, ita esse D ad F.*

Sint G, H, I, æquemultiplices trium A,
B, D; & K, L, M, æquemultiplices reli-
quarum. Ergo per 15. ut A ad B, ita est G
ad H; & ut E ad F, ita L ad M, sed ut A ad B,
ita

ita est E ad F: ergo ut G ad H, ita est L ad M. Item per 4. ut H ad K, ita est I ad L. Cum ergo ut G ad H, ita sit L ad M; & ut H ad K, ita I ad L: ergo per 21. G & I, vel una erunt aequales ipsis K, M, vel maiores, vel minores; & per def. 6. ut A ad C, ita erit D ad F: & si ut C ad N, ita foret alia O ad D, &c. sequeretur eodem modo, ut A ad N, ita esse O ad F.

PROPOS. 24. THEOR. 24.

Ut A ad B, ita sit C ad D: Et ut E ad B, ita F ad D. Dico ut AE simul, ad B, ita efficiatur CF simul ad D.

Nam converendo, erit quoque ut B ad E, ita D ad F; & sic A, B, E, & totidem C, D, F, erunt ordinatè proportionales. Quare ut A ad E, ita erit per 22. C ad F, & Componendo ut AE ad E, ita CF ad F: & sic erunt iterum tres AE, E, & B, & tres CF, F, & D; ordinatè proportionales: iterumque per 22. ut AE ad B, ita erit CF ad D.

PROPOS. 25. THEOR. 25.

Si quatuor magnitudines AB, CD, A, C, proportionales fuerint & AB maxima, ideoq; C minima: maxima, & minima simul, erunt reliquis majores.

Concipiantur tertia A, & quarta C, ut partes primæ AB, & secundæ CD. Cum igitur sit ut AB ad CD, ita ablatæ A, ad ablatam C; et per 19. reliqua B, ad re-

liquam D, ut tota A B, ad totam C D. sed A B, ponitur major C D: ergo per 14. B erit major quam D. Additis ergo A, C; erunt A, B, C, majorcs quam A, C, D.

Propositiones ab alijs additæ.

PROPOS. 26. THEOR. 26.

*Ratio A ad B, sit major ratione C ad D: Di-
co convertendo B ad A, minorem esse
D ad C.*

Nam ut C ad D, ita sit E ad B: eritque etiam ratio A ad B, major ratione E ad B, ideoque per 10. A major quam E; & per 8. ratio B ad A, minor quam B, ad E, hoc est, quam D ad C.

PROPOS. 27. THEOR. 27.

*Ratio A ad B, sit major ratione C ad D: Di-
co permutando A ad C, majorem esse
B ad D.*

Sit iterum ut C ad D, ita E ad B: eritque ut in precedente A, major quam E. Quare major erit ratio A ad C, quam E ad C. sed ut E ad C, ita est permutando B ad D. ergo major est A ad C, quam B ad D.

PROPOS. 28. THEOR. 28.

*Ratio A ad B, major sit ratione C ad D: Di-
co compонendo A B, ad B, majorem es-
se C D, ad D.*

Ut C ad D, ita sit E ad B; eritque ite-
rum A, major quam E; & A B, major
quam.

quam $E B$; & per 8. ratio $A B$, ad B , major ratione $E B$, ad B , hoc est, ratione $C D$, ad D ; quia componendo ut $E B$ ad B , ita est CD , ad D .

PROPOS. 29. THEOR. 29.
Ratio $A B$ ad B , sit major ratione $C D$ ad D : Dico dividendo A ad E , majorem esse C ad D .

UT $C D$ ad D , ita sit $E B$ ad B : eritque $A B$, major quam $E B$; & dempta communis B erit A , major quam E & per 8. ratio $A A$ ad B major ratione E ad B , hoc est C ad D ; quia dividendo ut C ad D , ita est E ad B .

PROPOS. 30. THEOR. 30.
Ratio $A B$ ad B , sit major ratione $C L$, add: Dico per conversionem rationis, $A B$ ad C , minorum esse $C D$, ad C .

Nam dividendo per 29. erit quoque A ad B major, quam C ad D ; & conser-
tendo per 26. B ad A , minor quam D , ad C ;
& componendo per 28. $A B$, ad A , minor C D , ad C .

PROPOS. 31. THEOR. 31.
Ratio A ad B , sit major D ad E ; & B ad C ,
major E ad F : Dico ex qualitate ordi-
nata, A ad C , majorem esse D , ad F .

Ute ad F , ita sit G ad C ; & ut D ad E ,
ita M ad G . Quoniam igitur B , ad C ,
major est quam E , ad F , seu G , ad C ; erit B ,
major G ; & ratio A , ad G , major ratione A ,
ad C .

E 5 ad

A pagina 90.^a ad 104.^{am}

6.

<img alt="Geometric diagram showing ratios A:B, C:D, E:F, G:H, I:M, and K:L. Ratios A:B and C:D are shown as horizontal line segments with points A, B, C, D. Ratios E:F and G:H are shown as horizontal line segments with points E, F, G, H. Ratios I:M and K:L	

ad *B*: est autem *A*, ad *B* major ratione *D*, ad *E*; hoc est *H*, ad *G*. ergo *A*, ad *G*, major est ratione *H*, ad *G*; & *A*, major quam *H*. Quare ratio *A*, ad *C*, major est ratione *H*, ad *C*; ut autem *H*, ad *C*, ita est ex *equalitate ordinata* *D* ad *F*. ergo etiam *A*, ad *C*, major est ratione *D*, ad *F*.

Idem verum est in pluribus terminis; possunt enim reduci ad 3. sicut factum est in 22.

PROPOS. 32. THEOR. 32.

Major sit ratio A ad B, quam E ad F; & B ad C; major quam D ad E: Dico ex æqualitate perturbata, A ad C, majorem esse ratione D ad F.

UT *D*, ad *E*, ita sit *G*, ad *C*; & *H*, ad *G*; ut *E*, ad *F*: eritque ratio *B*, ad *C*, major ratione *D*, ad *E*: hoc est, *G*, ad *C*; ideoque *B*, major quam *G*; & ratio *A*, ad *G*, major quam *A*, ad *B*. per 8. Sed hæc major est quam *E*, ad *F*, seu *H*, ad *G*: ergo *A*, ad *G*: multo est major ratione *H*, ad *G*: & *A*, major quam *H*: & ideo ratio *A*, ad *C*, major ratione *H*, ad *C*. Sed ut *H*, ad *C*; ita est ex *equalitate D*, ad *F*: ergo *A*, ad *C*, major est ratione *D*, ad *F*.

PROPOS. 33. THEOR. 33.

Ratio rotius AB ad rotam CD, major sit ratione ablata A, ad ablaram C: Dico rationem reliqua B, ad reliquam D; maiorem esse rotium ad rotam.

Nam permutando per 27. erit major ratio AB , ad A , quam CD , ad C ; & per conversionē rationis, hoc est per 30. ratio AB , ad B , minor ratione CD , ad D ; iterumq; permutando AB , ad CD , minor ratione B , ad D .

PROROS. 34. THEOR. 34.

*S*i sint quotcunq; magnitudines A , B , C , E alia D , E , F , ipsiis numero aequales, sitq; major ratio A , ad D , quam B , ad E ; item B , ad E , major quam C , ad F : Dico rationem ABC ad omnes DEF , majorem esse ratione BC , ad EF ; minorem quam A , ad D ; & maiorem quam C , ad F .

Cum enim major sit A , ad D , quam B , ad E ; erit per 27. permutando major A , ad B , quam D , ad E ; & componendo per 28. AB , ad B , major quam DE , ad E , & iterū permutando, major AB , ad DE , quam ablatæ B , ad ablatam E . Quare per 33. reliquæ A , ad reliquam D , major erit quam AB , ad DE . Eademque ratione, erit B , ad E , major quam totius BC , ad totam EF . multo igitur major erit A , ad D , quam BC totius, ad totam EF ; & permutando A ; ad BC , major quam D , ad EF ; & componendo ABC , ad BC , major quam DEF , ad EF . & rursus permutando omniū ABC , ad omnes DEF , major quam BC , ad EF , quod est primum.

Cumquæ ABC , ad DEF ; sit major quam B , C , ad EF ; erit per 33. reliqua A , ad reliquam

D, major quām totius *ABC*, ad totum *DEF*, quod est secundum.

Rursus ex eo quod ratio *B*, ad *E*, major est quām *C*, ad *F*, sequitur *permutando B*, ad *C*, esse majorem *E*, ad *F*; & *componendo* totius *BC*, ad *C*, majorem totius *EF*, ad *F*. & rur-sus *permutando BC*, ad *EF*, majorem *C*, ad *F*. est autem ratio *ABC*, ad *DEF*, major quām *BC*, ad *EF*, ut ostendimus; multo ergo ma-jor erit *ABC*, ad *DEF*, quām *C* ad *F* quod est tertium.

Jam vero sit quoque *C*, ad *F*, major quām *G*, ad *H*. Eritque per demonstrata major ra-tio *B*, ad *E*, quām *BCG*, ad *EFH*; multo igi-tur major *A*, ad *D*, quām *BCG*, ad *EFH*; & *permutando A*, ad *BCG*, major quām *D*, ad *EFH*, & *componendo* major *ABC G*, ad *B CG*, quām *DEF H*, ad *EFH*; & *permutan-do ABCG*, ad *DEFH*, major quām *BCG*, ad *EFH*, quod est primum.

Cumque sit major ratio totius *ABCG* ad totam *DEFH*, quam ablatæ *BCG*, ad abla-tam *EFH*; erit & reliquæ *A*, ad reliquiam *D*, major totius *ABCG*, ad totam *DEFH*, quod est secundum.

Quoniam vero ut in tribus demonstratū est, major est *BCG*, ad *EFH*, quām *G*, ad *H*, & major *ABC G*, ad *DEFH*, quām *BCG*, ad *EFH*; multo major erit *ABC G*, ad *DEFH*, quām ultimæ *G*, ad ultimam *H*, & ita de pluribus.

EUCLI-

EVCLIDIS ELEMENTUM SEXTUM.

DEFINITIONES.

1. **S**imiles figuræ rectilineæ sunt, quæ angulos angulis habent æquales, & circa ipsos, latera lateribus proportionalia.
2. Reciprocae sunt, cum in utraque antecedentes, & consequentes rationum termini fuerint.
3. Linea v. g. A B, secta erit media & extrema ratione; cum tota $\frac{A}{C}$ $\frac{C}{B}$ AB cum partibus AC, CB, fuerint continuæ proportionales.
4. Altitudo figuræ, est linea perpendicularis, à vertice in basim ducta.
5. Ratio duarum magnitudinum, dicitur composita ex tot rationibus, quot inter easdem continuantur.
 $A : B : C : D$ hoc est, si inter A, C, intercedat B; proportio A, ad C, dicitur composita, ex ratio-

ne A, ad B; & B ad C; sive hujusmodi rationes interjectæ sint eadem, sive non. Item ratio A, ad D, componi dicitur, ex rationibus, A, ad B; B, ad C; & C, ad D. propterea quod dictæ rationes inter terminos A, D, continentur, per interjectos terminos B, C.

Defin. 10. Libri 5.

A B C D **Q**uando omnes proportiones interjectæ sunt eadem; tunc ratio A, ad C, dicitur per compendium esse duplicata proportionis A, ad B: eo quod eadem ratio, sit his continuata per communem terminum B; & A, ad D, dicitur triplicata ejusdem, quia ter continuatur per terminos B, C. &c.

Scholium.

In duabus istis definitionibus explicandis multus quidem fuit Clavius, non tamen superfluus. Quinta enim quæ definit compositionem rationum, siæ debuit restitui integritati, & quorundam expositiones falsæ fuere detegendæ, & reiiciendæ. Nam quod in vulgari definitione habetur, denominatorem rationis compositæ, fieri ex multiplicatione denominatorum rationū componentium, non est Definitio, sed Theorema, neque eo in sensu usurpatur ab Euclide,

elide, alijsque Geometris, ut videre est ad propositionem 23. in qua ostenditur, rationem parallelogrammorum, compōni ex rationibus latērum, quæ sunt circa angulos e quales, continuando dictas rationes componentes in tribus terminis, & demonstrādo rationem primi ad tertium, quam Euclides per definitionem 5. vult esse compositam ex intermedijs, eandem esse cum ratione, quam habet parallelogrammum, ad parallelogrammum. Unde manifestè colligitur, definitionem compositionis vulgarēm, non esse ex sentētia Euclidis positam, sed ab alio aliquo immutatam. Ex sensu enim compositionis vero, non potest aliud inferri nisi quod rationes componentes, positæ inter duos terminos habentes dictā rationem compositam, possint continuari, saltem eo ordine quo pronūciantur. Quod autem interponi possint ad libifum, videtur potius petendum à Theoremate peculiari, quam à definitione generali. Atque hoc est quod hic peculiari lemmate demonstrandum suscepi.

Lemma.

SI ratio v.g. A ad B dicatur **composita**, v.g. ex rationibus a. e. i: Dico eandem compōni, ex eisdem quocunq; ordinis positiis,

tis. Hoc est, inter duos terminos A B, licetum esse continuare dictas rationes toties, quoties possunt inter se mutare locum. juxta Regulam ad initium Sphaeræ positam, ubi Clavies disputat de numero, & ordine Elementorum, estque sequens.

Regula mutationum.

Sumantur tot numeri in serie naturali, quot sunt res propositæ: multiplicati enim invicem, producunt summam mutationū: quæ pro duabus rebus est 2. pro tribus 6. pro quatuor 24. pro quinque, i 20. &c.

ut videre est
in calculo
hic adjecto;
& manife-

Mutat.	nat.	Ser.	Res
pro duabus.	2	1	A
pro tribus.	6	2	B
pro quatuor.	24	3	C
pro quinque.	120	4	D
		5.	E
		&c.	&c.

stius in qua-
tuor exem-
plis, ad sin-
gulas muta-
tiones ex-
tensis, quo-
rum consi-
deratio, & comparatio plurimum facit ad
abbreviadam demonstrationem.

Primum exemplum quattuor rerum.

a	e
i a e z e a	

Secundum exemplum trium rerum.

a	e	i
1 a c i 3 e a i 5 i a e		
2 a i e 4 e i a 6 i e a		

Tertium exemplum quatuor rerum.

a	e	i	o
1 a c i o 7 e a i o 13 i a c o 19 ð a c i i			
2 a c o i 8 e a o i 14 i a o e 20 o a i e			
3 a i e o 9 e i a o 15 i e a o 21 o c a i			
4 a i o e 10 e i o a 16 i e o a 22 o c i a			
5 a o e i 11 e o a i 17 i o a c 23 o i a e			
6 a o i e 12 e o i a 18 i o c a 24 o i c a			

Quattuum exemplum quinque rerum,

c i c

u o u

1	a	i	o	u	49	i	a	o	u	73	o	a	i	n	97	u	a	e	io	
2	a	e	i	o	50	i	a	u	o	74	o	a	u	i	98	u	a	c	oi	
3	a	e	o	iu	51	i	a	o	eu	75	o	a	eu	o	99	u	a	ie	o	
4	a	e	ou	r	52	i	a	ou	e	76	o	a	ue	io	100	u	a	ia	o	
5	a	e	u	io	53	i	au	e	o	77	o	a	ei	or	ua	o	c	i	o	
6	a	e	uo	i	54	i	au	o	e	78	o	a	ui	c	102	u	ao	i	e	
7	a	icon	31	cia	on	55	i	ca	o	u	79	o	ca	iu	103	u	e	ai	o	
8	a	ieno	32	ci	an	56	i	ca	no	o	80	o	ca	ui	104	u	e	ao	i	
9	a	io	eu	33	ci	o	au	57	i	co	2u	81	o	ci	an	105	u	ci	ao	
10	a	io	ou	34	ci	ou	a	58	i	co	ua	82	o	ci	ua	106	f	ci	oa	
11	a	iu	o	c	35	ci	ua	o	59	i	cu	20	83	o	cu	ai	107	u	eo	ai
12	a	iu	eo	36	ci	uo	a	60	i	cu	o	3	84	o	cu	ia	108	u	eo	ia

13	a o e i u	37	e o a i u	61	i o a e u	85	o i a c u	109	u i a c o
14	a o e u i	38	e o a u i	62	i o a u e	86	o i a u c i i o	110	u i a o e
15	a o i c u	39	c o i a u	63	i o c a u	87	o i e a u	111	u i c a d
16	a o i u e	40	c o i u a	64	i o c u a	88	o i c u a	112	u i c o a
17	a o n e i	41	e o u a i	65	i o u a c	89	o i u a c	113	u i o a e
18	a o u i e	42	e o u i a	66	i o u c a	90	o i u c a	114	u i o e a
19	a u a n c i o	43	e u a i o	67	i u a c o	91	o i g o a e i	115	u o a e i
20	a u c o i	44	e u a o i	68	i u a a o	92	o u a i e	116	u o a i e
21	a u l e o	45	e u j a o	69	i u c a o	93	o u e a i	117	u o c a i
22	a u i o e	46	e u i o a	70	i u c o a	94	o u e i a	118	u o c i a
23	a u o c i	47	e u o a i	71	i u o a c	95	o u i a c	119	u o i a c
24	a u o i c	48	e u o i a	72	i u o e a g	96	o u i c a	120	u o i e a

In primo exemplo, videre est duas series in transversum, notatas literis a, e & sub singulis mutationes singulas. & duas in universum, quia singulæ literæ non possunt occupare primum locum sæpius, quam semel.

In secundo exemplo, sunt tres series, in transversum, denominatæ à tribus literis a, e, i, & sub singulis sunt duæ mutationes. quia singulæ literæ possunt occupare primum locum bis, hoc est toties, quot in primo exemplo erant mutationes in universum. unde in secundo exemplo sunt mutationes 6.

In 3. exemplo sunt quatuor series transversæ, denominatæ à quatuor literis a, e, i, o, & infra singulas sunt 6. mutationes, & in universum 24.

In 4. exemplo sunt quinque transversæ series, denominatæ à quinque literis a, e, i, o, u, & sub singulis, mutationes 24. quæ multiplicatae per quinque faciunt 120. &c.

Altera consideratio est, quod in secundo exemplo, primæ duæ literæ serierum, a, e, In tertio, primæ tres serierum a, e, i, & in quarto, primæ quatuor serierum a, e, i, o. sint eædem, licet non eodem ordine positæ. & idem verum est de posterioribus literis ultimarum serierum, quæ in 2. exemplo sunt iterum. duæ a, e, in 3. tres a, e, i, in 4. quatuor a, e, i, o.

Postremo. in omnibus seriebus præter literas quæ primum locum occupant, reliquæ sunt eadem, cum ijs quæ ponuntur in capite.

Ex his generalibus cōsiderationibus, formatur lemnatis demonstratio, eademq; quo ad præcipuas partes communis, hoc modo.

Pro omnibus exemplis termini rationis compositæ erunt AB, & componentes eiūt vel duæ a,e, vel tres a,e,i, vel quatuor,a,e,i,o, vel quinq; a,e,i,o,u,&c. ita ut per def. §. inter A,B, possint continuari, vel duæ ra-

A	a	C	e	B	tiones a, e, per unum terminū intermedium C, vel
A	a	C	D	i	tres a,e,i, per duos C, D, vel quatuor a, e, i, o, per
A	C	D	E	B	tres C, D, E, vel quinque a, e, i, o, u, per quatuor C, D, E, F.
A	C	D	E	F	B

Demonstratio primi exempli.

1	<table border="1" style="display: inline-table; vertical-align: middle;"> <tr> <td style="width: 15px;"></td><td style="width: 15px;"></td><td style="width: 15px;"></td><td style="width: 15px;"></td><td style="width: 15px;"></td></tr> <tr> <td>A</td><td>a</td><td>C</td><td>e</td><td>B</td></tr> </table>						A	a	C	e	B	D Einde pro pri- mo exemplo præter terminos A CB, quibus conti- nuantur duæ ratio- nes a,e; continuaetur in alijs tribus termi- nis
A	a	C	e	B								
2	<table border="1" style="display: inline-table; vertical-align: middle;"> <tr> <td style="width: 15px;"></td><td style="width: 15px;"></td><td style="width: 15px;"></td><td style="width: 15px;"></td><td style="width: 15px;"></td></tr> <tr> <td>G</td><td>c</td><td>I</td><td>a</td><td>H</td></tr> </table>						G	c	I	a	H	
G	c	I	a	H								

nis G, I, H, eadem proportiones ordine mutato, ita ut ratio G ad I, sit e, & ratio I ad H, sit a. Dico rationes A ad B, & G ad H, esse easdem. Cum enim ut A ad C; ita sit I ad H; & sicut C ad B, ita G ad I. ergo per æqualitatem ordinatam, erit quoque ut A ad B, ita G ad H; sed G ad H, componitur *per defini.* s. ex rationibus e, a. ergo etiam A ad B, componitur ex eisdem. hoc est ratio A ad B, componitur, tam ex rationibus a, e, quam ex rationibus e, a.

Demonstratio 2. exempli.

	a	•	i'	N	secundo
1	A	C	D	B	I exemplo pre- ter terminos A
3	G	I	K	H	C, D, B, quibus continuantur ra-
5	G	I	K	H	tiones a, e, i. primi casus se- cundi exempli superius positi, continua- tud in alijs quatuor terminis G, I, K, H, ra- tiones e, a, i, ut habentur in tertio casu, & rationes i, a, e, ut habentur in quinto.

Quoniam igitur in primo & tertio casu, inter AD, & GK, continuantur duæ ratio-
nes, a, e, ut cunque; ergo per demonstratio-
nem primi exempli, ut A ad D, ita erit G ad
K, ut autem D ad B, ita est K ad H; ergo per
æqualitatem ut A ad B, ita erit G ad H.

In quinto vero casu quoniam rationes a, e, sunt continuatæ inter posteriores tres terminos I, K, H, idco ut A ad D, ita erit I ad H, & quia præterea ut D ad B, ita est G ad I, erit rursis per æqualitatem ut A ad B, ita G ad H. Cum igitur G ad H, in tertio casu componatur ex rationibus c, a, i; & in quinto ex rationibus i, a, e, manifestum est esse eandem rationem A ad B, non solum componi ex a, e, i; sed etiam ex c, a, i; & i, a, e.

Reliqui casus 2. 4. & 6. reducuntur ad tres priores 1. 3. & 5. mediante tertia consideratione, ex qua constat in singulis series, primas literas esse easdem, & reliquias quotcunque sint non differre nisi in positione. tales sunt in serie a, literæ e, i in serie e, literæ a, i, & in serie i, literæ a, e. Quæ sicut in præcedenti demonstratione, ex eo quod in 1. & 3. casu componentes a c, e a, sunt similes, & reliqua utrobique est eadem litera i, ostensum est, ut A ad B, ita esse G ad H. ita etiam hic, quoniam in 1. & 2. casu, e i; i e, sunt similes, & reliqua a, e adem, valet eadem consequentia, hoc est, ut A ad B, ita esse G ad H; si inter A, B, per C, D, continuentur rationes a, e, i, primi casus; & inter G, H, per I & K, rationes a, e, i, secundi casus.

Similiter si per G, I, K, H, continuentur ratio-

	a	e	i	ratiōnes e, a, i, e, i, a,	
1	A	B	C	D	tertij & quarti casus; ut
	e	a	i		G ad H, in 3. casu, ita
3	G	I	K	H	erit G ad H, in 4. Ut an-
	e	i	a		tem G ad H, in 3. casu,
4	G	I	K	H	ita ostendimus esse A
					ad B, in primo casu. Er-
					go etiam ut A ad B, ita erit G ad H, in 4.
					casu.

Denique in 5. & 6. casu omnia sunt similia, & consequenter manet etiam demonstratum totum secundum exemplum. hoc est rationem A ad B, componi ex rationibus a,e,i, quocunque ordine positis.

Demonstratio reliquorum exemplorum.

In reliquis exemplis non est alia differentia, quam quod in ipsis rationes componentes sint plures tribus. Methodus autem demonstrandi est eadem. Rationes enim componentes quae habentur in capite singularium serierum, reducuntur ad rationes primo loco propositas, & ad has reliquias, quae sub ipsis capitalibus, subjiciuntur, non aliter quam factum est in praecedenti exemplo,

Corollarium.

Hic sicutiæ permutandi rationes cōponentes, puto corollariorum titulo
annecti

annecti posse non inutiliter nonnulla comedem spectantia.

Primum est. Compositionis campum patere latissime, ut appareant rari, qui ipsum peryagentur. Qinnis enim ratio proposita, quamvis non conponatur ex quibuslibet, componitur tamen ex quotlibet; imo unam tantum si demas, componitur ex quotlibet & quibusli-

a c i o bet. Sint duæ magnitudines **A**, **B**, habentes quamcunque rationem, inter quas statuantur quotcunque, & aliæ quæcunque magnitudines ejusdem generis **C**, **D**, **E**. eritque ex vi defin. 5. ratio **A** ad **B** composita ex rationibus **A** ad **C**, **C** ad **D**, **D** ad **E**, & **E** ad **B**. Neque dubium est, si priores tres fuissent v.g. rationes **A** ad **C**, **C** ad **E**, easdem continuari posse à magnitudine **A**; per aliquos terminos **C**, **D**, **E**, usque ad **B**, atque ita solum manere ipostremam rationem o, inter **E** & **B**, quæ sola non potest assignari ad arbitrium, sed determinatur eo ipso quod reliquæ sint continuatæ per terminos **C**, **D**, **E**.

2. Coroll. Certum est easdem rationes componere easdem, & easdem componi ex eisdem. hoc enim sequitur ex definitione immediate. Quare si ratio **A** ad **B**, & **F** ad **G**, est eadem, & prior **A** ad **B**. sit

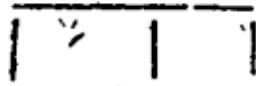
a e i o *composita ex a, e, i, o, erit etiam F ad G,*
A C D E B *ex ijsdem composita. & vice versa, nulla habita ratione ordinis, quod attinet rationes componentes.*
 u a
ALC
 i e a o
F H I K G

3. *Coroll.* Et hinc deducitur hæc alia consequentia. Si rationes a, e, i, o, per terminos C, D, E, sint continuatæ inter A, B; & inter F, G, per terminos H, I, K, fuerint continuatæ eadem; & hoc modo permutatae i, e, a, o: ita & constet sicut A ad C, ita esse I ad K, ut C ad D, ita H ad I; ut D ad E, ita F ad H; sequitur etiam reliquas, E ad B, & K ad G, esse easdem.

4. *Coroll.* Si a, e, i, o, componant rationes A ad B, & F ad G, ut in præcedenti exemplo, abiijciaturque utrinque ratio a, reliquæ non component quidem rationem A ad B, vel F ad G; component tamen aliquam aliam eandem.

5. *Coroll.* In eodem exemplo si ratio v. g. A ad C, hoc est ratio a, dicatur *composita ex alijs v.g. ex rationibus u, a, ita ut ratio A ad L, sit ratio u, & L ad C, sit a.* sequitur non solum rationem A ad B, componi ex rationibus u, a, e, i, o, sed etiam rationem F ad G. Item si dematur utrinque ratio a, etiam

etiam compositas ex reliquis u, e, i, o, esse easdem. quamvis ita composita non sit ea-de in cum ratione A ad B, vel F ad G. Hu-jusmodi argumentationem licet videre apud Pappum lib. 7. proposit. 142.

6. Parallelogrammum AD, cum non E D F occupat totam lineam AB,

 sicut occupat parallelo-grammum AF; dicitur de-ficere, vel deficiens. Paral-lelogrammū vero AF, quod occupat AB, majorem AC; dicitur ex-cedere, vel excedens, parallelogrammo CF.

PROPOS. I. THEOR. I.

Triangula ABC, DEF; item parallelogramma CG, EH, inter easdem parallelas, ejusdemq; altitudinis; sunt inter se, & basis BC, ad basim EF.

S Int BI, IK, KL, æquales BC, & FM, MN, æquales EF; hoc est BL, FN sint basium multiplices; nec tanturque A I, A K, A L, DM, DN; Eruntque triangula ABI, A IK, A KL per 38. pr. æqualia, ipsi ABC, & simul tam multiplicia ejusdem, quam est BL multiplex basis BC, similiter, triangula D FM, DMN, tam erunt multiplicia trianguli DEF, quam est basis FN, basis EF.

Quando autem $B L$, æqualis est $F N$; semper triangulum $A B L$, est æquale triangulo $D F N$; & quando $B L$, major est quam $F N$, etiam triangulum est majus triangulo; & quando minus, minus. Quare per 6. def. ut $B C$, ad $E F$, ita est triangulum $A B C$, ad triangulum $D E F$.

Parallelogramma autem $C G$, $E H$ sunt dupla triangulorum $A B C$, $D E F$ per 41. pr. ergo per 15. quinti, ut triangulum ad triangulum, hoc est, ut basis $B C$, ad basim $E F$, ita est parallelogrammum ad parallelogrammum.

PROPOS. 2. THEOR. 2.

In triangulo ABC, DE, sit parallela BC:

Dico latera AB, AC, secta esse proportionaliter in D, E: E quando secta sunt proportionaliter, rectam DE, esse parallelam BC.

Dicitæ enim $B E$, CD , faciunt per 37. pr. æqualia triangula $D E B$, $E D C$; & ideo per 7. quinti habent eandem rationem ad triangulum $A D E$. Sed ratio $D E B$, ad $A D E$, est ut basis $B D$, ad basim DA : quia triangula $E B D$, $E D A$, sunt ejusdem altitudinis: & ratio $E D C$, ad $A D E$, est ut basis $C E$, ad $A E$, ut demonstratum est in praecedenti. Ergo per 11. quinti, ut $D B$, ad $D A$, ita est $C E$ ad $E A$.

Vice versa, si ut $A D$, ad $D B$, ita sit $A E$,

ad EC; habebit triangulum ADE, ad triangula DEB, EDC, rationem eandem. & idcirco eadē triangula DEB, EDC, erunt æqualia. & DE, BC parallelæ per 39. pr.

PROPOS. 3. THEOR. 3.

Recta AD, secet angulum BAC, bifariam:

Dico ut AB, ad AC, ita esse segmentum BD, ad DC. Et vice versa. si ut AB ad AC, ita sit BD, ad DC: Dico, AD secare angulum BAC, bifariam.

Sit BE parallela AD, & occurrat CA in SE. Ergo per 29. pr. anguli AEB, ABE sunt æquales æqualibus DAC, DAB: & ideo per 6. pr. AE, AD, ita est per 2. BD, ad DC. ergo etiam ut AB, ad AC, ita est BD ad DC.

Deinde supposita eadem constructione, si sit ut BD, ad DC, ita AB ad AC, cum per 2. etiam AE, ad AC, sit ut BD, ad DC; erit quoque ut AB, ad AC, ita AE ad eandem AC; & idcirco AB, AE sunt æquales, & anguli ad basim BE, æquales. Est autem propter parallelas AD, EB, DAC, æqualis ipsi AEB; & DAB, ipsi ABE. ergo etiam isti sunt æquales.

PROPOS. 4. THEOR. 4.

Triangula ABC, DCE, sint equiangula:

Dico circa æquales angulos A, D, latera AB, AC, esse proportionalia lateribus DC,

D E &c. & Homologa, subrendere angulos aequales.

La tera $B C$, $C E$ adjacentia æqualibus angulis, continuentur in eadem rectâ $B C E$; ita ut $A B C$, sit æqualis $D C E$, & $A C B$, ipsi $D E C$, sic enim erunt $A B, D C$, & $A C, D E$ parallelæ; & $E D, B A$ protractæ constituent parallelogrammum $C F$; eritq; $A C$ æqualis $F D$, & $A F$, ipsi $C D$, per 34. pr. & per 2. busus erit, vt $A B$, ad $A F$, hoc est ad $C D$: ita $B C$, ad $C E$. & permittendo ut $A B$, ad $B C$, ita $C D$, ad $C E$. item ut $B C$, ad $C E$, ita est $F D$, seu $C A$, ad $E D$; & iterum permittendo ut $B C$, ad $C A$, ita $C E$ ad $E D$. Denique ex eo quod ut $A B$ ad $B C$, ita esse $C D$, ad $C E$; & ut $B C$, ad $C A$, ita $C E$ ad $E D$; sequitur ex æqualitate ordinata, ut $A B$, ad $A C$, ita esse $C D$, ad $D E$. Atque ex hac ipsa demonstratione est manifestum, tam antecedentes terminos, quam consequentes, hoc est homologos, opponi angulis æqualibus.

Coroll. Constat etiam parallelam CD . vel $A C$, absindere ex toto triangulo $F B E$, triangulum simile.

PROPOS. 5. THEOR. 5.

Triangula $A B C, D E F$, habeant latera lateribus proportionalia: Dico latera homologa opponi angulis aequalibus.

Angulis B, C , si sunt æquales $G E F, G F E$: erit-

eritque per 32. pr. reliquus G , æqualis reliquo A , & per 4. hujus erunt circa æquales angulos latera lateribus proportionalia, hoc est, ut AB , ad BC , ita erit GE , ad EF . Ut autem AB , ad BC ; ita ponitur esse DE , ad EF . ergo etiam ut GE ad EF ; ita erit DE ad eandem EF . & ideo per 9. quinti GE , DE , erunt æquales. neque aliter demonstrabitur GF , æqualis DF , atque ita erunt duo latera GE , GF , æqualia duobus lateribus DE , DF . estque basis EF communis: ergo per 8. pr. non solum angulus D , erit æqualis angulo G , sed etiam reliqui reliquis: & quidem illi erunt æquales, quibus homologa latera opponuntur: & quia GE , F , est æquiangulum ABC , erunt etiam AB , C , DEF , dicto modo æquiangula.

PROPOS. 6. THEOR. 6.

Circa æquales angulos B , & DEF , sunt latera proportionalia: Dico triangula esse aquiangula, & angulis æqualibus subtendit latera homologa.

Fiat iterum triangulum GEF , æquiangularum triangulo ABC , ut in praecedenti; eritqua iterum GE , æqualis DE , & quia circa æquales angulos DEF , GEF , latera DE , EF , sunt æqualia lateribus GE , EF . erunt triangula DEF , GEF , penitus æqualia. Sed GEF , est ipsi ABC , æquiangularum; ergo & DEF . & ideo per 4. habebunt e-

tiam reliqua latera circa reliquos angulos
proportionalia &c.

PROPOS. 7. THEOR 7.

*In triangulis ABC, DEF, sint aequales an-
guli A, D; & latera AC, CB, propor-
tionalia lateribus DF, FE, & reliqui an-
guli B, E, sint minores, vel non minores
recto: Dico triangula esse equiangula.*

Sint primo anguli F, B minores recto, &
si fieri potest angulus A C B, sit major
angulo F. Facto igitur angulo A C G, æ-
quali ipsi F; erunt duo triangula A C G, D
F E, æquiangula, & per 4. erit ut D F, ad FE,
ita A C, ad C G; sed ut D F, ad F E, ita po-
nitur A C, ad C B: ergo ut A C, ad C G, ita
est eadem A C, ad C B. & propterea C G,
C B, erunt per 9. quinti aequales, & anguli
C B G, C G B, aequales per 5. pr. Est au-
tem B acutus, sicut est E; ergo etiam C G
B. reliquis vero C G A, quem ostendimus
æqualem acuto E, erit obtusus. quod est
absurdum.

Si autem anguli B, E, ponerentur esse
non minores recto; essent in triangulo iso-
scelio C B G, ad basim duo anguli obtusi,
quod est similiter absurdum. Quare necesse
est angulum A C B, æqualem esse angulo F:
& per precedentem, triangula esse æquian-
gula, & similia.

PROPOS. 8. THEOR. 8.

In triangulo A B C, si angulus A rectus, & A D, ad basim perpendicularis: Dico triangula A D B, A D C, esse similia et recti.

Est enim rectus A D B, æqualis recto B A C; & B est communis: ergo reliquus æqualis est reliquo. similiter A D C, æqualis est B A C; & C communis. ergo.

Coroll. Hinc sequitur per quartam hujus, BD, DA, DC, esse continue proportionales, & AB, esse medium proportionale inter CB, BD; & AC, medium inter BC, CD.

PROPOS. 9. PROBL. 1.

A data recta AB, partem imperatam auferre. s.g. duas tertias.

Sumantur in alia A C, tres partes æquales A D, D E, E F; & duæ partes tertiae sint A D E. Ductâ igitur F B, & E G, ipsi F B parallela; erit etiam A G duæ tertiae totius A B, per 2. quia ut A F, ad A E, ita est A B, ad A G.

PROPOS. 10. PROBL. 2.

Secta A B, necunque in C, D: aliam E F, sumiliter secare.

Retæ E H, H I, I G, sumantur æquales partibus A C, CD, DB; & per H, I, ducentur parallelæ ipsi G F: eritque per 2. ut E H, ad H I: ita EM ad M L: & ductâ aliâ H O N, parallela ipsi E F, ut H I ad I G, ita

erit HO, ad ON, hoc est ML, ad LF, quia
per 34. pr. HO, ON sunt æquales ML,
LF.

PROPOS. 11. PROBL. 3.

Datam rationem AB, ad AC; continuare.

TPQAC, sumatur æqualis BD, ipsique BC
IC, agatur parallela DE: eritque CE,
tertia proportionalis, quia ut AB, ad BD,
hoc est, ad AC, ita est per 2. AC, ad CE.

PROPOS. 12. PROBL. 4.

*Tribus datis AB, BC, AD, quartam pro-
portionalem adjungere.*

IPsi BD; agatur parallela CE; eritque ut
AB, ad BC, ita AD, ad DE.

PROPOS. 13. PROBL. 5.

*Inter duas AB, BC, medianam proportiona-
lem invenire.*

Circa AC, compositam ex AB, BC, de-
scribatur centro E, semicirculus: Per-
pendicularis enim BD; erit per corollari-
um octave, media proportionalis inter AB,
BC.

PROPOS. 14. THEOR. 9.

Parallelogramma $B'D$, $B'F$, sint aequalia, & anguli ad B , sint aequales: Dico latera esse reciprocè proporsionalia, ut $A'B$ ad $B'G$, ita esse $B'E$ ad $B'C$. & si latera circa aequales angulos dicto modo sint proporsionalia: parallelogramma aequalia esse.

COnjungantur parallelogramma ad angulum B , ita ut $A'B$, $B'G$, sint una linea continuata, hac enim ratione, erunt etiam $B'E$, $B'C$, una linea continuata per 14. pr. Ex concursu autem $D'C$, $F'G$, in H , sit tertium parallelogrammum $B'H$; ejusdem altitudinis cum parallelogrammis BD , BF : Et idcirco per 1. ut BD , ad $B'H$, ita erit $A'B$, ad $B'G$: utque $B'F$, ad $B'H$. ita $B'E$ ad $B'C$. Sed BD , & $B'F$, ad $B'H$, est una eademque proportio per 7. quinti, ergo etiam ut $A'B$, ad $B'G$; ita erit $B'E$, ad $B'C$.

Vice versa, si fuerit ut $A'B$, ad $B'G$, ita $B'E$ ad $B'C$; habebunt BD , $B'F$ eandem proportionem ad $B'H$; ideoque $B'F$, BD , erunt aequalia per 9. quinti.

PROPOS. 15. THEOR. 10.

Eadem est ratio de triangulis ABC , BGE ; si sint aequalia, habeantque aequales angulos ad B .

Possunt enim copulari ad angulum B, ut parallelogramma, & referri ad tertium triangulum BGC, ut videre est tam in superiori figura, quam in ista.

PROPOS. 16. THEOR. II.

Si quatuor linea proportionales fuerint; aequalia erunt parallelogramma rectangula quae sunt ab intermedij, & extremis. Et si haec sint aequalia, quatuor linea erunt proportionales.

Hec propositio nullo negotio reducitur ad decimam quartam. Si enim AB, BG, BE, BC, sint proportionales; jam est demonstratum BD, BF, esse aequalia: & si BD, BF, sint aequalia, quatuor rectas AB, BG, BE, BC; esse proportionales.

PROPOS. 17. THEOR. 12.

Si fuerint tres proportionales; rectangulum sub extremis, erit aequale quadrato intermedia. & si hoc illi fuerit aequale, latius quadrari erit medium proportionale, inter latera rectanguli.

Hec non differt à præcedenti, si in præcedenti duæ intermedij intelligantur

cf.

esse æquales: ita ut quatuor proportionales sint $A B$, $B G$, $B E$, $B C$; & $B G$, $B E$, sint æquales.

PROPOS. 18. PROBL. 6.

Super datam $A B$, rectilineo $C D G F E$, simile rectilineum describere.

Distribuatur rectilineum datum in sua triangula, & super $A B$, fiat primo triangulum $A B I$, æquiangulum triangulo $C D F$: tum super $A I$; & $B I$, fiant alia $A I H$, $B I K$, æquiangula triangulis $C F E$, $D F G$ &c. ita ut sicut $F C D$, $F C E$, constituunt totum angulum C , ita $I A B$, $I A H$, constituant totum A , & ita de reliquis: Dico etiam circa eosdem angulos, latera esse proportionalia. *Per 4.* enim ut $E C$, ad $C F$, ita est $H A$, ad $A I$; & ut $C F$, ad $C D$, ita $I A$, ad $A B$, ergo ex aequalitate ordinata, ut $H A$, ad $A B$, ita & $E C$, ad $C D$ &c.

PROPOS. 19. THEOR. 13.

Similia triangula sunt in dupliscata ratione laterum homologorum.

Sit $A B C$, simile triangulo $D E F$, & latera homologa sint $B C$, $E F$; sitque tertia proportionalis $B G$: ita ut *juxta defin.* 10.

quinti. proportio $B C$, ad $B G$, sit duplicita proportionis $B C$, ad $E F$: Dico rationem trianguli $A B C$, ad $D E F$, esse ut recta $B C$, ad $B G$.

Quando triangula sunt æqualia, hoc est, quando $B C$, $E F$, nec non tertia proportionalis $B G$, sunt æquales, res est manifesta.

Quando vero latera $B C$, $E F$, sunt inæqualia, demonstratur hoc modo. Jungatur $A G$. Quoniam igitur angulus B , est æqualis E ; & propter similitudinem triangulorum, ut AB , ad BC , ita est DE , ad EF ; & permutando ut AB , ad DE , ita BC ad EF ; hoc est $E F$, ad $B G$: erunt circa angulos æquales, $B E$, latera reciproce proportionalia.

Quare per 15. triangula $A B G$, $D E F$ erunt æqualia; & per 7. *quinti*, ut triangulum $A B C$, ad $A B G$, ita erit idem triangulum $A B C$, ad $D E F$. ut autem $A B C$, ad $A B G$, ita est per 1. BC , ad $B G$. ergo $A B C$, ad $D E F$ erit ut BC ad $B G$.

*Corollarium** Hinc sequitur si tres lineæ, A , B , C fuerint proportionales; ut prima ad tertiam, ita esse triangulum A , super primam, ad simile triangulum B , supra secundam.

PROPOS. 20. THEOR. 14.

Similia Polygona $A B C D E$, $F G H I K$, *in similia triangula resolvuntur*, *Et numeri*

*re aequalia, & homologa totis, & polygona
habent rationem duplicatam laterum
homologorum.*

Nam eo ipso quo Polygona ponuntur esse similia, necesse est & angulos esse æquales, & latera circa æquales angulos proportionalia. Quare ut D E ad E A, sic erit I K ad K F ; ideoque *per 6.* triangula A D E, F I K similia, & anguli E D A, E A D, æquales angulis K I F, K F I. est autem totus A, æqualis toti F; ergo & reliquis D A B, æqualis reliquo I F G. Jam sic, ut A D, ad A E, ita est I F, ad F K; & ut A E, ad A B, ita F K, ad F G. ergo *ex equalitate*, erit quoque ut A D, ad A B, ita I F ad F G. ideoque rursus *per 6.* triangula D A B, I F G, similia. Atque in hunc modum proceditur ad reliqua.

Denum quoniam omnium istorum triangulorum latera homologa sunt proportionalia, hoc est ut A E ad F K, ita A B ad F G; & B C ad G H, &c. ipsaque triangula similia habeant *per 19.* rationem duplicatam laterum homologorum, manifestum est, etiam ipsa triangula esse proportionalia, hoc est, ut A D E, ad F I K. ita A B D, ad F G I, &c. Quare *per 12. quinque.* ut unum triangulum v.g. A D E, ad F I K, ita erunt omnia simul ad omnia. & ideo triangulum v.g. A D E, erit homologum Polygono A C E, & tri-

& triangulum FIK, homologum polygono FHK.

Tertia deniq; propositionis pars sequitur ex dictis. Polygonum enim ad polygonum est, ut triangulum ABD, ad FGI: ratio autem trianguli ad triangulum, est duplicata laterum homologorum AB, FG per 19. ergo & polygonorum.

Coroll. Ut ergo prima trium proportionalium ad tertiam, ita est polygonum supra primam ad polygonum simile supra secundam.

PROPOS. 21. THEOR. 15.

Eidem rectilineo similia; sunt inter se similia.

Nam similia eidem, sunt eidem æquangula. per 1. def. Ergo A, B æquiangula ipsi C, sunt æquiangula inter se; ideoque per 4. similia.

PROPOS. 22. THEOR. 16.

Ut AB ad CD, ita sit EF, ad GH; siueque I, K, rectilinea similia: EG, L, M, similia ut liber: Dico I, K; L, M, esse proportionalia: EG vice versa.

Proporatio enim I, ad K, est duplicata proportionis AB, ad CD, vel EF, ad GH, per 19. vel 20. Est autem & ratio L, ad M,

ad M, duplicata ejusdem rationis E F, ad G H. ergo ut I ad K ita est L ad M;

Vice versa si ut I ad K, ita est L ad M erit quoq; ut A B, ad C D, ita E F, ad G H: quia rationes I ad K, & L ad M, quæ sunt cædem, sunt duplicitæ rationis A B ad C D, & E F ad G H, quæ proinde debent esse quoque eædem.

PROPOS. 23. THEOR. 17.

Parallelogramma aquiangula s. g. C A, C F: habent rationem compositam ex ratione lateris C B, ad C G; & ratione lateris C D, ad C E..

Parallelogramma C A, C F, componantur ad angulum C ut i:z 16. Utque B C, ad C G, ita sit quædam I, ad K; & ut C D, ad C E, ita K ad L; hoc est rationes laterum sint continuatæ in tribus terminis I, K, L. Ergo per def. 5. tatio composita ex ratione laterum erit ratio I, ad L. Dico ut I, ad L, ita esse C A, ad C F. Nam ut C B, ad C G; hoc est ut I, ad K; ita est per 1. C A, ad C H; & ut C D, ad C E, hoc est ut K, ad L; ita C H ad C F: ergo ex aequalitate, ut I, ad L, ita est C A, ad C F.

PROPOS. 24. THEOR. 18.

Parallelogramma F G, H E, existentia circa dia-

ca diametrum DB; sunt similia res AC.

Sunt enim æquiangula, quia habent communes angulos ad B, & D. *Vide Schol. 34. primi. Deinde per 4. hujus ut BA ad AD, ita est BG, ad GI. item ut BA, ad BD, ita BG ad BI; ut autem BD, ad BC; ita est BI, ad BF, ergo ex *equo*, ut BA, ad BC, ita est BG, ad BF. Eodemque modo demonstrantur reliqua latera circa reliquos angulos esse proportionalia.*

PROPOS. 25. THEOR. 19.

Parallelogramma similia AC, EG; existant ad communem angulum B: Dico eademo existere circa communem diametrum BID.

Si enim diameter surret EI, in alio punto O; Esset etiam parallelogrammum LE, simile ipsi AC, *per præcedentem*, utque BA, ad AD, hoc est, ut BE, ad EI; ita esset BE, ad EO. & ideo *per 9. quinti* BI, EO, essent æquales.

PROPOS. 26. PROBL.-7.

Dato rectilineo A; construere aliud simile, & alteri B, aquale.

Per ultimam secundi ipsis A, B, fiant æqualia quadrata, quorunsi latera sint E, F, & ut

& ut E, ad F, sic fiat C D, ad G H: *per 12.*
 & super G H fiat *per 18.* figura similis A,
 dico ipsam æqualem esse figuræ B. Nam
per 22. ut quadratum E, ad quadratum F,
 hoc est, ut A, ad B, ita est idem A, ad simile
 rectilineum ipsius G H. Ergo *per 9.* *quinto*
 G H, & B. sunt æqualia.

PROPOS. 27. THEOR. 20.

Super AC semissim rotius AB, applicatum
 sit parallelogrammum AD, ita ut à toto
 AE, deficiat parallelogrammo CE, quod
 semper est æquale, & simile ipsi AD. De-
 inde ad quodvis aliud segmentum AK, sit
 applicatum aliud parallelogrammum AG,
 ita deficiens, ut defectus sit parallelo-
 grammum KI, simile ipsi CE, hoc est cir-
 ca communem diametrum BGD: Dico
 AG minus esse parallelogrammo AD.

Quando punctum K, est inter C, B; tunc
 parallelogrammum LH, quod *per 36.*
pr. est æquale LE, majus est quam GC:
 quia LE majus est quam GE, & GE, GC,
 sunt complementa æqualia *per 43. pr.* Ad-
 dito ergo LA, erit AD, majus AG.

Quando vero punctum K, est inter A, C;
 tunc DF, DI, sunt æqualia, quia sunt su-
 per æqualibus basibus, & DI, DK, æqua-
 lia.

lia, quia sunt complementa. ergo & D F, D K, sunt æqualia, & G H, minus quam D K; adjectoque communi K H; totum A G, minus toto A D.

PROPOS. 28. PROBL. 8.

*Ad datam A B applicare parallelogram-
mum A I deficiens, & aquale rectilineo C;
ita ut defectus P N, sit similis parallelo-
grammo D. debet autem C, non esse ma-
jus parallelogrammo A E; applicato ad A
E, semissim totius A B., & defectum E
G, habente similem defectus P N, vel D
juxta præcedentem.*

Differentia inter A F, vel E G, & C sit O, ipsique O, sit æquale L K, & simile ipsi D, vel E G, sintque E K, E G, circa communem angulum E F G. ideoque per 26. circa communem diametrum B I F. Di-
co A L, cuius defectus est P N, similis D, es-
se æquale ipsi C.

Quoniam enim C & O, hoc est, C & L K,
æquantur ipsi E G, necesse est gnomonem
K N P L, æquari ipsi C. Sed gnomoni æ-
quale est A I; ut patet, si æqualibus A L, E
N, addantur æqualia complementa E I, I
G. ergo A I, est æquale ipsi C.

PROPOS. 29. PROBL. 2.

Ad datam rectam A B, dato rectilineo C, applicare parallelogrammum aequale, cum excessu simili ipsi D.

Sesta A B, bifarium in E, fiant circa
communem angulum F, EG, O H, si-
milia ipsi D & E G, sit applicatum ad E B,
& O H, sit æquale ipsi E G, & C, simul,
hac enim ratione gnomon E R Q G, erit
æqualis eidem C. Sed gnomoni æquale
est S Q: ut patet si æqualibus A O, O B,
seu æqualibus A O, B H, addatur commu-
ne O Q: Ergo S Q, excedens paralle-
logrammo R Q, simili D, est æquale recti-
lineo C.

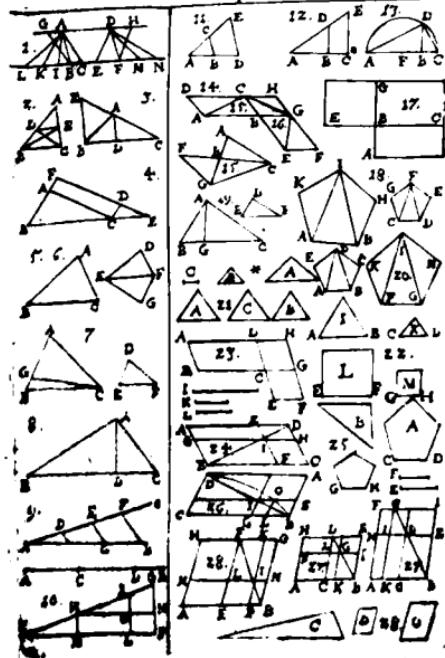
PROPOS. 30. PROBL. 10.

*Rectam A B. secare ratione media et
extrema.*

Ad A D, latus quadrati ABCD, applicetur per 29. eidem quadrato et quale rectangulum D G, ita ut excessus sit quadratum AG. Ablato enim communis AE, remanebit FC, et quale quadrato

A pagina 204.^a ad 242.^{am}

7

G, & per 14. erit ut $B\ C$, seu $A\ B$, ad $A\ H$, ita
 $A\ H$, hoc est $A\ F$, ad $F\ B$.

PROPOS. 31. THEOR. 21.

*In triangulo ABC sit rectus A; et E, F, G,
sunt rectilinea similia: Dico E, F, simul,
æqualia esse ipsi G.*

DEmissâ enim perpendiculari AD , fi-
unt BC , CA , CD ; nec non BC , BA ,
 BD continuè proportionales per coroll. o-
ctava & per coroll. 19. & Vigesima ut CD ad
 BC , ita erit F ad G . item ut BD , ad ean-
dem BC ita E , ad idem rectilineum G . Er-
go per 24. quintri, ut CD , BD simul, ad BC ,
ita erunt F , E simul, ad G . sed CD , BD ,
æquantur ipsi BC . ergo etiam F , E , ad-
æquant G .

PROPOS. 32. THEOR. 22.

*Vt AB, ad AC, ita sit DC, ad DE; et AB,
DC, sint parallela, et similiter AC, DE;
et C punctum sit commune: Dico BC,
CD. esse in directum.*

Quoniam enim circa angulos A , D , qui
sunt æquales eidem ACD , per 29. pr.
latera sunt proportionalia, sequitur per 6.
angul.

angulum B, æqualem esse D C E. Additis ergo A, & A C D, erit A C E, æqualis duobus A B. Sicut ergo A, B cum A C B, sunt æquales duobus rectis per 32. pr. ita erunt etiam duo A C E. A C B, & ideo B C, C D, erunt una recta per 14. ejusdem.

PROPOS. 33. THEOR. 23.

In aequalibus circulis, tam anguli B A C, P E G, ad peripheriam, quam B D C, F H G, ad centra: necnon sectores B D C, F H G eandem habent rationem quam peripheria B C, F G.

Arcus B C I, sit uteunque multiplex ipsius B C, & F G K L multiplex ipsius F G: Cum igitur anguli insistentes æqualibus peripherijs sint æquales; tam erunt multiplices anguli B D C, C D I ipsius B D C quam est arcus B C I, multiplex peripheriae B C: & similiter anguli F H G, G H K, K H L, & arcus F G K L, erunt æquemultiplices anguli F H G, & arcus F G. Et quando arcus B C I, est æqualis, major, vel minor arcu F G K L; erunt etiam anguli B D C, C D I, æquales, majores, vel minores angulis F H G, G H K, K H L. & ideo per 6. defin. quinque, erit ut arcus B C, ad F G, ita angulus B D C, ad F H G: imo &

angulus

angulus BAC , ad angulum FEH ; eo quod sint semisses angulorum BDC , FHG , per 20. tertij.

Pro sectoribus fiant anguli BMC , CNI : qui sunt æquales, quia insistunt æqualibus peripherijs, quas absindunt æquales, arcus BC . CI . Unde per 24. tertij segmenta BMC , CNI , sunt æqualia. sunt autem & triangula BDC , CDI , æqualia, propter æqualitatem laterum. Ergo & sectores $BDCM$, $CDIN$. Eruntque prædicti sectores, & arcus BCI , æquemultiplices sectoris $BDCM$, & arcus BC . Et eodem modo erunt sectores FHG , GHK , KHL , & arcus $FGKL$, æquemultiplices sectoris FHG , & peripheriae FG : Et idcirco rursus per 6. defin. quinti, ut BC , ad FG , ita erit sector BDC , ad sectorem FHG .

Coroll. 1. Hinc manifestum est, sic esse sectorem ad sectorem, ut est angulus ad angulum.

Coroll. 2. Item ut est angulus ad centrum circuli ad quatuor rectos, ita peripheria anguli, ad totam circumferentiam.

teribus æqualia utrumque utriusque, & reliquum angulum reliquo angulo æqualem habebunt.

27. Si in duas rectas lineas, recta incidentes linea, alternatim angulos æquales inter se fecerit : Parallelæ erunt inter se illæ rectæ lineæ,

28. Si in duas rectas lineas, recta incidentes linea, externum angulum interno, & opposito, & ad easdem partes, æqualem fecerit, aut internos, & ad easdem partes duobus rectis æquales : Parallelæ erunt inter se ipsæ rectæ lineæ.

29. In parallelas rectas lineas , recta incidentes linea : Et alternatim angulos inter se æquales efficit; & externum interno, & opposito , & ad easdem partes, æqualem ; & internos, & ad easdem partes, duobus rectis æquales facit.

30. Quæ eidem rectæ lineæ parallelæ, & inter se sunt parallelæ.

31. A dato punto, datæ rectæ lineæ parallelam rectam lineam ducere.

32. Cujuscunque trianguli uno latere producto , externus angulus duobus internis, & oppositis est æqualis : Et trianguli tres interni anguli, duobus sunt rectis æquales.

33. Rectæ lineæ quæ æquales, & parallelas lineas ad partes easdem conjungunt: Et

ipſeſ equeſtis, & parallelis ſunt..

34. Parallelogrammorum ſpatiorum e-
qualia ſunt inter ſe, queſ ex adverſo & la-
teris, & anguli : Atque illa bifariam ſecat
diameter.

35. Parallelogramma ſuper eadem baſi, &
in eiusdem parallelis conſtituta, inter ſe
ſunt æqualia.

36. Parallelogramma ſuper equalibus ba-
ſibus, & in eiusdem parallelis conſtituta,
inter ſe ſunt equalia.

37. Triangula ſuper eadem baſi conſtituta,
& in eiusdem parallelis inter ſe ſunt æ-
qualia.

38. Triangula ſuper equalibus baſibus con-
ſtituta, & in eiusdem parallelis, inter ſe
ſunt equalia.

39. Triangula æqualia ſuper eadem baſi, &
ad easdem partes conſtituta, in eiusdem
ſunt parallelis.

40. Triangula æqualia ſuper equalibus ba-
ſibus, & ad easdem partes conſtituta : in
eiusdem ſunt parallelis.

41. Si parallelogrammum cum triangulo
eandem baſim habuerit, in eiusdemq; fu-
erit parallelis : Duplum erit parallelo-
grammum ipſius trianguli.

42. Dato triangulo equeſtis parallelogram-
mum conſtituere in dato angulo rectili-
neo.

43. In omni parallelogrammo, comple-
mēta eorum, quę circa diametrum
sunt parallelogrammorum, inter se sunt
ęqualia.
44. Ad datam rectam lineam, dato trian-
gulo, ęquale parallelogrammum appli-
care, in dato angulo rectilineo.
45. Ad datam rectam lineam, dato rectili-
neo ęquale parallelogrammum consti-
tuere, in dato angulo rectilineo.
46. A data recta linea, quadratum descri-
bere.
47. In triangulis rectangulis, quadratum,
quod à latere rectum angulum subten-
dente describitur, ęquale est eis, quę à
lateribus rectum angulum continentia-
bus describuntur quadratis.
48. Si quadratum, quod ab uno laterum
trianguli describitur, ęquale sit eis, quę
à reliquis trianguli lateribus describun-
tur, quadratis: Angulus comprehensus
sub reliquis duobus trianguli lateribus,
rectus est.

PROPOSITIONES
Libri Secundi.

1. Si fuerint due rectę lineę, secereturque
ipsarum altera in quotcunq; segmen-

- ta: Rectangulum comprehensum sub illis duabus rectis lineis, æquale est eis, quæ sub insecta, & quolibet segmentorum comprehenduntur, rectangulis.
2. Si recta linea secta sit utcunq; : Rectangula, quæ sub tota, & quolibet segmentorum comprehenduntur, æqualia sunt ei, quod à tota fit, quadrato.
 3. Si recta linea secta sit utcunq; : Rectangulum sub tota, & uno segmentorum comprehensum, æquale est & illi, quod sub segmentis comprehenditur, rectangulo, & illi, quod à predicto segmento describitur, quadrato.
 4. Si recta linea secta sit utcunque : Quadratum, quod à tota describitur, æquale est & illis, quæ à segmentis describuntur, quadratis, & ei, quod bis sub segmentis comprehenditur, rectangulo.
 5. Si recta linea secetur in æqualia, & non æqualia : Rectangulum sub inæqualibus segmentis totius comprehensum, una cum quadrato, quod ab intermedia sectionum, æquale est ei, quod à dimidia describitur, quadrato.
 6. Si recta linea bifariam secetur, & illi recta quædam linea in rectum adiiciatur : Rectangulum comprehensum sub tota cum adjecta, & adjecta, una cum quadrato à dimidia, æquale est quadrato à linea quæ

que tum ex dimidia, tum ex adjecta conponitur, tanquam ab una, descripto.

7. Si recta linea secetur utcunq; Quod à tota, quodq; ab uno segmentoru, utraque simul quadrata, equalia sunt & illi, quod bis sub tota, & dicto segmento comprehenditur rectangulo, & illi, quod à reliquo segmento fit quadrato.

8. Si recta linea secetur utcunq; Rectangulum quater comprehensum sub tota, & uno segmentorum, cum eo, quod à reliquo segmento fit quadrato, quale est ei, quod à tota, & dicto segmento, tanquam ab una linea describitur quadrato.

9. Si recta linea secetur in equalia, & non æqualia: Quadrata, quæ ab inæqualibus totius segmentis fiunt, simul duplia sunt & ejus, quod à dimidia, & ejus quod ab intermedia sectionum fit, quadrati.

10. Si recta linea secetur bifariam, adjiciatur autem ei in rectum quæpiam recta linea: Quod à tota cum adjuncta, & quod ab adjuncta, utraque simul quadrata, duplia sunt & ejus, quod à dimidia, & ejus, quod à composita ex dimidia & adjuncta, tanquam ab una, descriptum sit, quadrati.

11. Datam rectam lineam secare, ut comprehensum sub tota, & altero segmentorum rectangulum, quale sit ei, quod à re-

- à reliquo segmento fit, quadrato;
12. In amblygonijs triangulis, quadratum, quod fit à latere angulum obtusum subtendente, majus est quadratis, quæ sunt à lateribus, obtusum angulum comprehendéntibus, rectangulo his comprehenso, & ab uno laterum, quæ sunt circa obtusum angulum, in quod, cùm protractum fuerit, cadit perpendicularis, & ab assumpta exterius linea sub perpendiculari prope angulum obtusum.
13. In oxygonijs triangulis, quadratum à latere angulum acutum subtendente, minus est quadratis, quæ sunt à lateribus acutum angulum comprehendéntibus, rectangulo his comprehenso & ab uno laterum, quæ sunt circa acutum angulum, in quod perpendicularis cadit, & ab assumpta interius linea sub perpendiculari prope acutum angulum.
14. Dato rectilineo æquale quadratum constituere.

PROPOSITIONES Libri Tertiij.

1. **D**ati circuli centrum reperire.
2. **D**Si in circuli peripheria duo quælibet puncta accepta fuerint: Recta linea, quæ

quæ ad ipsa puncta adjungitur, intra circulum cadit.

3. Si in circulo recta quædam linea per centrum extensa, quandam non per centrum extensam bifariam fecet; Et ad angulos rectos ipsam secabit. Et si ad angulos rectos eam fecet, bifariam quoque eam secabit.
4. Si in circulo duæ rectæ lineæ, sese mutuo secant non per centrum extensem: Sese mutuo bifariam non secabunt.
5. Si duo circuli sese mutuo secant, non erit illorum idem centrum.
6. Si duo circuli sese mutuo interius tangant, eorum non erit idem centrum.
7. Si in diametro circuli quodpiam sumatur punctum, quod circuli centrum non sit, ab eoq; puncto in circulum quædam rectæ lineæ cadant: Maxima quidem erit ea, in qua centrum; minima vero reliqua; aliarum vero propinquior illi, quæ per centrū ducitur, remotore semper major est: Duæ autem solum rectæ lineæ equales ab eodem punto in circuli cadunt, ad utrasq; partes minimæ, vel maximæ.
8. Si extra circulum sumatur punctum quodpiam, ab eoq; punto ad circulum deducantur rectæ quædam lineæ, quarum una quidem per centrum protendatur, reliquæ vero ut libet: In cavam peripheriam

pheriam cadentium rectarum linearum maxima quidem est illa, quæ per centrū ducitur; aliarum autem propinquior ei, quæ per centrū transit, remotiore semper major est: In convexam vero peripheriam cadentium rectarum linearum minima quidem est illa, quæ inter punctum, & diametrum interponitur; aliarum autem ea, quæ propinquior est minima, remotiore semper minor est: Due autem tantum rectæ lineaæ æquales, ab eo punto in ipsum circulum cadunt, ad utrasque partes minimæ, vel maximæ.

9. Si in circulo acceptum fuerit punctum aliquod, & ab eo punto, ad circulum cadant plures quam duæ rectæ lineaæ æquales: Acceptum punctum centrum est ipsius circuli.
10. Circulus circulum in pluribus, quam duobus punctis non secat.

11. Si duo circuli sese intus contingant, atq; accepta fuerint eorum centra: Ad eorū centra adjuncta recta linea, & producta, in contactum circulorum cadet.
12. Si duo circuli sese exterius contingant, linea recta, quæ ad centra eorum adjuncta per contactum transibit.
13. Circulus circulum non tangit in pluribus punctis quam uno, sive intus, sive extra tangat.

14. In circulo e^{qua}les rect^a linea^e æqualiter distant à centro: & que æqualiter distant à centro, æquales sunt inter se.
15. In circulo maxima quidem linea est diameter; aliarum autem propinquior centro, remotiore semper major.
16. Quæ ab extremitate diametri cujusq; circuli ad angulos rectos ducitur, extra ipsum circulum cadet; & in locum inter ipsam rectam lineam, & peripheriam comprehensum, altera recta linea non cadet: Et semicirculi quidem angulus, quovis angulo acuto rectilineo major est; reliquus autem minor.
17. A dato punto rectam lineam ducere, quæ datum tangat circulum.
18. Si circulū tangat recta quæpiam linea, à centro autē ad contactum, adjungatur recta quedā linea: que adjuncta fuerit ad ipsam contingentē perpendicularis erit.
19. Si circulum tetigerit recta quæpiam linea, à contactu autem recta linea ad angulos rectos ipsi tangentī excitetur: In excitata erit centrum circuli.
20. In circulo, angulus ad centrum duplex est anguli, ad peripheriam, cum fuerit eadem peripheria basis angulorum.
21. In circulo, qui in eodē segmento sunt, anguli sunt inter se e^{qua}les.
22. Quadrilaterorū in circulis descripto-

rum anguli, qui ex adverso, duobus rectis sunt æquales.

23. Super eadem recta linea, duo segmenta circulorum similia, & inæqualia, non constituentur ad easdem partes.

24. Super æqualibus rectis lineis, similia circulorum segmenta sunt inter se æqualia.

25. Circuli segmento dato, describere circulum, cuius est segmentum.

26. In æqualibus circulis, æquales anguli æqualibus peripherijs insistunt, sive ad centra, sive ad peripherias constituti insistat.

27. In æqualibus circulis, anguli, qui æquilibus peripherijs insistunt, sunt inter se æquales, sive ad centra, sive ad peripherias constituti insistant.

28. In æqualibus circulis, æquales rectæ lineæ, æquales peripherias auferunt, majorem quidem majori, minorem autem minori.

29. In æqualibus circulis, æquales peripherias, æquales rectæ lineæ subtendunt.

30. Datam peripheriam bifariam secare.

31. In circulo angulus, qui in semicirculo, rectus est: qui autem in majore segmento, minor recto: qui vero in minore segmento, major est recto. Et insuper angulus majoris segmenti, recto quidem major est: minoris autem segmenti angulus, minor est recto,

32. Si circulum tetigerit aliqua recta linea, à contactu autem producatur quædam recta linea circulum secans: Anguli, quos ad contingentem facit, æquales sunt ijs, qui in alternis circuli segmentis consistunt, angulis.
33. Super data recta linea describere segmentum circuli, quod capiat angulum æqualem dato angulo rectilineo.
34. A dato circulo segmentum abscindere, capiens angulum æqualem dato angulo rectilineo.
35. Si in circulo duæ rectæ lineæ se se mutuo secuerint, rectangulum comprehensum sub segmentis unitis, æqualis erit ei, quod sub segmentis alterius comprehenditur, rectangulo.
36. Si extra circulum sumatur punctum aliquod, ab eoq; in circulum cadant duæ rectæ lineæ, quarū altera quidem circulum secet, altera vero tangat: Quod sub tota secante, & exterius inter punctum & convexam peripheriam assumpta comprehenditur rectangulum, æquale erit ei, quod à tangente describitur, quadrato.
37. Si extra circulum sumatur punctum aliquod, ab eoq; punto in circulum cadant duæ rectæ lineæ, quarum altera circulum secet, altera in eum incidat, sit autem, quod sub tota secante, & exterius

inter punctum & convexam peripheriam assumpta, comprehenditur rectangulum, æquale ei, quod ab incidente describitur quadrata; Incidens ipsa circulum tanget.

P R O P O S I T I O N E S

Libri Quartii.

1. In dato circulo, rectam lineam accommodare, æqualem datæ rectæ lineæ, quæ circuli diametro non sit major.
2. In dato circulo triangulum describere dato triangulo æquiangularum.
3. Circa datum circulum, triangulum describere dato triangulo æquiangularum.
4. In dato triangulo circulum inscribere.
5. Circa datum triangulum circulum describere.
6. In dato circulo quadratum describere.
7. Circa datum circulum quadratum describere.
8. In dato quadrato circulum describere.
9. Circa datum quadratum circulum describere.
10. Isoceles triangulum constituere, quod habeat utrumque eorum, qui ad basim sunt angularum, duplum reliqui.
11. In dato circulo pentagonum æquilaterum & æquiangularum describere.
12. Circa datum circulum pentagonum æquilaterum, & æquiangularum describere.
13. In dato pentagono æquilatero, & æquiangulari circulum inscribere.
14. Cir-

14. Circa datum pentagonum equilaterū, & æquiangulum circulum describere.
15. In dato circulo hexagonum, & æquilaterum, & æquiangulum inscribere.
16. In dato circulo quintidecagonum, & equilaterum, & æquiangulum describere.

P R O P O S I T I O N E S
Libri Quinti.

1. **S**i sint quotcunq; magnitudines quotcunq; magnitudinum æqualium numero, singulę singularium, eque multipli-
ces quam multiplex est unius una ma-
gnitudo, tam multiplices erunt, & omnes
omnium.
2. Si prima secundę æque fuerit multi-
plex, atque tertia quartæ; fuerit autem &
quinta secundę eque multiplex, atq; sex-
ta quartæ: Erit & composita prima cum
quinta, secundæ æque multiplex , atque
tertia cum sexta, quartæ.
3. Si sit prima secundę æque multiplex, at-
que tertia quartæ ; sumantur autem æ-
quemultiplices primæ, & tertiae : Erit &
ex æquo sumptarum utraq; utriusque æ-
quemultiplex , altera quidem secundę,
altera autem quartæ.
4. Si prima ad secundam eandem habuerit
rationem, & tertia ad quartam: Etiam

quemultiplices primæ & tertię, ad æquemultiplices secundæ & quartæ, juxta quamvis multiplicationem, eandem habebunt rationē, si prout inter se respondent, ita sumptæ fuerint.

5. Si magnitudo magnitudinis æque fuerit multiplex, atq; ablata ablatæ: Etiam reliqua reliquæ ita multiplex erit, ut tota totius.
6. Si duę magnitudines duarum magnitudinum sint æquemultiplices, & detractæ quædam sint earundē æquemultiplices. Et reliquæ eidem aut æquales sunt; aut æque ipsarum multiplices.
7. Aeqiales ad eandem, eandem habent rationem: Et eadem ad æquales.
8. Inæqualiam magnitudinum major ad eandem, majorem rationem habet, quā minor: Et eadem ad minorem, majorem rationem habet, quam ad majorem.
9. Quę ad eandem, eandem habent rationem, æquales sunt inter se: Et ad quas eadem eandem habet rationem, ex quoque sunt inter se æquales.
10. Ad eandem magnitudinem rationem habentium, quę majorem rationem habet, illa major est; Ad quam autem eadē majorem rationem habet, illa minor est.
11. Quę eidem sunt eadem rationes, & inter se sunt eadem.

12. Si sint magnitudines quocunq; proportionales: quemadmodum se habuerit una antecedentium ad unam consequentium, ita se habebunt omnes antecedentes ad omnes consequentes.
13. Si prima ad secundam, eandem habuerit rationem, quam tertia ad quartam; tertia vero ad quartam, majorem rationem habuerit, quam quinta ad sextam. Prima quoq; ad secundam majorem ratione habebit, quam quinta ad sextam.
14. Si prima ad secundam eandem habuerit rationem quam tertia ad quartam; prima vero, quam tertia, major fuerit; Erit & secunda major, quam quarta. Quod si prima fuerit equalis tertiae, erit & secunda æqualis quartæ: Si vero minor, & minor erit.
15. Partes cum pariter multiplicibus in eadem sunt ratione, si prout sibi mutuo respondent, ita sumantur.
16. Si quatuor magnitudines proportionales fuerint; Et vicissim proportionales erunt.
17. Si composite magnitudines proportionales fuerint; hæ quoq; divisæ proportionales erunt.
18. Si divisæ magnitudines sint proportionales; hæ quoque compositæ proportionales erunt.

19. Si quemadmodum totum ad totum, ita ablatū se habuerit ad ablatū: Et reliquū ad reliquū, ut totum ad totū, se habebit
20. Si sint tres magnitudines, & aliæ ipsis æquales numero, quæ binæ, & in eadem ratione sumantur; ex æquo autem prima quam tertia, major fuerit; Erit & quarta quam sexta, major. Quod si prima tertię fuerit æqualis, erit & quarta æqualis sextę: Sin illa minor, hæc quoq; minor erit.
21. Si sint tres magnitudines, & aliæ ipsis æquales numero, quæ binæ, & in eadem ratione sumantur. fueritq; perturbata earum proportio, ex æquo autem prima, quam tertia major fuerit; Erit & quarta, quam sexta major. Quod si prima tertię fuerit æqualis, erit & quarta æqualis sextę: sin illa minor, hæc quoq; minor erit.
22. Si sint quotcunq; magnitudines, & aliæ ipsis æquales numero, quæ binæ in eadē ratione sumantur: Et ex æqualitate in eadem ratione erunt.
23. Si sint tres magnitudines, aliæque ipsis æquales numero, quæ binæ in eadem ratione sumantur, fuerit autem perturbata earum proportio: Etiam ex æqualitate in eadem ratione erunt.
24. Si prima ad secundam, eandem habuerit rationem, quam tertia ad quartam; habuerit autem & quinta ad secundam,

- eandem rationem, quam sexta ad quartam: Etiam composita prima cum quinta, ad secundam eandem habebit rationem, quam tertia cum sexta, ad quartam.
25. Si quatuor magnitudines proportionales fuerint; Maxima & minima reliquis duabus maiores erunt.
26. Si prima ad secundam habuerit maiorem proportionem, quam tertia ad quartam: habebit convertendo secunda ad primam minorem proportionem, quam quarta ad tertiam.
27. Si prima ad secundam habuerit maiorem proportionem, quam tertia ad quartam: Habebit quoque vicissim priua ad tertiam majorem proportionem, quam secunda ad quartam.
28. Si prima ad secundam habuerit maiorem proportionem, quam tertia ad quartam. Habebit quoque composita prima cum secunda, ad secundam, majorem proportionem, quam composita tertia cum quarta, ad quartam.
29. Si composita prima cum secunda ad secundam majorem habuerit proportionem, quam composita tertia cum quarta, ad quartam: Habebit quoq; dividendo prima ad secundam, majorem proportionem, quam tertia ad quartam.
30. Si composita prima cum secunda ad secun-

secundam habuerit maiorem proportionem, quam composita tertia cum quarta, ad quartam: Habebit per conversionem rationis, prima cum secunda, ad primam, minorem proportionem, quam tertia cum quarta, ad tertiam.

31. Si sint tres magnitudines, & aliæ ipsis æquales numero, sitq; major proportio primæ priorum, ad secundam; quam primæ posteriorum, ad secundam: Item secundæ priorum, ad tertiam major, quam secundæ posteriorum, ad tertiam: Erit quoque ex æqualitate, major proportio primæ priorum, ad tertiam, quam primæ posteriorum ad tertiam.

32. Si sint tres magnitudines, & aliæ ipsis æquales numero, sitq; major proportio primæ priorum ad secundam, quam secundæ posteriorum ad tertiam: Item secundæ priorum ad tertiam major, quam primæ posteriorum ad secundam: Erit quoque ex æqualitate, major proportio primæ priorum ad tertiam, quam primæ posteriorum ad tertiam.

33. Si fuerit major proportio totius ad totum, quam ablati ad ablatum: Erit & reliqui ad reliquum major proportio, quam totius ad totum.

34. Si sint quotcunque magnitudines, & aliæ ipsis æquales numero, sitque major propor-

proportio primæ priorum , ad primam posteriorum, quām seūundæ ad secundā; & hæc major, quām tertiæ ad tertiam, & sic deinceps : Habebunt omnes priores simul, ad omnes posteriores simul, maiorem proportionem , quām omnes priores, relicta prima, ad omnes posteriores, relicta quoque prima; minorem autem, quām prima priorum ad primam posteriorum , majorem deniq; etiam, quām ultima priorum ad ultimā posteriorum.

P R O P O S I T I O N E S
Libri Sexti.

1. Triangula & parallelogramma , quorum eadem fuerit altitudo, ita se habent inter se, ut bases.
2. Si ad unum trianguli latus parallelum ducatur recta quædam linea: hæc proportionaliter secabit ipsius trianguli latera, Et si trianguli latera proportionaliter secta fuerint; quæ ad sectiones adjuncta fuerit recta linea, erit ad reliquū ipsius trianguli latus parallelum.
3. Si trianguli angulus bifariam sectus sit, secans antem angulum recta linea secuerit & basin: Basis segmenta eandem habebunt rationem quām reliqua ipsius trian-

trianguli latera. Et si basis segmenta e-
andem habeant rationem, quam reliqua
ipsius trianguli latera: Recta linea, que à
vertice ad sectionem producitur, bifas-
riam secat trianguli ipsius angulum.

4. *Aequiangularum triangulorum proportionalia sunt latera, quæ circum æquales angulos, & homologa sunt latera, quæ æqualibus angulis subtenduntur.*
5. *Si duo triangula latera proportionalia habeant: æquiangulara erunt triangula, & æquales habebunt eos angulos, sub quibus homologa latera subtenduntur.*
6. *Si duo triangula unum angulum uni an-
gulo æqualem, & circum æquales angu-
los latera proportionalia habuerint: æ-
quiangulara erunt triangula, æqualesque
habebunt angulos, sub quibus homolo-
ga latera subtenduntur.*
7. *Si duo triangula unum angulum uni an-
gulo æqualem, circum autem alios an-
gulos latera proportionalia habeant; re-
liquorum vero simul utrumq; aut mino-
rem, aut non minorem recto: Aequian-
gula erunt triangula, & æquales habe-
bunt eos angulos, circum quos propor-
tionalia sunt latera.*
8. *Si in triangulo rectangulo ab angulo re-
cto in basim perpendicularis ducta sit:
Quæ ad perpendicularēm triangula, tum
toti*

toti triangulo, tum ipsa inter se similia sunt.

9. A data recta linea imperatam partem auferre.

10. Datam rectam lineam insectam simili-
ter secare, ut data altera recta secta fue-
rit.

11. Duabus datis rectis lineis, tertiam pro-
portionalem adinvenire.

12. Tribus datis rectis lineis, quartam pro-
portionalem invenire.

13. Duabus datis rectis lineis, medium
proportionale adinvenire.

14. Aequalium, & unum uni æqualem ha-
bentium angulum, parallelogrammorū,
reciproca sunt latera, quæ circum æqua-
les angulos. Et quorum parallelogram-
morum unum angulū uni angulo æqua-
lem habentium, reciproca sunt latera,
quæ circum æquales angulos, illa sunt æ-
qualia.

15. Aequalium, & unum uni æqualem ha-
bentium angulum, triāgulorum, recipro-
ca sunt latera, quæ circum æquales angu-
los. Et quorum triangulorum unum an-
gulum, uni angulo æqualem habentium,
reciproca sunt latera, quæ circum æqua-
les angulos, illa sunt æqualia.

16. Si quatuor recte lineæ proportionales
fuerint; quod sub extremis comprehen-
ditur

- ditur rectangulum, æquale est ei, quod sub medijs comprehenditur, rectangulo. Et si sub extremis comprehensum rectangulum, æquale fuerit ei, quod sub medijs continetur rectangulo: illæ quatuor rectæ lineæ proportionales erunt.
17. Si tres rectæ lineæ, sint proportionales: quod sub extremis comprehenditur rectangulum, æquale est ei, quod à media describitur, quadrato. Et si sub extremis comprehensum rectangulum æquale sit ei, quod à media describitur, quadrato: illæ tres rectæ lineæ proportionales erunt.
18. A data recta linea dato rectilineo, simile similiterque positum rectilineum describere.
19. Similia triangula inter se sunt in duplicata ratione laterum homologorum.
20. Similia polygona in similia triangula dividuntur, & numero æqualia, & homologa totis: Et polygona duplicatam habent eam inter se rationem, quam latus homologum, ad homologum latus.
21. Quæ eidem rectilineo sunt similia; & inter se sunt similia.
22. Si quatuor rectæ lineæ proportionales fuerint; Et ab eis rectilinea similia similiterq; descripta, proportionalia erunt. Et si à rectis lineis similia similiterque descripta rectilinea, proportionalia fuerint;

rint; ipsæ etiam recte lineæ proportionales erant.

23. *Aequiangula parallelogramma inter se rationem habent eam, quæ ex lateribus componitur.*

24. In omni parallelogrammo, quæ circa diametrum sunt, parallelogramma & toti, & inter se sunt similia.

25. Dato rectilineo simile similiterq; positum, & alteri dato æquale idem constituiere.

26. Si à parallelogrammo parallelogrammum ablatum sit, & simile toti, & similiter positum, communem cum eo habens angulum: hoc circum eandem cum toto diametrum consistit.

27. Omnim parallelogrammorum secundum eandem rectam lineam applicatorū, deficientiumq; figuris parallelogrammis similibus, similiterq; positis ei, quod à dimidia describitur: maximum id est, quod ad dimidiā applicatur, parallelogrammum simile existens defectui.

28. Ad datam lineam rectam dato rectilineo æquale parallelogrammū applicare, deficiens figura parallelograma, quæ similis sit alteri parallelogrammo dato.

Oportet autem datum rectilineum, cui æquale applicandum est, non majus esse eo, quod ad dimidiā applicatur, cum similes

- similes fuerint defectus, & ejus, quod ad dimidiam applicatur, & ejus, cui simile deesse debet.
29. Ad datam rectam lineam, dato rectilineo æquale parallelogramum applicare, excedens figura parallelogramma, quæ similis sit parallelogrammo alteri dato.
30. Propositam rectam lineam terminatam, extrema ac media ratione secare.
31. In rectangulis triangulis, figura quævis à latere rectum angulum subtendente descripta, æqualis est figuris, quæ priori illi similes, & similiter positæ à lateribus rectum angulum continentibus describuntur.
32. Si duo triangula, quæ duo latera duobus lateribus proportionalia habeant, secundum unum angulum composita fuerint, ita ut homologa eorum latera sint etiam parallelatum reliqua illorum triangulorum latera, in rectam lineam collocata reperientur.
33. In æqualibus circulis, anguli eandem habent rationem cum peripherijs, quibus insistunt, sive ad centra, sive ad peripherias constituti insistant: Insuper vero & sectores, quippe qui ad centra consistunt.

DE RELIQUIS
LIBRIS.

In prioribus sex libris versata est Euclidis opera circa lineas, angulos, & figuras planas. Aggressurus autem figuras solidas, cum videret earum translationem indigere lineis commensurabilibus, & incommensurabilibus, & ha-
supponerent cognitionem numerorum: idcirco libro 7. 8. & 9. premittit non-
nullas affectiones numerorum, & in 10.
agit de lineis commensurabilibus, & in-
commensurabilibus. & tandem in 11.
agreditur solida. & in 12. & 13. pro-
sequitur quinq^u, corpora regularia dili-
gentius, & in particulari. De quibus
etiam agunt 14. & 15. qui attribuiun-
tur Hypsicli Alexandrino, & 16. quem
addidit Franciscus Flussata.

*Ego hic consulto ommitto corpora re-
gularia, & ea solum ex 11. attingo quae
propriè sunt Elementa Solidorum.*

EX LIBRO UNDECIMO.

DEFINITIONES.

1. **S**olidum est quod trinam dimensionem habet, secundum longitudinem, latitudinem, & profunditatem.

2. Solidi extremum est superficies.

3. Linea recta A B, recta est, seu perpendicularis ad planum C D, cum ad omnes rectas B C, B D, B E concurrentes in eodem plato ad B, recta est, & perpendicularis.

4. Planum A B, rectum est ad planum C D; cum omnes O H, I K, quæ in plato AB, perpendiculares ad communem sectionem B E, rectæ sunt ad planum C D.

5. Angulus inclinationis, quo recta AB, inclinatur ad planum C D, est angulus B A E, quem BA, facit cum AE, ducta per punctum E, in quod cadit perpendicularis B E.

6. Plani A B, inclinati ad planum C D; inclinationis angulus est F G H, cum G F, GH, sunt perpendiculares ad communem intersectionem E B.

7. Pla-

7. Plantum ad planum dicitur inclinatum similiter, cum dicti inclinationum anguli fuerint æquales.
8. Parallelæ planæ sunt quæ non possunt concurrere.
9. Similes solidæ figuræ sunt, quæ similibus, & multitudine æqualibus planis continentur.
10. Similes & æquales sunt, quæ planis similibus, & multitudine, magnitudineq; æqualibus continentur.
11. Solidus angulus est inclinatio plurium linearum non existentium in eodem plane, ad idem punctum concurrentium, & ideo continetur pluribus angulis planis, quam duobus. Qualem constituunt tres lineæ A B, A C, A D ad concursum A, & tres anguli plani B A D, D A C, C A B.
12. Pyramis est figura solida, v. g. ABCD E, quæ continetur planis A B C D; D A E, A E B, B E C, C E D, ab uno plane A B C D, constituta ad unum punctum E.
13. Prisma est figura solida planis contenta; quorum duo adversa A B C, D E E, sunt æqualia, similia, & parallelæ: reliqua vero B E F C; F C A D; A D E B; parallelogramma.
14. Sphæra est tale solidum, quale intelligitur

- gitur formari à semicirculo circa diametrum fixam, integrè revoluto.
35. Axis est illa diameter fixa.
36. Centrum sphæræ, est idem quod semicirculi circumducti.
37. Diameter sphæræ, est quævis linea per centrum acta, atque ad sphæræ superficiem terminata.
38. Conus est figura solida, qualem format triangulum rectangulum $A B C$, quando circa latus $A B$ manens, integrè circumvoluitur. estque orthogonius quando latera $A B$, $B C$, sunt æqualia, amblygonius, quando $B C$, majus est, quam $A B$. & oxygonius, quando minus.
- Ab Appollonio in Conicis traditur alio Coni definitio universalior.*
39. Basis coni, est circulus quem in revolutione describit $B C$. Superficies coni, quam describit $A C$; & A , est vertex coni.
40. Cylindrus est figura solida formatâ à parallelogrammo rectangulo v. g. $A B C D$, circa $A B$, integrè revoluto.
41. Axis, est ipsa $A B$, manens.
42. Basës sunt circuli descripti à lateribus AD , BC . reliquum autem CD , describit superficiem cylindri icam.
43. Similes coni, & cylindri, sunt quorum axes, & diametri basium, sunt proportionales.
44. Cu-

25. Cubus est figura solida sub sex quadratis æqualibus contenta.
26. Tetraedrum, quæ sub quatuor triangulis æquilateris, & æqualibus continentur.
27. Octaedrum, quæ sub octo triangulis æqualibus, & æquilateris.
28. Dodecaedrum, quæ sub 12. pentagonis æqualibus, & æquilateris.
29. Icosaedrum, quæ sub 20. triangulis æqualibus, & æquilateris.
30. Parallelepipedum, est figura solida sex figuris quadrilateris contenta, ita ut adversæ sint parallelae.

PROPOS. 1. THEOR. 1.

*S*il linea recta pars q. g. AC existat in plane DF , reliqua CB , non existit in sublimi.

*S*ienim CB esset in sublimi, tota recta ACB non attingeret superficiem DF , ergo non esset plana. *juxta defin. 7. primi secundum Heronem.*

PROPOS. 2. THEOR. 2.

Rectæ AB , CD , se mutuo secantes in E , & similiter omne triangulum; existans in uno plano.

*D*ucatur BD , & circa DC , intelligatur circumduci planum; quo transeunte

per B , erunt $D'B, E'B$, in eodem piano cum CD . ergo &c.

PROPOS. 3. THEOR. 3.

Δ iorum planorum $A'B, C'D$, communis se-
cans $E'F$: est linea recta.

Puncta enim E, F , sunt communia, ergo
& recta $E'F$. debet enim $E'F$, per defini-
t. primi extendi tam per planum $A'B$,
quam $C'D$.

PROPOS. 4. THEOR. 4.

*Si recta $A'B$, duabus $C'D, E'F$, perpendiculariter insisteret ad concursum B : erit $A'B$
ad planum $C'E'D'F$, recta.*

Fiat BC , æqualis BD , & BF , æquals B
 FE ; nestanturque FC, ED ; & ducta G H , utcunque per B , nestantur AF, AG, AC ,
 AE, AH, AD . Eritque primo FC , æqua-
lis ED , & angulus BFC , angulo BED per
4. primi: quia circa æquales angulos ad
verticem B , latera BC, BF sunt æqualia la-
teribus BD, BE .

2. Latera BG, GF , sunt æqualia lateri-
bus BH, HE , per 26. primi, quia BF, BE ,
sunt æquales, & adjacent angulis æquali-
bus.

3. AC, AD , sunt æquales, per 4. pr.
quia circa rectos ad B , AB, BC , sunt æ-
quales AD, BD . & simili argumento sunt
æquales AF, AE .

4. Angulus A F C, est æqualis A E D, per
8. prissi; quia A F, F C sunt æquales A E,
E D, & basis A C, basi A D.

5. A G, A H, sunt æquales per 4. pr. quia
circum æquales angulos A F G, A E H, sunt
latera lateribus æqualia.

6. Per 8. pr. anguli A B G, A B H sunt æ-
quales & recti, quia A B, B G sunt æquales
A B, B H, & basis A G, basi A H.

Eodemque modo demonstratur eadem
B perpendicularis esse ad quascunque
alias G B H.

PROPOS. 5. THEOR. 5.

*Recta A B, insisteret tribus B C, B D, B E, ad
angulos rectos; Dico omnes tres in uno
plane esse.*

S I enim B E, non est in plane D E, in quo
sunt BD, BC, erit saltem in eodem cum
recta A B, nempe in A G, quod cum FD,
intelligatur facere communem sectionem
B G. Quoniam igitur A B; recta est ad pla-
num FD, per 4. buss; erit eadem A B, e-
tiam perpendicularis ad B G, per defin 3.
atque ita anguli A B G, A B E, recti erunt
& æquales quod est absurdum.

PROPOS. 6. THEOR. 6.

*Recta AB, CD, sunt recta ad planum EE: Do-
co ipsas esse parallelas.*

Jungantur AD, BD, & in plano EE, re-
cta DG, sit perpendicularis ad BD, & æ-
qualis

qualis A B; nectanturque B G, A G, Eritque primo B G, æqualis A D, per 4. primi; quia circa rectos B, D, sunt B D, B A, æquales B D, D G. secundo B G, B A sunt æquales A D, D G; & basis A G est communis; ergo angulus A D G, est æqualis A B G. Sed hic est rectus per defini. 3. ergo & ille, & quia per eandem defin. 3. eadem G D est quoque recta ad CD. Erit igitur eadem D G, recta ad tres B D, A D, D C. & ideo per precedentem eadem tres sunt in uno plano. Sed & A B, est in eodem cum B D, D A plano, ergo etiam A B C D, sunt in uno plano, & propter rectos A B D, C D B, sunt per 29. prop. parallelæ.

PROPOS. 7. THEOR. 7.

Parallelas AB, CD, nectat utrumq; EF: Dico omnes tres esse in uno plano.

Nam A B, C D, sunt in eodem plano per defin. 34. primi. & E F, in eodem per 7. defin. secundum Heronem.

PROPOS. 8. THEOR. 8.

Recta A B, C D, sunt parallela, & C D sit recta ad planum E F: Dico etiam A B rectam esse ad planum E F.

Constructio est similis sextæ. hoc est E G sit perpendicularis ad B D, & æqualis

lis C D, &c. Quoniam igitur circa rectos C D B, G B D, B D, D C, sunt æquales D B, B G; erit basis B C, æqualis G D, per 4. pr. & quia rursus D C, D G, sunt æquales C B, B G, & C G, communis; erit per 8. primi C B G, æqualis recto C D G. Atque ita G B, erit perpendicularis ad duas B D, B C; ideoque per 4. recta ad planum C B D & quia in eodem existit A B, erit recta A B, perpendicularis ad B G, per defin. 3. Est autem eadem A B, etiam recta ad B D; ergo per 4. recta est ad planum G B D. hoc est ad planum E F.

PROPOS. 9. THEOR. 9.

Quæ eidem sunt parallela etiam si sint in diversis planis; sunt nihilominus parallela inter se.

Quando AB, CD, sunt parallelæ eidem E F, & omnes in eodem plano, jam propositio est demonstrata ad 30. primi. Hic ergo A B, E F, sunt in uno, & CD, E F, in alio plano: & G H, G I, sunt perpendicularares ad E F. eritque per 4. E F recta ad planum H G I, & quia A B, C D, sunt eidem E F, parallelæ; erunt etiam AB, C D, ad idem planum rectæ, per 8. & per 6. parallelæ inter se.

PROPOS. 10. THEOR. 10.

*Delta A B, A C, concurrentes in A, sine pa-
rallela rectis D E, D F, concurrentibus in
D: Dico angulos B A C, EDF, esse aequa-
les, vel aequivalere duobus rectis.*

In priori figura A B, A C, & D E, E F sunt
I parallelæ, & similiter positæ: item A H,
A G, sunt parallelæ eisdem D E, E F; sed
non similiter positæ, quia A H, A G, sunt
sursum, & D E, D F deorsum: Dico in n-
troque casu angulos B A C, H A G æquales
esse angulo E D F. Quando A H, A G non
sunt similiter positæ, erunt saltem protra-
tractæ similiter positæ, quales sunt AB, AC,
quarum illa fiat æqualis D E, & hæc æqua-
lis D F; nestanturque reliquæ lineæ: ex
quibus B E, C F, erunt eidem A D paralle-
læ, & æquales per 33. pr. & ideo æquales &
parallelæ inter se: & quia easdem conjun-
gunt rectæ B C, E F erunt etiam per eandem
33. B C, E F æquales, & parallelæ. Et quia
in triangulis B A C, E D F, præter bases
B C, E F æqualia sunt latera A B, A C, la-
teribus D E, D F, erit per 8. pr. angulus
B A C, nec non H A G, æqualis angulo
E D F.

In posteriore figura rectæ A B, AH, sunt
iterum parallelæ rectæ D E, & A C, A G;
parallelæ rectæ D F, & quidem A B, D E
positæ sunt similiter; at A C, D F dissimili-
ter;

ter; est enim D F, deorsum, at A C sursum; item A G, D E sunt positæ similiter, sed A H est ad dexteram puncti A, & D E, ad sinistram puncti D: Dico in hoc casu tam angulum B A C, quam H A G, constituere angulos duobus rectis æquales cum E D F. Productâ enim C A, quæ non est similiter posita cum DF, sit etiam AG, similiter posita: & ideo per demonstrata in prioribus casibus angulus B A G, est æqualis angulo E D F; adjectoque communi B A C, fiunt duo B A C, B A G æquales duobus B A C, E D F, illi autem duo sunt æquales duobus rectis, per 13. primi: ergo etiam isti duo sunt æquales duobus rectis. idemque demonstratur eodem modo de duobus angulis E D F. H A G.

PROPOS. II. PROBL. I.

A punto A, in sublimi, ad planum B C, perpendicularē ducere.

In plano B C, ducatur quævis D E, in quam ex A, demittatur perpendicularis A F, per 12. primi; & G F H sit perpendicularis ad eandem D E in plano B C, & in hanc cadat alia perpendicularis ex A, nempe A I: dico ipsam esse rectam ad planum B C. Sit enim K I L parallela DE, sicut ergo D F, recta est ad planum A F I, per 4. ita erit quoque K I L. per 8. hoc est angulus A I L, erit rectus. Est autem & A I H, rectus.

150 Elementorum

ergo per 4. A I, est recta ad planum B C, in quo existunt G H, K L.

PROPOS. 12. PROBL. 2.

Ad datum planum B C, à punto A, perpendicularē excitare.

X alio puncto D, demittatur perpendicularis per precedentem nempe D E; & per E, A, ducatur HA; & in plano DEA, per 31. pr. ducatur per A, ipsi D E, parallela AF: eritque AF, recta ad BC, per 8.

PROPOS. 13. THEOR. 11.

Ex punto C, una tantum linea est perpendicularis ad planum A B.

S i enim essent duæ CD, CE, essent parallelæ per 6. quod est absurdum, quia concurrunt in C.

PROPOS. 14. THEOR. 12.

Eadem A B sit recta ad duo plana C D, C E: Dico eadem plana esse parallela.

N am si concurrunt, & in communi sectione FC, sumatur quodvis punctum L, nec tanturque AL, BL: erunt in triangulo ABL, duo anguli LAB, LBA, per defin. 3. recti, contra 17. primi.

PROPOS. 15. THEOR. 13.

In plane B C, recta A B, AC, sint parallela recta

rectus D E, D F, in alio plano F E: Dico ipsa plana esse parallela.

Ex A ducatur in planum F F, perpendicularis A G, per 11. & per G ducantur G H, G I, parallela D E, D F, quæ per 9, erunt quoque parallela A B, A C: & ideo per 2. primi, anguli G A B, A G H erunt duobus rectis æquales: & quia A G H rectus est, erit & G A B, rectus. immo & G A C, A G I, erunt similiter recti; ideoque eadem A G erit ad utrumque planum recta, & per præcedentem B A C, E D F, erunt plana parallela.

PROPOS. 16. THEOR. 14.

Si duo plana parallela A B, C D, secantur plano E F: communes sectiones E H, G F, erunt parallela.

Sed enim concurrent v. g. in I; concurrerent etiam ipsa plana, quæ est contra hypothesis.

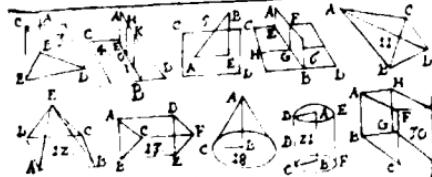
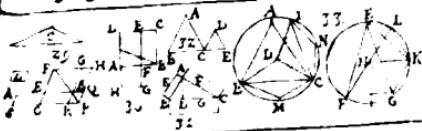
PROPOS. 17. THEOR. 15.

Sed una linea A B, C D, secantur plani paralleli F F, G H, I K., in L, M, N, & O, P, Q; secabuntur similiter.

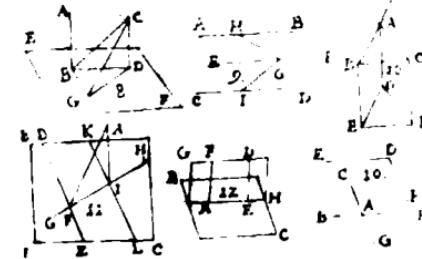
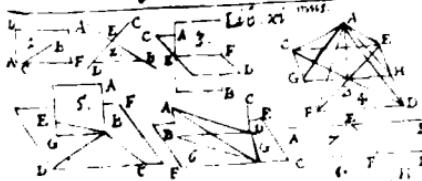
Ungatut L Q, occurrens plano G H in I R, à quo ad M, & P, ducantur R M, R P; eritque per præcedentem R M, parallela N Q, & R P parallela L O; & ideo per 2. sextam ut L R, ad R Q, ita erit eam L M, ad M N, quædam O P, ad P Q, &c.

A pagina: 45 ad 257 am

8.

Liber xi Definitiones.

PROPOS. 18. THEOR. 16.

*Sit A B, recta ad planum C D: Dico omnia
planata per A B, ducta esse recta ad pla-
num C D.*

Per A B, sit ductum planum E F, faci-
ens cum C D, communem sectionem
G B F, & H I, sit parallela A B, in plano A
B F; quæ per 8. erit quoque recta ad pla-
num C D; & ita de omnibus alijs rectis H I.
ergo per defin. 4. planum E F rectum est ad
C D.

PROPOS. 19. THEOR. 17.

*Si plana A B, C D, sint recta ad planum G
H: erit quoque eorumdem communis sectio
E F, ad idem planum recta.*

Quæ enim educitur in plano A B, per-
pendicularis ad D F, ea est recta ad
planum G H per defin. 4. & similiter ea,
quæ educitur ex eodem punto F, perpen-
diculariter super B F, in plano C D, est re-
cta ad idem planum G H. Ergo per 11. FE,
FE sunt una linea, hoc est, communis sectio
F E, erit ad G H, recta.

PROPOS. 20. THEOR. 18.

*Angulus solidus A, contingatur tribus an-
gulis planis B A C, C A D, D A B: Dico
quoslibet duos esse reliquo maiores.*

Quando omnes tres sunt æquales, ma-
nifesta est propositio, quando duo sunt
æqua-

æquales, & tertius minor; similiter. quando vero BAC est maximus probatur reliquos BAD , CAD esse ipso majores hoc modo. Fiat BAE æqualis BAD , & AE æqualis AD ; Et ducta utcunque BE C jungantur BD , CD . Eruntque BE , ED , æquales per 4. pr. Duo autem latera DB , DG , sunt per 20. pr. majora reliquo BC ; demptis ergo æqualibus BD , BE , remanebit CD , major CE , & angulus DAC , erit major CAE , per 24. pr. quia CA , AD , sunt æquales CA , AE , & basis CD , major basis CE . Quare DAC , DAB , simul sunt majores CAE , EAB ; hoc est, toto BAC .

PROPOS. 21. THEOR. 19.

Omnis anguli plani conridentes angulam solidum, simul sumpti: sunt minores quatuor rectis.

Solidus A, continetur primo tribus planis angulis BAC , CAD , DAB . Ductis ergo BC , CD , DB ; erunt tres anguli solidi ad puncta B , C , D ; & duo plani anguli ABC , ABD , erunt per præcedentes majores tertio. CBD ; & ita de reliquis: ita ut sex anguli ABC , ABD , ACB , ACD , ADB , ADC , sint majores tribus CBD , BDC , DCB , hoc est, majores duobus rectis. Dicti autem sex anguli una cum tribus ad A, sunt æquales 6. rectis, per 32. pr. demptis ergo 6. illis qui sunt majo-

res duobus rectis, remanebunt isti tres ad verticem A, minores quatuor rectis.

Secundo contineatur solidus A quinque angulis planis: eruntque omnes quinque in pentagono B C D E F per 32, pr. sex rectis æquales, & 10. anguli A B C, A B F, A C B, A C D, A D C, A D E, &c. erunt sex rectis majores, sicut in praecedenti demonstratione. Omnes autem 10. una cum 5. angulis ad A, sunt 10. rectis æquales. sublatis ergo 10. illis, qui sunt majores sex rectis, remanebant 5. ad A, minores quatuor rectis. & ita de alijs.

PROPOS. 38. THEOR. 33.

planum A B, sit rectum ad planum A C, &
ex punto E plani A B, in planum A C,
cadat perpendicularis E G: Dico E, esse
ad communem sectionem A D.

Si minus, sit alia perpendicularis E I, & I G, sit perpendicularis ad A D, ideoque per 4. defn. recta ad planum A B, & perpendicularis ad E G, in triangulo igitur E G I erint duo recti E G I, E I G: quod est contra 17. primi.

(o)

PROPOSITIONES ALIAE.

*ex ijsdem Elementis de prompta, qua-
rum demonstraciones, hoc compendi-
um Clavio relinquit.*

E X X.

Propos. 117. In quadratis diameter &
Planis sunt lineæ incommensurabiles.
Hoc est proportio diametri AC , ad latus
 AB ; nulla ratione potest exhiberi nume-
ris; Nulla enim datur earundem rectorum
 AC , AB , mensura communis.

E X X I.

Propos. 29. 30. & 31. Solida parallele-
pipedæ super eadem, vel super æquali-
bus basibus constituta, & in eadem altitu-
dine; sunt æqualia.

Talia sunt parallelepipedæ AB, CD ha-
bentia communem basim AC , & æquales
altitudines AE, AF .

Item parallelepipedæ AB, HI , habentia
æquales bases AC, GH , & æquales altitu-
dines AE, GI .

Propos. 32. Solida parallelepipedæ AB ,
 CD , sub eadem vel æquali altitudine BE ,
 CF , in-

CF, inter se sunt ut basis **A**E, ad basim **D**F.

Propos. 33. Similia solida parallelepi-
peda, v. g. **A**B**C**, **D****E****F**, in quibus tria
plana **A****B**, **B****C**, **C****A**, circa angulum soli-
dum **I**, sunt similia tribus planis **D****E**, **E****F**, **F**
D, circa angulum solidum **H**, æqualem ipsi
I, sunt in triplicata ratione laterum homo-
logorum qualia sunt **C****I**, **F****H**. Hoc est si ra-
tio **C****I**, ad **F****H**, continuetur usque ad quar-
tum terminum, ut primus ad quartum ita
erit parallelepipedum **A****B****C**, ad parallele-
pipedum **D****E****F**.

Propos. 34. Äequalium parallelopipedo-
rum **A****B****C**, **D****E****F**, bases & altitudines re-
ciprocantur. Hoc est ut basis **A****B**, ad basim
D**E**, ita est altitudo **E****F**, ad altitudinem
B**C**. Et vice versa si ut **A****B**, ad **D****E**, ita
est **E****F**, ad **B****C**, parallelopieda sunt
æqualia.

Propos. 35. Si in parallelepipedo **B****E**,
circa angulum solidum **A**, tria latera **A****B**,
A**C**, **A****D**, sint continuè proportionalia: &
in parallelepipedo **G****K**, circa angulum **F**
æqualem ipsi **A**, omnia tria latera **F****G**, **I****H**,
F**J**, sint æqualia mediæ proportionali
A**C**, erunt parallelopieda **B****E**, **G****K**, æ-
qualia.

Propos. 37. Si fuerit ut recta **A** ad **B**, ita
C ad **D**. fuerintque parallelopieda **A**, **B**
inter se similia, & parallelopieda **C**, **D** in-
ter

ter se similia, erit quoque ut parallelepipedum *A* ad *B*; ita *C* ad *D*; & vice versa.

E X X I L.

Propos. 1. Quæ in circulis polygona similia, inter se sunt ut à diametris quadrata.

Propos. 2. Circuli inter se sunt ut à diametris quadrata.

Propos. 5. & 6. Ejusdem altitudinis Pyramides tam Triangulares, quam Polygonæ: inter se sunt, ut bases.

Propos. 8. Similes pyramides sunt in triplicata ratione laterum homologorum, ut dictum est Prop. 33. undecimi de parallelopipedis.

Propos. 9. Aequalium pyramidum reciprocantur bases & latera.

Propos. 10. Conus tertia pars est Cylindri ejusdem basis, & altitudinis.

Propos. 11. Tam Coni, quam Cylindri ejusdem altitudinis, inter se sunt ut bases.

Propos. 12. Tam Coni, quam Cylindri similes, sunt in triplicata ratione diameterorum.

Propos. 15. Tam Conorum quam Cylindrorum aequalium, reciprocantur altitudines & bases.

Propos. 16. Sphæræ sunt in triplicata ratione diameterorum.

Ex Pappo lib. 5. prop. 11.

Circulorum circumferentiaz inter se sunt ut Diametri.

Ex Archimede de dimensione circuli prop. 1.

Omnis circulus æqualis est triangulo rectangulo, cuius radius est æqualis unius lateri eorum quæ sunt circa rectum angulum; circumferentia vero est æqualis alteri lateri circa rectum angulum existenti.

Ex eodem de Sphera & Cylindro. lib. 1. prop. 30.

Cujuscunque Sphæræ superficies quadruplicata est maximi circuli eorum qui sunt in ipsa.

Ex Clavio Geom: practica lib. 5 prop. 7.

SPhæræ soliditas producitur ex ductu semidiametri, in tertiam partem superficie.

ELENCHUS PROPOSITIONE NUM SEX LIBRO RUM EUCLIDIS.

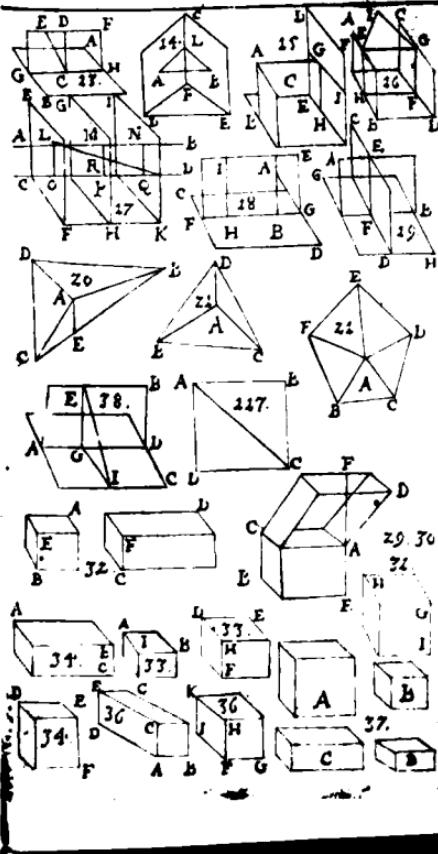
Sicut habentur apud
Clavium.

PROPOSITIONES Libri Primi.

1. S^{uper} data recta linea terminata, triangulum æquilaterum constituer.
2. Ad datum punctum datae rectæ lineæ, æqualem rectam lineam ponere.
3. Dnibus datis rectis lineis inæqualibus, de maiore æqualem minori rectam lineam detrahere.
4. Si duo triangula duo latera duobus lateribus æqualia habeant, utrumq; utriusque, habeant vero & angulum angulo æqualem sub æqualibus rectis lineis continent: Et basim bali æqualem habeant;

A pagina 155. ad 163.

9.

bant; eritq; triangulum triangulo æquale, ac reliqui anguli reliquis angulis æquales erunt, interq; utrique, sib quibus æqualia latera subeenduntur.

5. Ifoscélinm triangulorum, qui ad basim sunt, anguli inter se sunt æquales: Et productis æqualibus rectis lineis, qui sub basi sunt anguli, inter se æquales erunt.
6. Si trianguli duo anguli æquales inter se fuerint: Et sub æqualibus angulis subtensta latera æqualia inter se erunt.
7. Super eadem recta linea, duabus eisdem rectis lineis, aliæ dux rectæ lineæ æquales, intraq; utrique, non constituentur, ad alius atque aliud punctum, ad easdem partes, eosdemq; terminos cum duabus initio ductis rectis lineis habentes.
8. Si duo triangula, duo latera haberint duobus lateribus, utrumque utriusque æqualia; haberint vero & basim basi æqualem: Angulum quoque sub æqualibus rectis lineis contentum, angulo æqualem habebunt.
9. Datum angulum rectilineum bifariam secare.
10. Datam rectam lineam finitam bifariam secare.
11. Data recta linea, à punto in ea dato, rectam lineam ad angulos rectos excita-

12. Super datam rectam lineam infinitam, à dato punto, quod in ea non est, perpendicularē rectam deducere.
13. Cum recta linea super rectam consistet lineam, angulos facit; Aut duos rectos, aut duobus rectis æquales efficiet.
14. Si ad aliquam rectam lineam, atque ad ejus punctum, dux rectæ lineæ, non ad easdem partes ductæ, eos qui sunt deinceps, angulos, duobus rectis æquales fererint; in directum erunt inter se ipsæ rectæ lineæ.
15. Si duæ rectæ lineæ se mutuo secuerint, angulos ad verticem æquales inter se efficien.
16. Cujuscunq; trianguli uno latere producto, exterius angulus utrolibet interno, & opposito major est.
17. Cujuscunq; trianguli duo anguli duobus rectis sunt minores, omnifariam sumpti.
18. Omnis trianguli majus latus, majorem angulum subtendit.
19. Omnis trianguli major angulus, majori lateri subtenditur.
20. Omnis trianguli duo latera reliquo sunt majora, quomodo cunq; assumpta.
21. Si super trianguli uno latere, ab extremitatibus duæ rectæ lineæ interius constitutæ fuerint; hæ constitutæ reliquis trian-

408 Elenchus libri primi.

trianguli duobus lateribus minores quidem erunt, majorem vero angulum continebunt.

22. Ex tribus rectis lineis, quæ sunt tribus datis rectis lineis æquales, triangulum constituere. Oportet autem duas reliqua esse majores omnifariam sumptas: quoniam uniuscujuscunq; trianguli duo latera omnifariam sumpta, reliquo sunt majora.

23. Ad datam rectam lineam, datumque in ea punctum, dato angulo rectilineo æqualem angulum rectilineum constituere.

24. Si duo triangula, duo latera duobus lateribus æqualia habuerint, utrumque utrique angulum vero angulo majorem sub æqualibus rectis lineis contentum: Et basim basi majorem habebunt.

25. Si duo triangula, duo latera duobus lateribus æqualia habuerint, utrumque utrique, basim vero basi majorem: Et angulum sub æqualibus rectis lineis contentum, angulo majorem habebunt.

26. Si duo triangula, duos angulos duobus angulis, æquals habuerint, utrumque utrique, unumque latus uni lateri æquale, sive quod æqualibus adjacet angulis, seu quod uni æqualium angulorum subtenditur: Et reliqua latera reliquis lateribus

BREVIS

TRIGONOMETRIA

PLANORVM.

PROPOS. 1.

Angulus rectus BAC ad centrum circuli A constitutus; abscindit arcum BC , quartam partem totius peripherie. Producta enim BA , in D ; & CA , in E , est CAD , etiam rectus per defin. 10 prims. Et eodem modo DAE , & EAB , sunt etiam recti, ergo per axioma 12. æquales: unde per 26. tertij arcus BC , CD , DE , EB , invicem sunt æquales, est ergo BC , quarta pars totius.

PROPOS. 2.

Datus sit angulus quicunq^z, BAC ; ex centro A descrip^{tus} circulus BCD , ex eodem centro A descrip^{tus} quicunq^z alterius circulus EFG ; Disco esse Arcum BC , ad totam peripheriam circuli BCD , ut est arcus $E F$, ad totam peripheriam circuli EFG .

Dicitur enim AD , faciens cum AC angulum rectum; etiquam per precedentem tam arcus CD , quam arctis FG , quatta pars totius Peripherie; sed per 33. sexti tam

arcus BC, est ad arcum CD, quam arcus EF, ad FG, ut angulus BAC, ad angulum CAD: est ergo ut BC, ad CD, ita EF, ad FG. ergo per 22. quinque erit ex aequalitate, ut BC ad totam circumferentiam, ita EF, ad totam circumferentiam.

Quoniam ergo ex prop. 33. lib. 6. in aequalibus circulis, anguli ad invicem eandem habent rationem, quam habent peripheriae seu arcus, descripti tanquam centro, ex ipso concursu linearum angulum constituentium; ideo Mathematici pro mensura angulorum, assumunt ipsos arcus, qui descripti sunt tanquam centro, ex concursu linearum ipsum angulum constituentium; & quot partium est hujusmodi unus, totidem partium dicitur esse angulus, quem idem ille arcus subtendit. quia autem ex 2. propos. hujus constat omnes arcus quibus aequales anguli insistunt, eandem habere rationem ad totam circumferentiam ideo perinde refert ad quantum distantiam describatur ille arcus qui angulum subtendit, & penes quem anguli mensura desumitur. Sic in superiori figura arcus EF, totidem est partium, sive graduum, quot partium est arcus BC: & idem est, de quocunque arcu, descripto ex centro A, & intercepto lateribus AB, AC, quantumlibet

libet vel productis, vel rescissis. Dividitur pøro omnis circulus apud Mathematicos in 360 partes æquales, quas partes gradus vocant, singuli gradus dividuntur in 60. partes æquales, quæ minuta vocantur, sive scrupula prima: singula minuta, iterum dividuntur in 60 partes æquales, quæ vocantur scrupula 2. Scrupula 2. iterum dividuntur in 60 scrupula 3. & sic consequenter, sexagenaria divisione pergunt, quoad placuerit. Cur autem Mathematici, hunc divisionis modum præ alijs divisionibus elegerint, hic nihil attinet dicere, sufficiat quod in hac divisione, pro operationibus præsertim astronomicis perficiendis, multa commoda insint, quibus alia divisiones carent. Operationes plerique Mathematicæ, ut sunt investigare cælestes motus, mensurare distantiam, sive astrorum à terra, sive in ipsa terra, loci aliquujus, vel à nobis, vel ab alio distantis; Horologia, vel munitiones designare, &c. perficiuntur per triangula: ideo Mathematici quasdam lineas ingeniosissime excoxitaverunt, per quas & latera triangulorum, & anguli, imo & ipsæ areæ, prout opus fuerit, ex quibusdam datis sive cognitis, investigantur. Has ergo lineas cum æ ad triangulotum resolutionem sint necessariæ, breviter explicare nos oportet.

DEFINITIONES. †

1. **S**inus alicujus arcus, est linea perpendicularis, cadens ab uno extremo arcus cujus dicitur sinus, in diametrum circuli, ab altero extremo ejusdem arcus ductam.

Coroll. 1. Duo quilibet arcus semicirculum constituentes habent unum eundemq; sinum.

2. *Coroll. 2. Definit. 2.* Sinus quadrantis circuli, sive sinus 90 graduum, est circuli ejusdem semidiameter: & vocatur Sinus totus sive Radius.

3. Complementum arcus, est differentia qua differt idem arcus à quadrante. *Apad autores samen etiam sape complementum arcus quadrante majoris accipitur pro residuo quod deficit ad duas rectas, sive ad 180. gradus.*

4. Tangens alicujus arcus, est recta linea diametri extremo perpendiculariter insistens, altera vero sui extremitate terminata, linea è centro circuli, per extremitatem arcus cujus est tangens, productâ.

5. Secans, est recta linea è centro circuli per extremitatem arcus cujus est secans produc-

producta, donec cum tangente ejusdem arcus concurrat.

6. Sinus, tangens, secans, alicujus anguli, est eadem, quæ est sinus tangens secans, arcus illius qui propositum angulum subtendit & mensurat.
7. Sinus versus alicujus arcus (*alij sagittam vocans*) est pars diametri circuli, inter extrema dati arcus, & finum ejusdem arcus intercepta.
8. Chorda est recta linea arcum quemcumq; circularem subtendens.

Pro Harum definitionum pleniori explicatione sit Quadrans circuli A B C qui intelligatur divisus in 90. gradus, & singuli gradus intelligentur divisi in 60 scrupula i. & sic consequenter. In hoc quadrante linea A B, quæ est latus quadrantis, sive semidiameter circuli vocatur Radius sive Sinus totus. Hæc supponatur divisa in partes aliquot, vel 100. vel 1000. vel 100000. vel plures; deinde ex punto B, intelligatur ducta B T. perpendicularis ad lineam A B. Intelligaturque B T producta in infinitum, vel ut alij loquuntur quantum sufficit: item ex A puncto ex quo tanquam circuli centro propositus quadrans descriptus est, per singulos gradus, & per singula minuta i. 2. &c. intelligentur aliæ lineæ ductæ, quæ producantur donec concurreant

tant cum linea B T; quales in proposita figura sunt lineæ A E, A F, A G, dicentur que eadem lineæ, secantes eorundem graduum per quos transeunt. Sic linea A E, quæ quadrantem secat in gradu 70 vocatur secans 70. graduum, linea A F, quia quadrantem secat in gradu 60. vocatur secans 60. graduum, & sic de reliquis. Tangentes autem accipiuntur in linea B T, incipiendo à punto B, & reliquam lineam accipiendo usque ad occursum alicujus secantiss; vocaturq; tangens totidem graduum, quot graduū dicitur illa secans, cui tangens occurrit. Sic linea B E. vocatur tangens 70. graduum, linea B F est secans 60 graduum, quia hæc occurrit secanti 60 graduum, illa secanti graduum 70, & sic de reliquis. Iterum in eodem quadrante A B C. ex singulis gradibus & scrupulis peripheriæ quadrantis, intelligantur demissæ perpendiculares ad sinum totum, sive ad radium A B, quales in hac figura sunt lineæ I L, M N, K P, vocantur hujusmodi perpendiculares sinus primi, sive sinus recti, sive simpliciter Sinus totidem graduum, quot graduū est ille arcus, ex cujus extremo illæ perpendiculariter dimituntur; sic linea I L, dicitur sinus 30. grad. quia dimititur ex extremo arcus 30. graduum, sic linea M N. est sinus 45. graduum, & linea K P. est si-

nus 60. grad. & sic de reliquis. Iterum in eodem quadrante A B C, ex singulis gradibus, & minutis, intelligantur ductæ rectæ lineæ ad angulos rectos, ad sinus rectos eorundem graduum & minutorum, quales sunt rectæ K D, M R, I H. Vocantur hujusmodi lineæ sinus cōplementi eorundē graduum sic linea K D est sinus cōplementi 60 graduum, & linea M R est sinus complementi graduum 45. linea I H est sinus complementi 30. graduum & sic de reliquis: Quod si vero numerationem graduum in eodem quadrante inchoamus, non in puncto B sed in puncto C. tunc gradus qui facto numerationis initio in B fuit 70, erit 20, facto numerationis initio in C; & secundum hunc modum numerandi, linea K D, erit sinus 30. graduum, linea vero K P, erit sinus complementi graduum 30. unde patet quod est idem esse sinum 30. graduum sive esse sinum complementi gradnum 60. numeri scilicet qui deest ad quadrantem, sive ad gradus 90. Est enim complementum cuiusvis arcus, sive anguli, differentia, qua arcus semicirculo minor differt à quadrantē, ut haber definītio 3. sic arcus 80 graduum complementum, est arcus graduum 10, quia 80, distat gradibus 10, à 90. Item arcus 100 graduum complementum etiam est 10. quia centum supe-

rat 90 gradus, gradibus 10. & sic de reliquis: rarius autem est usus complementorum superantium quadrantem, s^epissime vero est usus complementi, quod deest ad complendum quadrantem, sive 90 gradus. Valde autem notandum est, duos quovis arcus, qui simul sumpti, compleat medium circulum, sive 180. gradus, habere eundem sinum, *ut dicatur in Coroll. I. definitionis prima.* sic sinus 30, graduum, est etiam sinus graduum 150, quia 150, cum 30 gradibus, faciunt 180, sive medium circulum. una ergo eademq; linea subiecta munia, & res denominationes, sic linea L I, est sinus 30 graduum, eadem est sinus graduum 150, eadē est sinus cōplementi 60 graduum. His p̄enotatis pro intellectione definitionū, sequitur Tabularū explicatio.

Tabulæ sinuum, tangentium, & secantium, nihil aliud sunt quam tabulæ exhibentes in numeris, proportiones omnium p̄dictarum linearum ad invicem, sunt enim hoc modo computatae. Radius sive sinus totus, sive circuli cujuscunque semidiameter, ponitur divisa in partes æquales tot, quot placuerit, & queritur quot tales partes, æquales partibus radij, contineat quævis sinus, aut secans, aut tangens. Propter facilitatem autem majorem, tam in computu tabularum, quam in usu illarum,

radius semper ponitur divisus in partes quæ exprimuntur unitate cum aliquot cifris, ut in 100. in 1000. 10000. 100000. &c.

Tabulæ quas adjungimus computatæ sunt ratione radij divisi in 100000 partes. In superiori ergo figura linea A B. divisa intelligatur in 100000 partes, si quæram quanta sit linea B F, tangens scilicet gradum 60. inveniam eam continere partes 173205. linea vero A F, secans eorundem 60 graduum, continet partes 200000, tales scilicet, quales A B continet 100000: est ergo linea A F, dupla ipsius A B, linea vero K P, finns 60 graduum, continet 36603. Continet porro unaquæque pagina tabularum quatuor columnas, in prima columna continentur gradus & minuta, quæ per seña progrediuntur, & in pagina quidem sinistra deorsum, in dextra vero pagina sursum crescunt, qua dispositio ne habetur, ut pagina altera, semper alterius complementum exhibeat, aliæ tres columnæ continent sinus, tangentes, & secantes, gradibus & minutis primæ columnæ competentes. Quod si operatio sit hujusmodi, ut non requirat tam magnos numeros, quanti sunt illi qui in tabulis exhibentur; possimus, servata nihilominus inter eos proportione, eos minuere, quan-

tum placuerit, reijciendo scilicet aliquot
notas posteriores versus dexteram, hoc
modo *Exempli gratia* vellem habere si-
num, tangentem, & secantem 25 gr. respe-
ctu radij solum 1000 partium, quia ergo
ex radio 100000 posito in tabulis, reijcio
duas notas, scilicet 00. ut remaneat solum
1000, debo similiter ex sinu, tangente, &
secante repertis in tabulis; abijcere duas
ultimas notas versus dextram, tunc resi-
duus numerus, dabit sinum, tangentem, &
secantem, quas quærebam, respectu radij
solum 1000 partium. *In exemplo posso,*
sinus 25 gr. in tabulis ponitur 42262, reijcio
duas postremas notas scilicet 62, & rema-
nent 422, sinus quæsitus respectu radij mil-
le partium, sic abjectis 31 duabus poste-
mis notis, è tangente, remanet tangens
466 partium; ex secante abjectis 38, rema-
net secans 1103 partium. Quod si ex ra-
dio solum unicam ultimam notam abjec-
sem, etiam unica ultima nota ex alijs li-
neis foret reijcienda, si ex radio tres no-
tas abijcerem, etiam ex alijs lineis tres
notæ essent abijciendæ, & sic consequen-
ter. Hoc quidem modo operandi exhiben-
tur sinus, tangentes, & secantes semper ju-
sto minores, propter hanc tamen notarum
abjectionem, nunquam plus unitate diffe-
quent à veris: minus autem differentia

veris, hoc modo, si prima nota versus finistram ex rejectis, major fuerit quam 5, tunc ad numerum relictum addatur unitas; si vero fuerit vel quinque vel minus quam 5, nihil addatur. Sic in exemplo posito, ex sinu rejectimus 62, cuius prima nota est major quam 5, ideo ad numerum relictum 422, addo unitatem, ut sinus fiat 423, quæ quidem erit major verâ, sed ne quidem media unitate. in tangente vero & secante, nihil addendum, quia h[ab]robiq[ue] prima nota abjectarum minor est quam quinque; & sunt quidem tangens & secans, minores veris; a veris tamen non differunt media unitate. est ergo horum numerorum 1000, 423, 466. 1103, eadem proportio, quæ est istorum 100000.42262, 46631, 110338, quantum ea in numeris integris haberi potest. Et eadem est ratio de usu aliarum tabularum, quæ pro multo adhuc majori radio computatæ sunt.

Pro usu porro tabularum, & triangulorum resolutione quædam adhuc propositiones sunt præmittendæ.

PROPOSITIO 3.

Datis casu acunque Trianguli duobus atque galicis habegar sortim, & dato uno angulo,

*lo, habetur aggregatum duorum vel
quorum.*

Datum esse angulum hic intelligimus, quando habetur quot graduum vel minutorum sit angulus propositus. In triangulo ergo A B C, dati sint, angulus A $35^{\circ} 40'$, & angulus B $30^{\circ} 15'$: addantur simul duo dati anguli, provenient $65^{\circ} 55'$: quoniam autem per 32. primi cujuscunq; trianguli, omnes tres anguli simul sumpti æquivalēt duobus rectis, hoc est simul sumpti tres arcus, subtendētes angulos tres cujuscunq; trianguli, cōficiunt mediū circulū, hoc est 180 grad. si subtrahantur duo anguli dati ex 180 , residuum dabit angulum tertium quæsitum, in hoc ergo casu subtrahatis $65^{\circ} 55'$, ex 180 , sive ex $179^{\circ} 60'$, remanent $114^{\circ} 5'$, quantitas anguli tertij. Ob eandem causam, si unus angulus subtrahatur ex 180 , residuum erit aggregatum duorum reliquorum.

Si sciatur quod triangulus propositus est rectangulus, sufficit nosse quemcunq; acutorum, hoc ipso enim noscuntur duo, rectus scilicet, cuius arcus est quadrans, hoc est 90 grad. & alter acutus qui datur.

ratio modis scribendi $30^{\circ} : 40^{\circ}$ est secundum apud

apud Astronomos, numerus autem ille cuius superponitur vel cui nulla nota superponitur significat gradus, cui vero superponitur / significat minuta sed scrupula prima, cuius II denotat scrupula 2. Et sic consequenter. Sic hic numerus 20: 25'. 30''. 40'' significat 20. gradus, 25. scrupula prima, 30. scrupula secunda, 40. scrupula tercia.

PROPOSITIO. 4.

In omni triangulo rectilineo latera quaevis duo, se habent ad invicem ut sinus angularum ipsis oppositorum.

Primo Datum sit triangulum A B C, rectangleangulum ad A si radius sit C D, quæ est æqualis C B, erit B A sinus arcus B D, sive anguli C per 1. Et 6. def. posita vero B E pro radio, quæ etiam est æqualis B C, erit C A sinus arcus C E, sive anguli CBE. ergo.

Secundò Datum sit triangulum non rectangleangulum D E F, & centro F inter intervallo F E, descriptus arcus E G, & ex punto E demissa perpendicularis E H, erit E H sinus arcus E G, per def. 1. hoc est angulis F per def. 6. sit deinde producta D E in I, ut D I, sit æqualis F G, & centro D, inter intervallo D I, descriptus arcus I K, & ex punto I demissa perpendicularis I L, erit I L sinus anguli D, respectu radij D K, qui est

æqualis radio FG, sed est ut DE ad DI, ita EH ad IL per 4. sexti: DI autem per constructionem est æqualis FG, sive FE, ergo ut DE latus subtendens angulum F, ad EF latus subtendens angulum D; ita EH sinus anguli F, ad IL sinum anguli D.

Quod si loco anguli acuti D, demonstrandum sit de angulo obtuso EMF, tunc producatur FM & centro E, apertura EM; describatur arcus MD secans productam FM in D, ducaturq; ED eritq; ED æqualis linea EM, erit igitur angulus D, æqualis angulo EDM, per 5. pri. ac proinde IL quæ est sinus anguli D, erit etiam sinus anguli EDM, respectu scilicet ejusdem radij FE supra positi: sed anguli EDM, EMF, habent eundem sinum per coroll. i. def. prima, ergo erit iterum ut IL sinus anguli EMF, ad EH sinum anguli F, ita EF latus oppositum angulo EMF, ad EM latus oppositum angulo F ergo universim, &c.

Ex his propositionibus deducuntur præces resolutiones triangulorum rectilineorum.

Doceamus itaque aliquot exemplis ex adjunctis tabulis ipsas lineas aut arcus quorum fuerit usus, invenire.

I.

Dati arcus quadrante minoris, sinum invenire.

Arcus

Arcus omnes usq; ad arcum mediū quadrantis sive 45. graduum notati habentur in prima columnā sinistræ pagellæ cum minutis adjectis, in proxima columnā habetur sinus cuiq; gradui & minuto primæ columnæ correspondens sic folio 233. invenio sinum 23, 18'. 39555. Reliqui gradus à 45. ad 90. à fine versus initium rediundo inveniuntur, in prima colūna dextræ pagellæ. Adjecta minuta supra gradū datū accipi debent: & sic etiam in proxima columnā, adjacet sinus ipsis cōpetens, sic in prima facie folij 234 invenio sinum correspondentem 66, 42'. esse 91845 sunt autem 66, 42' complementum 23 & 18' qui in opposita pagella è regione reperiuntur gradus enim unius pagellæ, semper sunt complementum graduum in altera pagella sibi opositorum. 2.

Sinum complementi arcus quadrante minoris reperire.

Cum complementum ut dictum est de fin. 3. sit differentia qua arcus aliquis differt à quadrante; inveniantur gradus quibus datus arcus differt à quadrante, sinus ipsis competens, erit sinus quæfitus.

3.

Sinus arcus quadrante majoris reperire.

Cum per Coroll. 1. definitionis 1. duo quilibet arcus semicirculum consti-

tuentes habeant unum eundemque signum, quærantur gradus quibus arcus propositus differt à semicirculo, & sinus ipsis competens, erit sinus quæsus.

4.

Sinum versum arcus invenire.

Si arcus est quadrante minor, detrahe ejus sinus complementi à sinu toto, residuum erit sinus versus, si verò arcus est quadrante major, sed tamen semicirculo minor adde ejus sinus complementi sinui toti, conflatum ex utroque, erit sinus versus quæsus.

Ex sinu cognito arcum correspondente cognoscere.

Quia idem sinus competit duobus arcibus, ut ex ipso sinu cognito, determinetur arcus, oportet præterquam datus sit sinus, etiam datam esse saltem speciem arcus quæsiti, hoc est, an sit quadrante major, vel minor, si itaque arcus fuerit quadrante minor, quære sinum datum in tabulis & in columna graduum adjacente, indicabitur quantitas arcus quæsiti. Si verò arcus fuerit quadrante major, gradus jam dicto modo reperti, detrahantur ex semicirculo, residuum erit quantitas arcus quæsiti.

Quod si sinus datus præcise non inveniatur inter sinus tabulæ, signum est neque arcum

arcum præcise quæsitus in ipsa tabula reperiri; sumendus itaq; sinus proximè major. vel minor numero dato, & sic etiam arcus correspondens, erit arcus proximè major vel minor arcu quæsito. Si tamen cupis arcum præcisiorem, cape differentiam inter sinum proximè majorem, & proximè minorem, item differentiam inter sinum propositum, & illum in tabula repertum à quo minus differt, & dic si differentia inter duos siūs in tabula repertos, dat 6 minuta addenda arcui sinus proximè minoris, ut habeatur arcus sinus proxime majoris ; vel subtrahenda ab arcu sinus proximè majoris, ut habeatur arcus sinus proximè minoris. quot minuta postulat differentia inter sinum propositum, & sinum proximè minorem, vel majorem, addenda arcui sinus proximè minoris, vel auferenda ab arcu sinus proxime majoris, ut habeatur arcus sinus propositi. Nam hæc minuta juventa, addita arcui sinus proximè minoris (si propositus sinus paucioribus unitatibus ab hoc differt) vel ablata ab arcu sinus proximè majoris, (si ab hoc minus distat sinus propositus) dabunt arcum sinus propositi magis præcissum. Hac methodo, habitis tabulis plenioribus, in quibus habentur omnia minuta, si quis solis minutis contentus esse nolit,

lit, sed etiam ipsa secunda habere desideret, poterit, juxta præscriptum modum operando, etiam ipsa secunda invenire, & ea est causa cur eam hic judicaverim explicandam. 6.

Ex sinu complementi dato, arcum colligere.

Oportet insuper scire, an arcus quæsusitus sit quadrante major, vel minor, propter rationem datam in praxi præcedenti. Si itaque arcus quæsusitus fuerit quadrante minor, inveniatur in tabula sinus datus, & gradus in opposita pagella, dicto finui correspondentes, erunt quantitas arcus quæsusiti. Si vero arcus quæsusitus fuerit quadrante major: juveto finu proposito in tabella, gradus in eadem pagellâ ipsi correspondentes, detrahantur ex semicirculo, residuum erit arcus quæsusitus.

7.

Ex sinu verso cognito, arcum cognoscere.

Si datus sinus versus minor est Radio, detrahe eum ex Radio, residuum erit sinus complementi ipsius arcus quæsusiti, quem propterea invenies per præmixm præcedentem. Si vero sinus versus datus fuerit major Radio, detrahe Radium ex sinu verso dato, remansabit sinus arcus qui quadranti adjectus, arcum quæsusitum conficit.

8. Chor.

8.

*Chordam cuiuscumq; arcus, & contra ar-
cum chorda cuiuscumq; reperiens.*

Si dimidij arcus propositi sinus accipiantur, & duplicitur, habebitur chorda dati arcus. Item si datæ chordæ accipiatur dimidium, & per columnam sinuum quadratur arcus tali sinui competens, dabit hic arcus duplicatus, arcum datæ chordæ respondentem.

Ex his facile est colligere modum, ex tabulis Tangentium & secantium, vel Tangentes vel secantes, vel arcus ipsas competentes prout opus fuerit querendi, & inveniendi.

*Sequentes præces docentes ipsam triangulo-
rum resolutionem & primo de Re-
ctangulis.*

Nota primo per Basim semper hic intelligi latus angulo majori oppositum.

Nota secundo. Ipsam operationem, ut peragi debet secundum regulam proportionis Arithmeticam, diverso charactere impressam esse, ut omista demonstratione, statim pateat quomodo ipsa operatio sit peragenda, in qua membrum quarto loco positum semper est ipsum quæsitus.

9.

Habentur proportiones laterum; Ex datis omnibus angulis cuiuscumque trianguli.

Sinibus enim lateribus adscribantur sinus angulorum oppositorum, latera enim easdem habent proportiones quam dicti sinus per 4.

10.

Invenitur latus quodlibet, ex data base & altero angulum acutum in triangulo rectangulo A B C.

Data enim sit basis A C, cum angulo A, habebitur ergo etiam angulus C per 3. & quia est per 4. Ut radius, ad sinum anguli appositi lateri quaesito; ita basis A C, ad latus quaesitum, erit permutando.

V: radius -- -- ad Basem A C.

Ita sinus alterutrius -- ad latus eidem anguli appositi.

11.

Invenitur latus ex data base, & altero latere.

Sit in eodem triangulo A B C, data basis A C, & latus A B, quia est ut A C ad A B; ita radius ad sinum anguli C per 4. erit permutando

P: A C basis data -- ad Radium

ita

de A B latus da- *ad finum angu-*
sum. *li C.*

Invento ergo in numeris sinu anguli C,
quæratur inter sinus dictus numerus, &
habebitur quantitas anguli C, & simul an-
gulus A per 3. unde reliqua invenientur
per præcedentem.

12.

Ex uno latere dato, & uno angulo acuto,
ac proinde etiam altero, invenitur alte-
rum latus.

Necdem enim triangulo ABC, pos-
ito quocunque latere pro radio, alte-
rum latus est tangens anguli sibi opposi-
ti per 4. def. latus ergo quæsิตum sit AB
quia est ut Radius, ad tangentem anguli
C, ita CB latus datum, ad AB latus quæ-
sิตum; erit *permutando*

ut radius -- -- ad CB latus datum
ista tangens an- -- ad AB latus quæs-
guli C. sum.

13.

Ex istud dato invenitur basis, quia
posito CB pro radio, basis AC est se-
cans anguli C; posito vero AB pro ra-
dio, eadem AC est secans anguli A per
5. definit, erit ergo *permutando* ut su-
pra

<i>Ut Radians</i>	--	--	<i>ad C B Latere da-</i>
<i>ita secans an-</i>	--	--	<i>rum</i> <i>guli C.</i> <i>ad AC basim</i> <i>quaesitam.</i>

14.

Ex dato utroq; latere, inveniuntur an-
guli acuti, & deinde per praecedentem
invenitur basis, Erit enim ut supra per-
mutando

<i>Ut Latere A B</i>	--	--	<i>ad radium</i>
<i>ita latum B C</i>	--	--	<i>ad tangentem an-</i>

guli A

Queratur ergo tangens sic inventa in-
ter tangentes, & corresponebit ipsi in
gradibus quantitas anguli A, cuius com-
plementum est Angulus C, habitis ergo
angulis, queratur basis AC per praeceu-
scem.

15.

Ex dato Basc & uno latere inveniu-
ntur anguli, & alternum latum, erit enim
ut supra permutando

<i>Ut Basis</i>	--	--	<i>ad Radium</i>
<i>ita latum do-</i>	--	--	<i>ad sinum anguli</i>

suum *dato latere**oppositi*

Invenio itaque dicto sinu, ex tabulis in-
venietur

venietur angulus ipsi competens, & complementum erit angulus alter: quibus habitis per 12. primum invenitur alterum latus.

De Triangulis Rectilinciis non rectangulis.

16.

*S*it triangulum LOP, nullum habent angulum rectum, datum sit unum latus, & duo anguli, & nonum sit cui angulo latus datum opponatur. tertium angulum innoscet per 3 hujus, reliqua duo latere sic habentur, latus datum sit LP quia est per 4. hujus, ut sinus anguli O, ad sinum anguli P; ita latus LP, ad latus LO, permutando fiat.

Vt sinus anguli O -- ad latus LP
ita sinus anguli P -- ad latus LO qua-
si scimus.

Eodem modo invenietur latus OP.

17.

*E*x duobus lateribus & angulo uni co-
rum opposito, si constet species anguli,
aliozmo dato lateri oppositi, inveniuntur re-
liqui duo anguli, & tertium latus.

Datum

Datum sit latus L P, & latus L O; & angulus O oppositus sit lateri L P, erit iterum permanendo

*Vt Latus L P -- ad sinum anguli O
sit Latus L O -- ad sinum anguli P*

Invento igitur sinu anguli R ex tabulis, habebitur ipse angulus P, & reliqua per primum 16.

18.

Ex datis tribus lateribus inventinuntur segmenta à perpendiculari facta.

Trianguli A B C data sint tria latera, inquirendum sit in quod punctum lateris B C, cadat A D perpendicularis ex Angulo A demissa, quæ aliquando cadit intra triangulum, ut in prima figura, aliquando extra ut in 2. fiat

*Vt latus B C In ad summam duorum
quod cadit per- aliorum laterum
pendicularis*

*Ita differentia eorum ad quartum aliis
dem duorum la- numerum
terum.*

Si quartus numerus inventus minor est latere in quod cadit perpendicularis, signum est perpendicularem cadere intra ipsum triangulum: auferendus ergo erit dictus quartus numerus inventus ex dicto latere;

lateralē, semiſſis enim reliqui numeri, dabit ſegmentum minus : quod ex toto lateralē ſubductum, relinquet ſegmentum maius. Si verò quartus numerus inventus, major eſt lateralē in quod cadit perpendiculare, ſignum eſt perpendicularem cadere extra triangulum : auferendum ergo erit illud latus, ex quarto numero invento : ſemiſſis enim reliqui numeri, dabit ſegmentum exterius interjectum inter ipsam perpendicularem, & iſum triangulum.

Pro Demonſtratione, Ex A ad intervallo minoris lateris AB, deſcriptus ſit círculus, ſecans maius latus AC in F, idemque productum in G: & latus BC, ſi perpendiculare intra triangulum cadit, vel certe ſi extra cadit, iſum productum in E, ſectaq; erit recta BE, bifariam in D per 3 tertij. quia verò rectangulum ſub BC, CE, æquale eſt rectangulo ſub GC, CF, per coroll. i. propositonis 36 tertij, erit ut BC latus in quod perpendiculare cadit, ad GC ſummam aliorum lateralium, ita CF differentia eorundem lateralium, ad CE: quare quando CE eſt minor quam BE latus in quod perpendiculare cadit, ut eſt in prima figura, ablata CE ex BC, reſiduum eſt BE, cuius diuidium DB, eſt ſegmentum minus &c:

ut dictum est in praxi. Quando vero C E, est major quam latus C B, ut est in 2 figura, ablato latere B C, ex C E, residuum est B E, cuius dimidium est D B, segmentum exterius interjectum inter ipsam perpendiculararem, & ipsum triangulum, quod etiam in praxi dictum fuit. Et erat demonstrandum.

19.

Ex datis tribus lateribus inveniuntur tres anguli.

Intelligatur ducta perpendicularis ex angulo, maximo lateri opposito, ut scilicet perpendicularis semper cadat intra triangulum ut sit in prima figura praxis precedens, & inveniantur segmenta duo maximi lateris per eandem praxim praecedentem, hoc est C D, & B D, quare per proxim 15 invenietur & angulus C trianguli A D C, & angulus B trianguli A D B; addantur ergo simul anguli B & C, & residuum ad duos rectos dabit angulum B A C per 3.

20.

Ex tribus datis lateribus inveniuntur perpendicularis.

Per

Per primum enim 18. invenitur CD, & AC est latus datum, unde per primum 11 invenitur AD tertium latus trianguli AD C, quod idem est cum perpendiculari quaesita.

21.

Ex datis duobus lateribus, & angulo ab ipso comprehenso, tertium latus invenitur.

Si data duo latera sint invicem aequalia, res est facilis, subtracto enim angulo dato ex 180, residuum dabit summam reliquorum duorum angulorum per 3 hujus sunt autem dicti duo reliqui anguli invicem aequales per 5 primi, dimidium ergo dictae summae dabit unumquemque illorum; quare omnes tres anguli erunt noti; quare per primum 16 invenietur latus ignotum. Quod si datus angulus sit rectus erit casus positus in praxi 14. Si vero latera sint inaequalia & angulus non rectus fiat.

Vt semiſſis aggre- ad tangentem ſe-
gati duorum la- miſſis aggregati
terum dare- duorum angu-
ram lorum ignoto-
rum,

ita differentia in -- ad tangentem differ-
ter semissim aggregati duorum
laterum datorū,
Et unrumlibet
laterum
differentia inter sc-
missem aggregata-
ri duorum angu-
lorum ignororum,
Et alterutrum sl-
lorum.

Unde arcus qui ex tabulis tangentium,
invenietur correspondere huic tangenti;
hoc modo inventæ, additus ad semissim
aggregati duorum angulorum ignororum.
dabit angulum majorem, vel subtractus ex
eadem semisse dabit angulum minorem,
invento ergo hoc modo alterutro angu-
lorum ignororum, tertius etiam habetur
per 3 hujus, quibus habitis latus quod que-
rebatur invenietur per prax. 16.

*Lemmasubserviens demonstracioni bu-
jus praxis.*

SI Diameter AC chordam quamlibet BD
secuerit in E quomodo cumq; ejusq; ar-
cum BAD , in A , vel BCD , in C , Discos e-
gmentum chorda BE esse ad segmentum ED , ut sinus arcus BC (qui idem est cum
sinu arcus $B A$ per coroll. 1. prima def.) ad
sinum arcus AD . Ex B enim & D , demit-
tantur BF , DG perpendiculares ad dia-
metrum

metrum A C; eritq; B F sinus arcus BC & D G sinus arcus DA per 1. def. & propter similitudinem triangulorum BEF, DEG: erit ut BE ad ED ita BF, ad DG per 4. sexti.

Demonstratio praxis praecedentis.

In triangulo LOP, data sint latera, LO partium 10, & LP partium 20, & angulus L graduum 50. aggregatum ergo duorum angulorum O, P, simul, erit 130 per 3 hujus. In circulo ABCD cuius centrum sit E, angulus BED sit 130 graduum, hoc est quantum est aggregatum angulorum P & O simul, ducta chorda BD, dividatur BD in G, ut sit, ut latus LP, ad latus LO, ita BG ad GD, per 10 sexti & ex centro E, educta EG, producta sit in F; Dico angulum BEF æqualem esse angulo O trianguli propositi, & angulum FED, æqualem esse angulo P ejusdem trianguli. Est enim per lemma praecedens ut BG ad GD, ita sinus anguli BEF, ad sinus anguli FED, sed ut BG ad GD, ita latus LP, ad latus LO per constructionem; ergo ut latus LP ad latus LO ita sinus anguli BEF ad sinus anguli FED; ergo per 4 hujus sinus angulorum BEF, & FED sunt etiam sinus an-

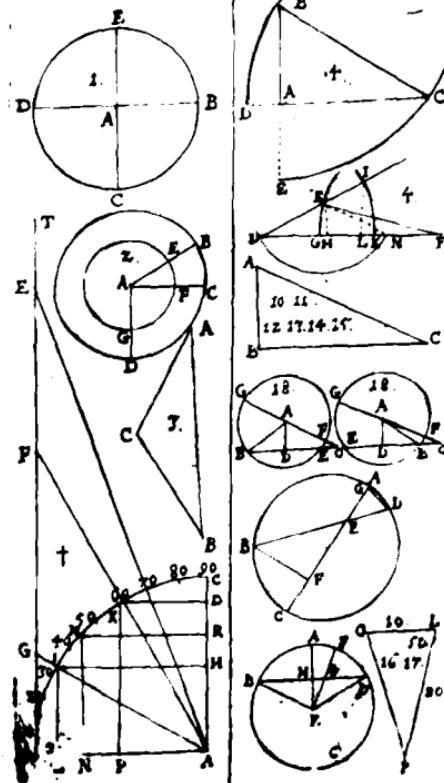
gulorum O & P, ac proinde anguli B E F, & F E D, sunt æquales angulis O & P: quare inventis angulis B E F, F E D, etiam inventi erunt anguli O & P; illos autem sic inveniemus, Quoniam data est proportio lateris L P, ad latus L O, ut 20 ad 10, erit etiam proportio B G ad G D ut 20 ad 10, posita ergo B G 20, G D erit 10, & tota B D erit 30, divisa deinde tota B D bifariam in H, productaque E H in A, erit totus arcus B A D, divisus bifariam in A, *ut pater ex demonstratione 30 tertij*, eritque utraq; B H, H D 15, & differentia inter semissim totius B D, & utrumlibet segmentum, scilicet, linea H G erit 5; quia autem totus arcus B A D, ponitur 130 erit utraq; semissis B A, B D, 65, ac proinde etiam uterq; angulus B E A, A E D erit quoq; graduum 65 *per dicta ad propositionem 2,* & quoniam, posito E H pro radio, H B est tangens anguli B E H, & H G tangens anguli H E G *per def. 4.* dabitur ex tabulis tangentium ad gradum 65, ipsa BH partium 214451 quare ut tangentem anguli H E G inveniamus, scilicet HG, in partibus homologis cum partibus tangentis B A, fiat.

*P*r *BH* 15 semisibis -- ad *BH* 214452
rotina *BD*, hoc
est aggregati
terminorum
proportionis da-
ta.

*I*tra *HG* 5 differen- -- ad *HG* 71484
tangentem an-
gulis *AEF* qui
est differentia
inter angulos
BEE, *FED*.
atramlibet co-
rundem semi-
vorum.

Ex tabula ergo, tangentium elicetur
angulus *AEF* 35 gr. 34 min. serè, qui ad-
ditus ad 65, semisibis scilicet aggregati
angulorum *BEE*, *FED* dabit angulum
majorem *BEE*, qui ostensus est æqualis
angulo *O*. & reliqua ut in prædi dictum est.
Et erat demonstrandum.

A pagina 193. ad 224 ann. 10.

224.

TABU.

TABULÆ
SINCUUM
TANGENTIUM

E T

SECANTIUM

Ad partes radij 100000.
per Sex prima scrupula
graduum.

O	O	O	
6	175	175	100000
12	349	349	100001
18	524	524	100001
24	698	698	100002
30	873	873	100004
36	1047	1047	100005
42	1222	1222	100007
48	1396	1396	100010
54	1571	1571	100012
*	*	*	*
2	1745	1745	100015
6	1920	1920	100018
12	2094	2095	100022
18	2269	2269	100026
24	2443	2444	100030
30	2618	2619	100034
36	2792	2793	100039
42	2967	2968	100044
48	3141	3143	100049
54	3316	3317	100055
*	*	*	*
2	3490	3492	100061
6	3664	3667	100067
12	3839	3842	100074
18	4013	4016	100081
24	4188	4191	100088
30	4362	4366	100095
36	4535	4541	100103
42	4711	4716	100111
48	4885	4891	100120
54	5059	5066	100128

Sinus Tangens Secans

90	0	0	0
54	99999	57295720	57295809
48	99999	28547774	28647948
42	99999	19098419	19098681
36	99998	14323712	14324061
30	99996	11458865	11459301
24	99995	9548948	9549471
18	99993	8184704	8185315
12	99990	7161507	7162205
	99988	6365674	6366460
89	99985	5728996	5729869
54	99982	5208067	5209027
48	99978	4773950	4774997
42	99974	4406611	4407746
36	99970	4091741	4092963
30	99966	3818846	3820155
24	99961	3580055	3581452
18	99956	3369351	3370835
12	99951	3182052	3183623
6	99945	3014462	3016120
88	99939	2863625	2865371
54	99933	2727149	2728981
48	99926	2603074	2604994
42	99919	2489783	2491790
36	99912	2385928	2388022
30	99905	2290377	2292559
24	99897	2202171	2244440
18	99889	2120495	2122852
12	99881	2044649	2047093
6	99872	1974029	1976560

<i>227</i>	<i>Sinus</i>	<i>Tangens</i>	<i>Secans</i>
3	5234	5241	100137
6	5408	5416	100147
12	5582	5591	100156
18	5756	5766	100166
24	5931	5941	100176
30	6105	6116	100187
36	6279	6291	100198
42	6453	6467	100209
48	6627	6642	100220
54	6802	6817	100232
	*	*	*
4	6976	6993	100244
6	7150	7168	100257
12	7324	7344	100269
18	7498	7519	100282
24	7672	7695	100295
30	7846	7870	100309
36	8020	8046	100323
42	8194	8221	100337
48	8368	8397	100352
54	8542	8573	100367
	*	*	*
5	8716	8749	100382
6	8889	8925	100397
12	9063	9101	100413
18	9237	9277	100429
24	9411	9453	100446
30	9585	9629	100463
36	9758	9805	100480
42	9932	9981	100497
48	10106	10158	100515
54	10279	10334	100533

	<i>Sinus</i>	<i>Tangens</i>	<i>Secans</i>
87	99863	1908154	1910732
54	99854	1846447	1849153
48	99844	1788631	1791424
42	99834	1734315	1737196
36	99824	1683191	1686159
30	99813	1634985	1638041
24	99803	1589454	1592597
18	99792	1546381	1549611
12	99780	1505572	1508890
6	99768	1466853	1470258
86	99756	1430067	1433559
54	99744	1395072	1398650
48	99731	1361741	1365408
42	99719	1329957	1333712
36	99705	1299616	1303458
30	99692	1270620	1274549
24	99678	1242883	1246900
18	99664	1216324	1220427
12	99649	1190868	1195060
6	99635	1166450	1170728
85	99619	1143005	1147371
54	99604	1120478	1124932
48	99588	1098815	1103356
42	99572	1077967	1082596
36	99556	1057890	1062605
30	99540	1038540	1043343
24	99523	1019879	1024770
18	99506	1001871	1006849
12	99488	984482	989547
6	99470	967680	972833

<i>228.</i>	<i>Sinus</i>	<i>Tangens</i>	<i>Secans</i>
6	10453	10510	100551
6	10626	10687	100569
12	10800	10863	100588
18	10973	11040	100608
24	11147	11217	100627
30	11320	11394	100647
36	11494	11570	100667
42	11667	11747	100688
48	11840	11924	100708
54	12014	12101	100730
	*	*	*
7	12187	12278	100751
6	12360	12456	100773
12	12533	12633	100795
18	12706	12810	100817
24	12880	12988	100840
30	13053	13165	100863
36	13226	13343	100886
42	13399	13521	100910
48	13572	13698	100934
54	13744	13876	100958
	*	*	*
8	13917	14054	100983
6	14090	14232	101008
12	14263	14410	101033
18	14436	14588	101059
24	14608	14767	101084
30	14781	14945	101111
36	14954	15124	101137
42	15126	15302	101164
48	15299	15481	101191
54	15471	15660	101219

	<i>Sinus</i>	<i>Tangens</i>	<i>Secans</i>
84	99452.	951436	956677
54	99434	935724	941052
48	99415	920516	925931
42	99396	905789	911292
36	99377	891520	897111
30	99357	877689	883367
24	99337	864275	870041
18	99317	851259	857113
12	99297	838625	844566
6	99276	826355	832384
83	99255	814435	820551
54	99233	802848	809052
48	99211	791582	797873
42	99189	780622	789001
36	99167	769957	775424
30	99144	759576	766130
24	99122	749465	756107
18	99098	739616	746346
12	99075	730018	736835
6	99051	720661	727566
82	99027	711537	718539
54	99002	702637	709717
48	98978	693952	701120
42	98953	685475	692731
36	98927	677199	684542
30	98902	669116	676547
24	98876	661219	668738
18	98849	553503	661110
12	98823	645960	653655
6	98796	638587	646369

<i>229</i>	<i>Sinus</i>	<i>Tangens</i>	<i>Secans</i>
9	15643	15838	101247
6	15816	16017	101275
12	15988	16196	101303
18	16160	16376	101332
24	16333	16555	101361
30	16505	16734	101391
36	16677	16914	101420
42	16849	17093	101450
48	17021	17273	101481
54	17193	17453	101512
*	*	*	*
10	17365	17633	101543
6	17537	17813	101574
12	17708	17993	101606
18	17880	18173	101638
24	18052	18353	101670
30	18224	18534	101703
36	18395	18714	101736
42	18567	18895	101769
48	18738	19076	101803
54	18910	19257	101837
*	*	*	*
11	19081	19438	101872
6	19252	19619	101906
12	19423	19801	101941
18	19595	19982	101977
24	19766	20164	102013
30	19937	20345	102049
36	20108	20527	102085
42	20279	20709	102122
48	20450	20891	102159
54	20620	21073	102196

	<i>Sinus</i>	<i>Tangens</i>	<i>Secans</i>
81	98769	631375	639249
54	98741	624321	632279
48	98714	617419	625464
42	98686	610664	618797
36	98657	604051	612273
30	98629	597576	605886
24	98600	591236	599633
18	98570	585024	593509
12	98541	578938	587511
6	98511	572974	581635
80	98481	567129	575877
54	98450	561397	570234
48	98420	555776	564701
42	98388	550264	559277
36	98357	544857	553958
30	98325	539552	548741
24	98294	534345	543622
18	98261	529235	538600
12	98229	524219	533671
6	98196	519293	528834
79	98163	514455	524084
54	98129	509704	519421
48	98096	505037	514842
42	98061	500451	510344
36	98027	495945	505926
30	97992	491516	501585
24	97958	487162	497320
18	97922	482881	493128
12	97887	478673	489007
6	97851	474456	474456

<i>z</i>	<i>Sinus</i>	<i>Tangens</i>	<i>Secans</i>
12	20791	21256	102234
6	20962	21438	102272
12	21132	21621	102311
18	21303	21804	102349
24	21474	21986	102388
30	21644	22169	102428
36	21814	22353	102468
42	21985	22536	102508
48	22154	22719	102548
54	22325	22903	102589
	*	*	*
13	22495	23087	102630
6	22665	23271	102672
12	22835	23455	102714
18	23005	23639	102756
24	23174	23823	102799
30	23345	24008	102842
36	23514	24193	102885
42	23684	24377	102928
48	23853	24562	102972
54	24023	24747	103017
	*	*	*
14	24192	24933	103061
6	24361	25118	103106
12	24531	25304	103153
18	24700	25490	103197
24	24869	25676	103244
30	25038	25862	103299
36	25207	26048	103337
42	25376	26235	103384
	25545	26421	103432
12	25713	26608	103479

	<i>Sinns</i>	<i>Tangens</i>	<i>Secans</i>
78	97815	470463	480973
54	97778	466458	477057
48	97742	462518	473205
42	97705	458641	469417
36	97667	454826	465690
30	97630	451071	462023
24	97592	447374	458414
18	97553	443735	454863
12	97515	440152	451368
6	97476	436623	447928
	*	*	*
77	97437	433148	444541
54	97398	429724	441206
48	97358	426352	437923
42	97318	423030	434689
36	97278	419756	431503
30	97237	416530	428366
24	97196	413350	425275
18	97155	410216	422229
12	97113	407127	419228
6	97072	404081	416271
	*	*	*
76	97030	401078	413357
54	96987	398117	410484
48	96945	395196	407652
42	96902	392316	404860
36	96858	389474	402107
30	96815	386671	399393
24	96771	383906	396716
18	96727	381177	394076
12	96682	378485	391473
6	96638	375828	388904

<i>231</i>	<i>Sinus</i>	<i>Tangens</i>	<i>Secans</i>	*
15	25882	26795	103528	
6	26050	26982	103576	
12	26219	27169	103625	
18	26387	27357	103674	
24	26556	27545	103724	
30	26724	27732	103774	
36	26892	27920	103825	
42	27060	28109	103875	
48	27228	28297	103927	
54	27396	28486	103978	*
	*	*		
16	27564	28675	104030	
6	27731	28863	104082	
12	27899	29053	104135	
18	28067	29242	104188	
24	28234	29432	104241	
30	28401	29621	104295	
36	28569	29811	104349	
42	28736	30001	104403	
48	28903	30192	104458	
54	29070	30382	104514	*
	*	*		
17	29237	30573	104569	
6	29404	30764	104625	
12	29571	30955	104682	
18	29737	31147	104738	
24	29904	31338	104795	
30	30071	31530	104853	
36	30237	31722	104911	
42	30403	31914	104969	
48	30570	32106	105028	
54	30736	32299	105087	

	<i>Sinus</i>	<i>Tangens</i>	<i>Secans</i>
75	96593	373205	386370
54	96547	370616	383871
48	96502	368061	381404
42	96456	365538	378970
36	96310	363048	376568
30	96463	360588	374198
24	96316	358160	371858
18	96269	355761	369548
12	96222	353393	367269
6	96174	351053	365018
74	96126	348742	362796
54	96078	346458	360601
48	96029	344202	358435
42	95981	341973	356295
36	95931	339771	354181
30	95882	337594	352094
24	95832	335443	350032
18	95782	333317	347995
12	95732	331216	345983
6	95681	329139	343995
73	95630	327085	342030
54	95579	325055	340089
48	95528	323048	338171
42	95476	321063	336276
36	95424	319100	334402
30	95372	317159	332551
24	95319	315240	330721
18	95266	313341	328932
12	95213	311464	327123
6	95159	309606	325355

<i>232</i>	<i>Sinus</i>	<i>Tangens</i>	<i>Secans</i>
18	30902	32492	105146
6	31068	32685	105206
12	31233	32878	105266
18	31399	33072	105327
24	31565	33266	105388
30	31730	33460	105449
36	31896	33654	105511
42	32061	33848	105573
48	32227	34043	105636
54	32392	34238	105699
*	*	*	*
19	32557	34433	105762
6	32722	34628	105826
12	32887	34824	105890
18	33051	35019	105955
24	33216	35216	106019
30	33381	35412	106085
36	33545	35608	106151
42	33710	35805	106217
48	33874	36002	106287
54	34038	36199	106350
*	*	*	*
20	34202	36397	106418
6	34366	36595	106486
12	34530	36793	106554
18	34694	36991	106622
24	34857	37190	106691
30	35021	37388	106761
36	35184	37588	106831
42	35347	37786	106901
48	35511	37986	106972
54	35674	38186	107043

	<i>Sinus</i>	<i>Tangens</i>	<i>Secans</i>
72	95106	307768	323667
54	95052	305950	321878
48	94997	304152	320169
42	94943	302372	318479
36	94888	300611	316808
30	94832	298868	315154
24	94777	297144	313519
18	94721	295437	311902
12	94665	293748	310303
6	94609	292076	308724
71	*	*	*
54	94552	200421	307155
48	94495	288783	305607
42	94438	287161	304075
36	94380	285555	302444
30	94222	283965	301959
24	94264	282391	299574
18	94206	280833	298106
12	94147	279289	296652
6	94088	277761	295213
70	*	*	*
54	93969	274748	292380
48	93909	273263	290985
42	93849	271792	289605
36	93789	270335	288238
30	93728	268892	286885
24	93667	267462	285545
18	93606	266046	284219
12	93544	264642	282906
6	93483	263252	281605
	93420	261874	280318

<i>259</i>	<i>Sinus</i>	<i>Tangens</i>	<i>Secans</i>	<i>Cosecans</i>
21	35837	38386	107174	
6	36000	38587	107186	
12	36162	38787	107259	
18	36325	38988	107332	
24	36488	39190	107405	
30	36650	39391	107479	
36	36812	39593	107553	
42	36975	39795	107627	
48	37137	39997	107702	
54	37299	40200	107778	
	*	*	*	
22	37461	40403	107853	
6	37622	40606	107930	
12	37784	40809	108006	
18	37946	41013	108084	
24	38107	41217	108161	
30	38269	41422	108239	
36	38430	41626	108318	
42	38591	41831	108397	
48	38752	42036	108476	
54	38912	42242	108556	
	*	*	*	
23	39073	42447	108636	
6	39234	42654	108717	
12	39394	42860	108798	
18	39555	43067	108880	
24	39715	43274	108962	
30	39875	43481	109044	
36	40035	43689	109127	
42	40195	43897	109211	
48	40355	44105	109294	
54	40514	44314	109379	

	<i>Sinus</i>	<i>Tangens</i>	<i>Secans</i>
69	93358	260509	279043
54	93295	259156	177780
48	93232	257815	276530
42	93169	256487	275298
36	93106	255170	274065
30	93042	253865	272850
24	92978	252571	271647
18	92913	251282	270455
12	92849	250018	269275
6	92784	248758	268105
68	92718	247509	266947
54	92653	246270	265799
48	92587	245043	264662
42	92521	243825	263533
36	92455	242618	262419
30	92388	241421	261313
24	92221	240235	260217
18	92154	239058	259130
12	92086	237891	258054
6	92019	236733	256938
67	92050	235585	255911
54	91982	234447	254883
48	91914	233317	253844
42	91845	232197	252815
36	91775	231086	251795
30	91706	229984	250784
24	91636	228891	249783
18	91566	227806	248789
12	91496	226730	247804
6	91425	225663	246827

<i>Z</i>	<i>Sinu.</i>	<i>Tangens</i>	<i>Secans</i>
24	40674	44523	109464
6	40833	44732	109549
12	40992	44942	109635
18	41151	45152	109721
24	41310	45362	109808
30	41469	45573	109895
36	41628	45784	109982
42	41787	45995	110071
48	41945	46207	110159
54	42104	46418	110248
	*	*	*
25	42262	46631	110338
6	42420	46843	110428
12	42578	47056	110518
18	42736	47270	110609
24	42894	47484	110701
30	43051	47698	110793
36	43209	47912	110885
42	43366	48127	110978
48	43523	48342	111072
54	43680	48557	111166
	*	*	*
26	43837	48773	111260
6	43994	48989	111355
12	44151	49206	111451
18	44307	49423	111547
24	44464	49640	111643
30	44620	49858	111740
36	44776	50076	111838
42	44932	50295	111936
48	45088	50514	112034
54	45243	50733	112133

	<i>Sinus</i>	<i>Tangens</i>	<i>Secans</i>
66	91355	224604	245859
54	91283	223553	244900
48	91212	222510	243948
42	91140	221475	243005
36	91068	220449	242070
30	90996	219430	241143
24	90924	218419	240222
18	90851	217416	239311
12	90778	216420	238406
6	90704	215432	237509
	*	*	*
65	90631	214451	236621
54	90557	213477	235738
48	90483	212511	234863
42	90408	211552	233996
36	90334	210599	233135
30	90259	209654	232282
24	90183	208716	231436
18	90108	207785	230596
12	90032	206860	229763
6	89956	205942	228937
	*	*	*
64	89879	205030	218115
54	89803	204125	217304
48	89726	203227	216498
42	89649	202335	215697
36	89571	201449	214903
30	89493	200569	214116
24	89415	199695	213334
18	89337	198828	212559
12	89259	197966	211790
6	89180	197111	211026

235

Sinus

Tangens

Secans

27	45399	50953	112233
6	45554	51173	112333
12	45710	51393	112433
18	45865	51614	112534
24	46020	51835	112636
30	46175	52057	112738
36	46330	52279	112841
42	46484	52501	112944
48	46639	52724	113048
54	46793	52947	113152
*	*	*	*
28	46947	53171	113257
6	47101	53395	113362
12	47255	53620	113468
18	47409	53844	113575
24	47562	54070	113682
30	47716	54296	113789
36	47869	54522	113897
42	48022	54748	114006
48	48175	54975	114115
54	48328	55203	114225
*	*	*	*
29	48481	55431	114335
6	48634	55659	114446
12	48785	55888	114558
18	48938	56117	114670
24	49090	56347	114782
30	49242	56577	114896
36	49394	56808	115009
42	49546	57039	115124
48	49697	57271	115238
54	49849	57503	115354

	<i>Sinus</i>	<i>Tangens</i>	<i>Secans</i>
63	89101	196261	220269
54	89021	195417	219517
48	88942	194579	218778
42	88862	193746	218031
36	88782	192920	217297
30	88701	192098	216568
24	88620	191282	215845
18	88539	190472	215127
12	88458	189667	214414
6	88377	188867	213707
62	88295	188073	213005
54	88213	187283	212309
48	88130	186499	211617
42	88048	185720	210931
36	87965	184946	210250
30	87882	184177	209574
24	87798	183413	208903
18	87715	182654	208236
12	87633	181899	207575
6	87546	181150	206918
61	87462	180405	206267
54	87377	179665	205619
48	87292	178929	204977
42	87207	178198	204339
36	87121	177471	203706
30	87036	176749	203077
24	86949	176032	202453
18	86863	175319	201833
12	86777	174610	201218
6	86690	173905	200607

236

Sinus Tangens Secans

30	50000	57735	115470
6	50151	57968	115587
12	50302	58201	115704
18	50453	58435	115822
24	50603	58670	115940
30	50754	58905	116059
36	50904	59140	116179
42	51055	59376	116299
48	51204	59612	116419
54	51354	59849	116541
	*	*	*
21	51504	60086	116663
6	51653	60324	116786
12	51803	60562	116909
18	51952	60801	117033
24	52101	61040	117158
30	52250	61280	117283
36	52399	61520	117409
42	52547	61761	117535
48	52696	62003	117662
54	52844	62245	117790
	*	*	*
22	52992	62487	117918
6	53140	62730	118047
12	53288	62973	118176
18	53435	63217	118307
24	53583	63462	118437
30	53730	63707	118569
36	53877	63953	118701
42	54024	64199	118834
48	54171	64446	118967
54	54317	64693	119102

<i>Secans</i>		<i>Sinus</i>	<i>Tangens</i>	<i>Secans</i>
115470	60	86603	173205	200000
115587	54	86515	172509	199397
115704	48	86427	171817	198799
115823	42	86340	171130	198205
115940	36	86251	170446	197615
116057	30	86163	169766	197029
116174	24	86074	169091	196448
116299	18	85985	168419	195870
116417	12	85896	167752	195296
116535	6	85806	167088	194725
	59	85717	166428	194160
116653	54	85627	165772	193598
116770	48	85536	165120	193040
116889	42	85446	164471	192486
117007	36	85355	163826	191935
117125	30	85264	163185	191388
117243	24	85173	162548	190845
117361	18	85081	161914	190305
117479	12	84989	161284	189769
117663	6	84897	160657	189237
117780	58	84805	160033	188708
117918	54	84712	159414	188183
118037	48	84619	158797	187661
118156	42	84526	158184	187142
118275	36	84433	157575	186627
118393	30	84339	156969	186116
118512	24	84245	156366	185608
118631	18	84151	155766	185103
118750	12	84057	155170	184601
118867	6	83962	154576	184103
119108				

237	Sinuus	Tangens	Secans
33	54464	64941	119236
6	54610	65189	119372
12	54756	65438	119508
18	54902	65688	119645
24	55048	65938	119782
30	55194	66189	119920
36	55339	66440	120059
42	55484	66692	120199
48	55630	66944	120339
54	55775	67197	120480
	*	*	*
34	55919	67451	120622
6	56064	67705	120764
12	56208	67960	120907
18	56353	68215	121051
24	56497	68471	121195
30	56641	68728	121341
36	56784	68985	121487
42	56928	69243	121633
48	57071	69502	121781
54	57215	69761	121929
	*	*	*
35	57358	70021	122077
6	57501	70281	122227
12	57643	70542	122377
18	57786	70804	122528
24	57928	71066	122680
30	58070	71329	122833
36	58212	71593	122986
42	58354	71857	123140
48	58496	72122	123295
54	58637	72388	123450

Secans		Sinus	Tangens	Secans
119236	57	83867	153987	183608
119372	54	83772	153400	183116
119508	48	83676	152816	182627
119644	42	83581	152235	182142
119780	36	83485	151658	181659
119916	30	83389	151084	181180
120052	24	83292	150512	180704
120188	18	83195	149944	180231
120324	12	83098	149378	179761
120460	6	83001	148816	179293
*		*	*	*
120592	56	82904	148256	178829
120728	54	82806	147699	178368
120864	48	82708	147146	177910
121001	42	82610	146594	177454
121137	36	82511	146046	177002
121273	30	82413	145501	176552
121409	24	82314	144958	176105
121545	18	82214	144418	175661
121681	12	82115	143881	175219
121817	6	82015	143347	174781
*		*	*	*
122053	55	81915	142815	174345
122189	54	81815	142286	173911
122325	48	81714	141759	173481
122461	42	81614	141235	173053
122597	36	81513	140714	172628
122733	30	81412	140195	172205
122869	24	81310	139679	171785
122996	18	81208	139165	171367
123142	12	81106	138653	170952
123278	6	81004	138145	170540

<i>Bgk</i>	<i>Sinus</i>	<i>Tangens</i>	<i>Secans</i>
36	58779	72654	123607
6	58920	72921	123764
12	59061	73189	123922
18	59201	73457	124081
24	59342	73726	124240
30	59482	73996	124400
36	59623	74267	124561
42	59763	74538	124723
48	59902	74810	124886
54	60042	75082	125049
	*	*	*
37	60181	75355	125214
6	60321	75629	125379
12	60460	75904	125545
18	60599	76180	125711
24	60738	76456	125879
30	60876	76733	126047
36	61015	77010	126216
42	61153	77289	126387
48	61291	77568	126557
54	61429	77848	126729
	*	*	*
38	61566	78129	126902
6	61703	78410	127075
12	61841	78692	127250
18	61978	78975	127425
24	62115	79259	127601
30	62251	79544	127778
36	62388	79829	127956
42	62524	80115	128134
48	62660	80402	128314
54	62796	80690	128495

	<i>Sinus</i>	<i>Tangens</i>	<i>Secans</i>
54	80902	137638	170130
54	80799	137134	169723
48	80696	136633	169318
42	80593	136133	168915
36	80489	135637	168515
30	80386	135142	168117
24	80282	134650	167722
18	80178	134160	167329
12	80073	133673	166938
6	79968	133187	166550
	*	*	*
53	79864	132704	166164
54	79758	132224	165780
48	79653	131745	165399
42	79547	131269	165020
36	79441	130795	164643
30	79335	130323	164268
24	79229	129853	163895
18	79122	129385	163525
12	79015	128919	163157
6	78908	128456	162791
	*	*	*
52	78801	127994	162427
54	78693	127535	162065
48	78586	127077	161705
42	78478	126622	161348
36	78369	126169	160992
30	78261	125717	160639
24	78153	125268	160287
18	78043	124820	159938
12	77934	124375	159590
6	77824	122391	159245

239	Sinus	Tangens	Secans
39	62932	80978	128676
6	63068	81268	128858
12	63203	81558	129042
18	63338	81849	129226
24	63473	82141	129411
30	63608	82434	129597
36	63742	82727	129784
42	63877	83022	129972
48	64011	83317	130160
54	64145	83613	130350
40	64279	83910	130541
6	64412	84208	130732
12	64546	84507	130925
18	64679	84806	131119
24	64812	85107	131313
30	64945	85408	131509
36	65077	85710	131705
42	65210	86014	131903
48	65342	86318	132101
54	65474	86623	132301
41	65606	86929	132501
6	65738	87236	132703
12	65869	87543	132905
18	66000	87852	133109
24	66131	88162	133314
30	66262	88473	133519
36	66393	88784	133726
42	66523	89097	133934
48	66653	89410	134142
54	66783	89725	134352

Secans

Sinus

Tangens

Secans

128676	51	77715	123490	158902
128898	54	77605	123050	158560
129043	48	77494	122612	158221
129226	42	77384	122176	157883
129411	36	77273	121742	157547
129597	30	77162	121310	157213
129734	24	77051	120879	156881
129972	18	76940	120451	156551
130160	12	76828	120024	156223
130350	6	76717	119599	155897
*	50	76604	119175	155572
130541	54	76492	118754	155250
130732	48	76380	118334	154929
130923	42	76267	117916	154610
131119	36	76154	117500	154292
131313	30	76041	117085	153977
131509	24	75927	116672	153663
131705	18	75813	116261	153351
131903	12	75700	115851	153041
132101	6	75585	115443	152732
132301	*	*	*	*
*	49	75471	115037	152425
132501	54	75356	114632	152120
132703	48	75241	114229	151817
132905	42	75126	113828	151515
133109	36	75011	113428	151215
133314	30	74896	113029	150916
133519	24	74780	112633	150619
133726	18	74664	112238	150324
133934	12	74548	111844	150030
134142	6	74431	111452	149738
134351	*	*	*	*

240	Sinns	Tangens	Secans
42	66913	90040	134563
6	67043	90357	134775
12	67172	90674	134988
18	67301	90993	135203
24	67430	91313	135418
30	67559	91633	135634
36	67688	91955	135852
42	67816	92277	136070
48	67944	92601	136290
54	68072	92926	136511
*	*	*	*
43	68200	93252	136733
6	68327	93578	136956
12	68455	93906	137180
18	68582	94235	137406
24	68709	94565	137632
30	68835	94896	137860
36	68962	95229	138089
42	69088	95562	138319
48	69214	95897	138550
54	69340	96232	138783
*	*	*	*
44	69466	96569	139016
6	69591	96907	139251
12	69717	97246	139487
18	69842	97586	139725
24	69966	97927	139963
30	70091	98270	140203
36	70215	98613	140444
42	70339	98958	140687
48	70463	99304	140930
54	70587	99652	141175
45	70711	100000	141421

	<i>Sinus</i>	<i>Tangens</i>	<i>Secans</i>
--	--------------	----------------	---------------

48	74314	111061	149448
54	74198	110672	149159
48	74081	110285	148871
42	73963	109899	148586
36	73846	109514	148301
30	73728	109131	148019
24	73610	108749	147738
18	73491	108369	147458
12	73373	107990	147180
6	73254	107613	146903
47	73135	107237	146628
54	73016	106862	146354
48	72897	106489	146082
42	72777	106117	145811
36	72657	105747	145547
30	72537	105378	145274
24	72417	105010	145007
18	72297	104644	144742
12	72176	104279	144479
6	72055	103915	144216
46	71934	103553	143956
54	71813	103192	143696
48	71691	102832	143438
42	71569	102474	143181
36	71447	102117	142916
30	71325	101761	142672
24	71203	101406	142419
18	71080	101053	142168
12	70957	100701	141918
6	70834	100350	141669
45	70711	100000	141421